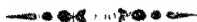

தெரிநீதி சாரங்கித் தனம்.

சுருதிநாடகம்.

அனுபவநாடகம்.

சுருதிநாடகம்.

அனுபவநாடகம்.

சுருதிநாடகம்.

சுருதிநாடகம்.

சுருதிநாடகம்.

சுருதிநாடகம்.

சுருதிநாடகம்.

சுருதிநாடகம்.

சுருதிநாடகம்.

சுருதிநாடகம்.

சுருதிநாடகம்.

சுருதிநாடகம்.

NEGARATAM

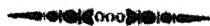
சுருதிநாடகம்.

சுருதிநாடகம்.

சுருதிநாடகம்.

கடவுள்தனை

கிறிஸ்து சமய கிரித்தனம்.

முதலாவது

அனுதாபகாண்டம்,

தூற்றுக்குடி.

அந்தோனிக் குட்டி யண்ணாவியார்
செய்தது.

இஃது

யாழ்ப்பாணத்து ரோஷ்ட குருவும் விக்காரியு அப்போஸ்தோலிக்கு
விக்காரியு ஜெனரலுமாயிய

அதிபுசனிய ஸ்தேபானாஸமேரியாசுவாமியின்

அனுமதியினால் உரோமைபினின்று வந்த அனுஞ்ஞாப்படி.

நாகப்பட்டணம்

ம. ஈ. ஈ. சவேரிமுத்தாப பிள்ளை குமாரர்
சுவக்தின் பிள் விரயவர்களால்

நாகப்பட்டணம்

ஸ்காட்டிஷ் பிரெஸு அச்சாபிசின் அச்சிடப்பட்டது.

NEGAPATAM

AT THE SCOTTISH BRANCH PRESS.

(All Rights Reserved.)

1877.

மூலாகிய ஒரு பொருளை

இவ்வாறாயக அபாயிப்பேரில்

பெரிய பக்காதல்.

EXPERIENCES, DEATH AND MERITS OF
OUR SAVIOUR

காப்பு

கோதமர் மரு - குறிவ கோன மகன கோதமர் கன்னி
பொதபாலன் , கோ பேர்ப்பகாதல் பாடக
காப்பா - காலக கல்க - கருங்கடலா மீனுகோதச
க - மீனார் மயக்குஞ்சுந்தோனிதா மீனெ கே ளவாமே.

காலகாலக கல்க கல்காலக கல்காலக
பா கோ - யாவம படைத்தறிததுக காத்தபிரான
ஆயிரத்திலவாநாதி - யானகதச
கோதி - யாவத் தோ - யாவ கய சுருபன
ம - கல்க கல்காலக கல்காலக கல்காலக
கல்காலக கல்காலக கல்காலக கல்காலக
கல்காலக கல்காலக கல்காலக கல்காலக
கல்காலக கல்காலக கல்காலக கல்காலக

பேரின்பகாதல்

என்னை சரீரில்லா னேகவிதித்துமறந்	*
தந்தை சருவ நயாளு சருவேசன்	௫
நித்திய நின்றமளிமலனிராகாரன்	*
சததியசுருபன கலகலகநான்	௬
வேடததா பாயத்தால வெண்ணிறுலெககியததாற	*
தேடத்தான டட்டாத தேவதரிசுததான	௭
ஆறெழுததா யெட்டொழியா யைந்தெழுததாய மூன்மறுததாய *	
வேறெழுததா யோதம விதசுருவ வகாதான	௮
ஞங்கார விவாரவளபு ஓததோ டுடகலதது	*
கீவகா சகா சிக்மத வனசிலலதான	௯
சாற்றம விலாச சபை சம்மனசோ தாமபரவிப்	*
போறநாதனிமுதலாயப் பூத ம்மலவாம புரப்பொன	௧௦
அஞ்ஞானயானபெருமாதகாரதரக்கு	*
மெயஞ்ஞானசர்சாதிவினகாயய்க்குருபிரான்	௧௧
பாவப்பழவினயி அபரததக்கப்பாாமனுவைத	*
தேவதது வதத்தாடு சேகரித்த தெயவிகை	௧௨
பரிசுபத துணப மெனும் பற்றில்லாக் காததனுசுருப	*
பேரின்பகாதல்வென்றுபேருவலியானபாட	௧௩

தேவவரம்.

ஞான சிறை நன் மதியு கம்பினடிக் காறவிருத்	*
தான மனிதலெகருஞ் சாதவின் முன்னடவாய	௧௪
ஆய நிலவெறிக்கு நம்புவி டவ்வைததபதத	*
தாயே மெனக்குத் தமிழ்கு அருத் தந்தருனவாய்	௧௫
என்ன வயிசா மெயஞ்ஞானியே கானிலததி	*
மென்னுவிவ வாதிகுசத்தென்கரு வாக்கருபன	௧௬
ஆகரு மனவுபடா உற்புதனுக் கிப்புவிமேற்	*
சேர்க்கும் பனுகலியான் செப்பததானிததெனலாம்	௧௭
முன்ன மொரு மாதகரு முக்கீர் வாயோற்றெவன்	*
மொன்ன மொழி தானென்குஞ் சொலகத் தகவாமே	௧௮
பாவிருக்க வேதப்பரிவிருக்கப் பாடவொரு	*
காவிருக்க வேயிழைப்ப் கானிருக்கலாகாதே	௧௯
என்றெவடிபெய்க்குபென்ற புன்றயிழை	
என்றே யெதாநிப்பார் என்னவளந்தாமே!	௨௦

பேரின்பக்காதல்.

தமிழ்ச்சி
(காதலன்பகழ்ச்சி)

மன்னார் க் கதிபதியா மாமேவநந் மூவரொடு *
 வினா ளாப்பினித தெ மும் வெலைமத மேருவினன் உத
 ஆவரு ளப்பாதிரு வவகையினு ளெஞானன் *
 ளானமது பெருநிஞ சார் தன்னெனது தண்ணியின உத
 ஆகமணப்பந்தலி ளையாறுகுடதனைனரைக் *
 நகதமதுவாகருவ கட்டலேய நனளுடன் உத
 (தயாத பரிளபச செலவமொடு மன்னாருலத் *
 நாயா ளனாகந் தழைத்த நகரை நகரான உத
 உணவுகு செருசலையி லெட்ட டாலகராக *
 மன்னிவரு நீச வாசனாம வாரணத்தான் உத
 ஆதத்திந் தண்டல வைத தன்று றுயினிற்றன் காண *
 மேகத்திந் குளறு மொரு வெள்ளை வயப்பரியான் உத
 . காண்ட குவக நது மழுத கண்ணலகை யசசு றுறறுக *
 உண டாமெ செறிந் குருசலங்கா நக செழுநீயான் உத
 ஆயிக்கு னெகு பெரு வாக யவிற தன்புடையிந *
 செவிகும ளானத்தியான செப்பாஸியினுன உத
 செத்தவாக ளெல்லாருளு சீவித தெழுத வெனச *
 ததத பெருச சமமன சாரச தழை தொனி முரசான உத
 பாருதிக காயும பாபும் பவிரண்டத *
 நாரூ தலைவணங்கி யாநர்க்கு மாணையினன் உத
 ளுரனகரன் கருணை நா த னார்புபன் *
 கெ ளுத தவீதுருலரச கன்னி மகன் உத
 மாகம் படிபுரக்கு மாறுடகரு மொட்ச மரு *
 ளெதனி சசசசொனதுக இரு காண தழைந்த உத
 ளைகடவு ரொங் கா ளெனமைப் படைத்த தெய்வீத *
 னங்கெருக ளைப ந் திவ்வைய யசனத்தி ளையிருப்பான உத

(தமிழ்ச்சி.)

ளானன காட்டி ய் நரனிலத்தி ளயலகை *
 ளான ன பாலியறிவகதிலினன் உத
 பெரியயுகைவழிவு மறுப்பாக சக பாகவியத்தை *
 மெய்யின வகத்தி விரும்பும் விழக்கினன் *
 திகத்தியிதநின் செல்வத்தின சித்தைகைத்து *
 பாடுகருதது மயவரு மதியினன் உத

நத்தை சீரயில்லா நைககிரித்துவமாந	*
நத்தை சருவ தயாநு சருவேசன்	இ
நீத்திய நின்றமடரிவனிராகாரன்	*
சத்தியசுருபன் சகலவுபகாரன்	ச
வேடநதா பரததால வெண்ணீற்றலெககியதநாற	*
மேடத்தான டட்டாத தேவதரிசனத்தான	எ
குறெழுத்தா யெட்டெழுத்தா யைகதெழுத்தாய மூண்டழுத்தாய *	
வேறெழுத்தா யோதும் விங்குளு ஸ்காநாந	அ
நங்கார நிககாரவுள்ளி நூதனோ மெதலந்து	*
நீவகா சகல கெடுகய மனநிலலாதான	க
சாநதும் விலாச சபை சம்பனசோர தாம்பரவிப்	*
போற்றாதநரிமுதலைய பூச மெலலாம் புரப்பொன	வி
அஞ்ஞானயானபெருமாதக ராதாக்கு	*
மெயஞ்ஞானசச்சாதிவின்னக்காயல் டாகுயிரான்	வி
பாவப்பழவினைவின்பறாதகபபார்மனுவைத	*
தேவதது வத்தாடு சேகரித்த தெயவிகன	வி
பாதிசபத தனப மெனும் பறநிலைக் காத்தனுகுப்	*
பேரின்பக்காதலொன்றுபெருவகியானபாட	வி

தேவவரம்.

ஞான நிறை நன் மதியு கம்பிணப் பக்க காலயிருந்	*
தான மனிதநிலவஞ்ஞ சாதகனை மூண்டவரய	வி
ஆய நிலகேறிகரு மம்புவி டவ வைத்தபதத	*
தாயெ யெனக்குத் தழிழுவா தகுத் தகதருனவாய்	வி
என்ன வழிபா மெயஞ்ஞானியே கானிலதநி	*
மென்ன விவ வந்திருத்தென்கரு வாக்கரு ன	வி
ஆர்க்கு மனவுபடா நற்பதனாக கிப்புவிமேற்	*
சேர்க்கும் பனுவலியான சேப்பததனிததெனலாம்	வி
மூன்ன மொரு மாதவதரு மூக்கி வா யோர்சிறுவன்	*
சொன்ன மொழி தன்னெக்குத் சொலகத் தகவாமே	வி
பாலிருக்க கேதப் பரிவிருக்கப் பாடவொரு	*
காலிருக்க வேலிழைப் புனிருக்கலாகாதே	வி
என்றெயழியே ஸித்திபுமின்ற புன்னிழை	*
என்றெ யெனவியாதே கன்னவகப்பகாரம்	வி

பேரின்பக்காதல்.

(தமிழ்ச்சி.)

மண்ணூர்ச் சிறிபதியா மாவேந்தர் மூவரெட்டு *
 விண்ணூர்ப்புகிது தொழும் வெணிலைமத மேருவிருள் உக
 ஆனவரு ளப்பந்திரு ளங்கையினு ளிலஞானஸ் *
 ளானமது பொழிந்திஞ்சார் தானெனதுக தன்னையின உக
 அநாமணப்பந்தலி ளையாறுகுடநதனைனரைக் *
 நகதமதுவாகருக கயலேப னைஞாடன உக
 தேயாத பரின்பக் செலவமெ நி மன்னர்குலத *
 நாயார வளாத நதழைக்க நசரை நகபாண உக
 உணர்வு செருகலையி லெட்டி டாலகராக *
 மன்னிவரு நீச வாசனமாம வாரணத்தான உடு
 ஆதததிர் தனா ளைவந தன்று றுயினிற்றான் காண *
 மேகதஞ்ச ிருனறு மொகு வெள்ளை வயப்பரியான் உக
 காண்டொருவ க நது மழை கண்ணலதை யசச முறறுக் *
 உண டாமும் செறிக குருசலையக ரக கொழியான உக
 ஆவிக்கு னைகு பெற வாக யகிழந தன்புடைரியார் *
 செவிகும் ஞானத்தியான செபயாலியினு உய
 செத்தவாக ளெல்லாரொரு சேவிக தெழுக்க வெனச *
 சத்த பெழச சமமன சாசச நழத் தொனி முரசான உக
 பாருகிக காயும் பாப்பும் பகிரடைத *
 தாருந தலைவணகவி யாசநிக்கு மாணையினு *
 ஞானகரண கருணை நா த னாருபன் *
 கே றுந தவீது குலராச கன்னி மகன் *
 மாகம் படிபுகரு மாறுடக்கு மொட்ச மரு *
 ளைகனி செகசச னெனது திரு காமன் *
 எகதடி னெவிகா னெமைப் படைத்த பெய்வீத *
 னவ்கெருக ன பபி செறுகையாசனத்தி ளையிருப்பான் *
 (தமிழ்ச்சி.)

ஶானா ஶி. யில ஶானிலத்து லயலகைக் *
 காண ஶபலியநிடக்கறிவீனன *
 பொயயுகைவழவு மறுப்பாக சக பாக்ஷயத்தை *
 மெய்யின வகநி விருப்பம் விழுவீணன் *
 விவகிரவியதின் செவ்வதின் சித்தைவந்த *
 வாகிக்குதது மயவரு மகிபீனன் *

பேரினபகாதல.

கலிலா தரிவுரைக்க நன்கெனுகொண்டவகெர்துத்
சொல்லையொழுகாதது சாந்நாவுததான

ஆணைததா னுவினா டகா டமக்குயிறபய
புணுக திரபகாப பிதகாசுநிபதை

மாசு பனகம டுரைக்க மற நுறெவாழைக்க
கோபம ப்பா மகாநிகருகா குவினா

நயயொரு சங்கியொறுந து ஸபாபி
தெய்வபென ஆட்கு தினப பாசனபபய

பய பிசுததைதற டகா டவெனகடா டுச
சோம்பிசரி சகா தக துசரிதன

கா ட பெருகா ச நியாமமயலகொள
கடா டகா ச மயு தொ டகா டகா டகா

கூலா டகா தகா டகா டகா டகா டகா டகா
கணையகா டகா டகா டகா டகா டகா

கலிலா குறாககா டகா டகா டகா டகா
கலிலா கணகா டகா டகா டகா டகா

விசகாசம்.

சென்கை பரகாசுடரைத தெண்டலிடென் னகா
கலிலா கணகா டகா டகா டகா டகா

ஆணைததா சென்கா டகா டகா டகா
புணுக குறாககா டகா டகா டகா

தகா டகா டகா டகா டகா டகா
கலிலா கணகா டகா டகா டகா

பிசுததைதற புனித மதயிசம்
கலிலா கணகா டகா டகா டகா

கா ட பெருகா ச நியாமமயலகொள
கலிலா கணகா டகா டகா டகா

கலிலா கணகா டகா டகா டகா
கலிலா கணகா டகா டகா டகா

கலிலா கணகா டகா டகா டகா
கலிலா கணகா டகா டகா டகா

கலிலா கணகா டகா டகா டகா
கலிலா கணகா டகா டகா டகா

கலிலா கணகா டகா டகா டகா
கலிலா கணகா டகா டகா டகா

பேரின்பக்காதல்

மனசுதாபம்

எனனைப்படைத்தவரே யேகபரஞ்சரி
நினைத்ததைத் தரவேண்டாம்
செய்யாதபொருள்
வைக விரித்த
வேடு மென்று
வாசனிகுமரீ
வாசன
மண
பாணை
தர
பாவி
தேவிரிந்த
பாணிக
ம
த
தா

உணவுதரப் புகழிய

[illegible]

கல்லோ சிறிதுரைக்க கன்னெககொண்டவ்வந்தி	8
சொல்லொழுக்காததுதான் தோஷத்தான்	௧௪
ஆண்டதா அன்னையகமபிரமமிஞ்சியற்பம்	8
பேணும் திறமையாப் பிதந்தமிழ்ப்பதை	7
மாவகபன் உமபுரைக்க மற்ருரெகிருரைக்க	
தோபம் பொருமற கொடுக்குக் குணவினை	௧௫
உய்யுமொரு கையொறுத தலை ஆறுணவயி	8
தெய்வமென வுட்கித் திண்ப்போசனப்பாயி	௧6
பேயிற்றவதையற வேண்டாவெனவெறுத	7
சொம்பிக்கிற் கைத்தெரு தச்சரிதன்	௧7
தாட்டம் பெரிதுஞ் சாரியார்மாமயலகொன்	8
கட்டககன்னாபிறவு கொண்டகுலதாசன்	௧8
ஆன்னியர் தன் கற்புடையா சாயினையா ரென்றுரைக்கும்	8
கன்னியரை யெவருமபுற காழாகுகு ளைவென	௧9
கலிலார் குழாங்குடி காத்தனம் தெண்டனிடைச்	8
செலுந் தினகரமா தெவாவயகதாரிலே	௧9

விசுவாசம்.

சென்றேன பதல்கடரைத் தெண்டனிட்டென் கைஞர் து	9
கின்றெ னெனையாரு சித்தனெனும் காத்தாவின்	௧௫
துணிததத செவ்வோழ மும்பொருக் கதம	7
புண முடி முனசாந புணத்திருத்தலையும்	7 ௧
தனனும் பெருமபாவி சோமட்ட கையதனம்	7
கன்னததக்கே கவங்கிச பிவந்தனனும்	௧௧
பிசகக்கலந்த புனிதத மதுவிரசம்	
கைச்சச் கையபார்த்த வன்னமணிவாயும்	௧2
மாநி யெதிரடந்த மாணமற்ற கன்பாவி	7
காறியுழிதே கையபடைத்த மென்முடிமும்	௧௧
கந்துணித் தேத்திறக்க கட்டியடிபட்டகடு	௧2
வுத்தி யொழுது முநிசக்கையபுடனும்	௧3
பன்கெதுடக்கன விருபட்டம் பகித்தறத்தத்	7
தாங்கெடுகையதின் கைத்த பொற்புபுடனும்	௧4
கண்டென் கையதனும் கவங்கிச கன்னையி	7
நின்று செவ்வோழ மும்பொருக் கதம	௧5

பேரின்பக்காதல்.

மனஸ்தாபம்.

[illegible]

மனஸ்தாப முகமியம்

இரத்தாணிர் பெரு - மியாநாநி ௧ துமமுடைய
 கிடைத்து வருகின்றது சீவினையை செய்தேனே
 என பகாநாநி பெரு கொடுவாய்மை பூழ்க
 கண்டன நகர - மியாநாநி காட்டிக கொடுத்தேனே
 கண்டன திறத்தின்கு நாமீர சோதனே
 சென்னி தனினை முன்முடிவு - நெற்றியிடச் செ - தல்
 கிடைத பக கொண்டுள்ள கிடை விடுவையிலமை
 தக்கமுதல் கை காலி கையி யவரு - கொ
 வள்ள மம - மியாநாநி நிலத்தி யவரு புரிந்த
 பெருகை தனவே புரிந்த திந்தினையும
 துளத தமை புரிந்த வுள்ள - புறியாதுபக
 காணுந் தகர் புரிந்தா காணுமகரு கண்டன நக
 வள்ளத்தையரு கிடைத் தெனமுதல் த - நுருதாந
 கண்டனத்திந்தாற்கரை - நெற்றியிட - ந
 முகத்தையுள்ள - மியாநாநி காட்டிக கொடுத்தேனே
 முன்முடிவுத் கண்டனத்திந்தாற்கரை - ந

பேரின்பக்காதல்.

சிற்தையுட னீரெமக்காச் செத்ததிருச்சாவுகண்டா,	சுக்
லித்தவுலகினிலே யானசகிகக நீதியுண்டோ	*
நாதன்மனமெழிந்து நாடியவரணிந்த	எய
வேதனையினின்பம் வெறுத்திகழ நியாயமுண்டோ	*
நிறபந்தததோ டெமககாய் நீர் சிலுவை மேவிருக்க	எக
வற்பன் றனகருலகூரகை வரமாட்டேதே	*
பாவி மனத்தச்சாகப் பாடுகளெல்லாம் பதிநதாற	எஉ
பூவுலக னின்பம் புணரப் பொருநதாதே	*
தெய் வீகச் சோதி திருச்சாவை யானினிந்தா	எங
சையோ வெனக் காணமை யாகை வரமாட்டாதே	*
மாசிலலான் பட்ட வவமானமதைச சிறதை செய்தா	எச
லாகை யுலகிலெனக் ககங்காரம் வாராதே	*
பரவிகளுக்காக வவா பட்ட திருப் பாடு கண்டாற	எடு
சீவனளவும் பவத்தைச் செய்ய மனஞ் செல்லாதே	*
கர்த்தன் பொறுத்த பிழை கண்டாலருந் துயர	எசு
மெத்தனை வநதாலு மதற்கிடாகத தோற்றாதே	

மனஸ்தரபயோசனை.

இன்றைக்கோ நாளைக்கோ வெப்போதோ விப்போதோ	*
வென்றைக்கோ சாவெனநிலக்கமறியேனே	எஎ
ஆங்காலம் புண்ணியத்தை யாசையுறறுச்செய்யாமற்	*
சாங்காலஞ் செய்பவொரு சாமர்த்தியமுளதோ	எஅ
நன்றாயிருக்கையிலே நன்மைசெய்யமாட்டாமல்	*
நின்றா கிடந்தார் நிலை நிற்பாராவாரோ	எக
வாலியுத்தி னலைவழி நடவாதாருயிர்போங்	*
காலம்பாருணக் கரியததைக்காண பாரோ	
பாரப்பிணிமருந்தும் பத்தியமும் கொள்ளுகையி	*
ளாருக்கியலபாமருந் தவசுபண்ணுதற்கே	அக
தந்தையழப்பின்னையுழத் தாய்முழப் பெண்டிமுழ	*
வந்தசமூகத் ததம்புரிவதற்காமோ	அஉ
நாளைக்கு நாளைக்கென்றே நசையடர்ந்து கொண்டபின்பு	*
மாளுவதையெண்ணி மயக்கமறக் காலமுண்டோ	அங

சுதெல்லா மாராயர் திருந்தாலு மென்னெனநீர்
 மெல்லாக்கொண்டுகை கித்திக்ரு வென்றமுன்னேன்

பேரீன்பக்காதல்.

பிரதிக்கினை.

வேண்டா முலகவெகு மானமதை யின்னதெனக்
நாண்டா யினிமேற் கருததை யதில் வையாதே

இவவுலக வாழவழிந்த மினபமெல்லா நீர்குமிழி
யவவளவே யாகுமென வாயையதில் வையாதே

இனிமேலும் யானுமுக கேறகட்ப் பேனடியே
னிளி மலுலகபவத தின்பசுகம் வேண்டினே

இந்தவகை சொல்லி யிரந்தமுது கொண்டிறைவ
னந்தமுறுங்கொயி லமைந்த சனங்களுமே

பதிதி.

மீண்டெ யெமைப்பண்டத்த வேதபரன் பாடிகளாற
பூண்டதயசம பொறுக்க முடியாதே

ஆயபுலி மீதிலெம நாண்டவனா பட்டதிருக்
காயமெல்லாமிககென கருதகிற றமுமபாமே

சுட்டன படிபுரகருந தூய்யான றிருத்தலையி
லிட்டமுனைமுள்ளென் னிருதயத்திற றைத்திடுமே

காணரிய காததன கரவ காற றுளைதத விருப
பாணி முனை யெனற னகததைத துளைத்திடுமே

தேட்டமுற வெங்கொன றிருவிழாவைத திறந்த
வீட்டமுனையிங் கெனனிருதயத்திற பாபநதிடுமே

அங்கெனது காதத னனுபவித்த துன்பமெல்லா
மிககென னுளததி லிருந்தே யுரிகிடுமே

பாவித்தே யும்முண்டிய பாட்டிலொரு பங்கெனக்குத
நாவித்தால மீண்டுந் தரககூடா தென்பீரே

பேயக்கழிமையானவென்னைப் பேருலகின மீட்டெக்கா
ளாககியின்ன டுவ்வலைக்கத்தாளாக் கொடுப்பீரோ

கீரெமக்காப் பட்டபுல நிறதைகளுக்கையாவிப்
பாருலகி லென்னுடைய பாதகமோ நீடாமோ

தொல்லுலகோர் செய்ததன்மத்தோடமனைத்துஞ்சிக்கு
மெல்லு யில்லாறும்பொறைக்கிககெனக்குறறமாடெரிதோ

ஆதரவோடென்னை யரவனைக்க கைவிரித்த
போதேயென்பாவம் பெறுகதவரி தென்பீரோ

எய்தாரு கானுமும் கேவலசெய்ய நானெருவன்
பொருந்தவனுயி போகப் பொருந்துமிதோ

வாழவுலகி ஸீரோமக்கா வந்தது மெய்யாதலினுந்	*
மோடு நரலியான பாகப டாரததிருக்க மடமடமோ	அத
சாரவருமபாவி யெனனைத் தா னந் தளனாத்நுந்	*
காரிருமபி னுண்ணு ததனைத் தளனிட கட்டாத்த	அத
செய்பசசி புவை வகுன்ற செங்கால தரத்தாணி	*
யெய்யவரைநுது வை பர வெனினிவிடமெங் கதி	அத
தேவாரி டெந் திடுவரை மததனையும்	
பாவிக்குக்கருட்டு வெய் பி நிதிடுவே	அத
ஆனது மென முகமபாரத தண்டவனே யானுமென	
நானு ரெனயுரைக்க நு டு மென பாரதே	அத
எனபவத்தைப் பொலபபபை யிப்பு யிய் பாரம	*
லனபுட நீர் பட்டதுய ரத்தனையு மெபாரும்	அத
உம்மைசசிலுவையில் வைக்கோக்கா யிரந்ததிருச	*
செமமைக்கிருபை திருவளமென மேற செபுத்தம்	அத
உள்ள முறவையாவமது வலப்பா லிந்த	*
களள்ள முகமபாரததக் கடைக்கண்டென் மபாரும்	அத
பாவி யெனமேலாசை கொடி பாகதத் திடுவாரதாற	*
ருவிநீர் தாகமொற தானை மனமே செபு தார	அத
தேவயிணைநீர்க்குத் தேவகன் டபென்னுடைய	
வாவிபிணைபாக்குவிந்த வனபோ மெனை பாரும்	அத
பாரேரை நியைய பாயும் து ரத்தத	
தோரே னுளியெனுததிற மெளரி நுநுநம்	அத
காததாவெபாவியெ னனைக்கைவிட தேருந்	*
வைத்தேமேனைநீர் வழிபடமையாயாரும்	அத
நடிபிக்கை.	
அறபகத்தை யறமறநாஸெப்போது	*
அபபரவா மோடசுக்ககிரகரு சோவேனே	அத
ஆததவறி வோடகமபிரமம் விட்டகனாரை	அத
வாயகதாரலோகமாட்சிபெறுவேனே	அத
தளமந் தவசுமொருசுகதி தள ருது தாரதா	*
லென்னுயிரைவாணிவினை பாரமம் மென	அத
மோக்ககலகவிழிமொயருட் லாட வசை ருல்	
காக்ககபாககியத்தின பாருதருப்பெனே	
எனருதபலசூழிருநிலத்தைப்பெயுடலை	

பேரின்பக்காதல்.

வி

பாரின்பத்துண்டெனும் பற்றதன்முற் பந்தத்தொழும்	*
பேரின்பவீட்டடைநது பேறுபெற்று வாழ்வேனே	நயஅ
புத்தி யந்த காரம்விட்டிப் புண்ணியத்திலே நடந்தால்	*
மூத்தர் சலப கிரண்ட மோகநத் திருப்பேனே	நயக
துன் மனசும் பாவத் துணிவு மறவெறுத்தார்	*
சம்மனசினோடு நவ சங்கத்திருப்பேனே	நயஉ
பாவ வலகததிலுள்ள பாக்கியத்தைக் கை ரெகிழ்த்தார்	*
றேவபரன் சநிதியிற செல்வம் பெறுவேனே	நயக
அத்தன்றனக கேற் கவம் புவியிலே நடந்தார்	*
கர்த்தன் றிருப்பாதல் கண்டு களி கூர்வேனே	நயஉ
பததி விசுவாச நிலை பண்புறு நம்பிக்கையுட	*
னித்தியமும் வீற்றிருந்தா னேச நிலைதப்பாமல்	நயஉ
ரித்தியப்தி னுண்ணறிவை நெஞ்சழுத்தி யென் மனதைச்	*
சுததிகரகு செய்த்திறை நெஞல் புவியிலே சுகமே	நயஉ

கர்த்தர்புகழ்ச்சி.

வேதனை வேதாந்த விமலனை மெஞ்ஞான	*
காதனைவாழ்த்தி நமஸ்கரித்து நான் விடுவோம்	நயஉ
காரணனைச்சேஷதிக கடவுளெனும் கர்த்தாவை	*
யாரணனை வாழ்த்தி யாவாதமுந் தொழுதோம்	நயக
மண்ணவாக்கு ஞான வழிகாட்ட வந்தருளும்	*
விண்ணவனை வாழ்த்தி வீருப்பமுற யேயிருப்போம்	நயஉ
சுத்தியத்தைப்போதித்த சற்குருவைக் கர்த்தாவை	*
சித்தியமும் போற்றியிந்த நீணிலத்தி லேயிருப்போம்	நயஅ
தன்னிலையைத் தப்பித் தவித்து மெனைத் தேடி வந்தே	*
யுன்னியர வனைத்த வம்பர்கோனைத் தொழுவோம்	நயக
என்னுயிர்க்காத தன்னுயிரை யேக பரன் கையணித்த	*
மன்னுயிரின் நன்மகனை வாழ்த்தி நமஸ்கரிப்போம்	நயஉ
ஆத்தம சரீரமதை யன்பு நிவ்விவ போசனமாச்	*
சேர்த்து நமக் களித்த தேவ பவியைத் தொழுவோம்	நயக
தேவமாதாவின் புகழ்ச்சி.	நயஉ

இப்படி யென்னை யிரட்டித்த வானம்பவனை	*
மெய்யோதும் போற்றி யிறைஞ்சுவது வல்லமம்	நயஉ
மற்று நிகரொல்லா மற்றுப் பொருளை வையகத்திற்	*
மெய்த் திருத்தாயான பேரின்பமுறத்தியை	நயக

பேரின்பக்கந்தல்.

உத்தபியை பேரின்ப னோவியத்தை மெய்ஞ்ஞான	*
சித்திரத்தை மேலோகர் தேடுங்கிரவியத்தை	நகச
மாதர்ககாசை மறு சூலத்தோர பாக்கியத்தைச்	*
செங்கிசிரண நிறை சொர்ண மய வுரலயத்தை	நகஇ
மேலோகர் வாழவை விரத்தர் சிசோமணியைப்	*
பூலோக மாதவத்தோர் புண்ணியத்தின் பூடணத்தை	நகச
கன்மை சுகநிதியை கம்பினவர்க் காதரவைத்	*
தன்மக் கொழுந்தி தழைத்து வனா தண்டலையை	நகச
ஞானமண நாமலா நந்தவனத்திரச	*
பாணப்பசைமப் பரிமளிக்குஞ் செந்தேனை	நகஅ
வேதாகமத்தோரும் விண்ணோருங் கொண்டாடு	*
மாதாமை பெய்மை வளர்த்தருளுந் தாயாரை	நகக
ஒன்றானகாதத னொருவனுடைச சநநிதியில்	*
மன்ருடி பெய்கள் மயககக் தவிர்ப்பவனைத்	சசஉ
தாரித்திரத்தாற சலிப்பா னுரம்பினியாத்	*
பாரிற்றுயர்வாரைப் பட்சிகளிப்பவனை	சசத
எததுணையு மற்றே யிணையிழந்த பாலிகளைச்	*
சத்துவத்தோ டாதரித்துத் தன்னடிமை கொண்பவனைத்	சசஉ
தன்பேரிறபததி தவருத பாலிகளை	*
யன்போதெற்காத் தாவணிகளு மம்மாளை	சசக
கம்பியே நானு கமக்கிவனே தஞ்சமென	*
வம்புவியிற் சிந்தித் தருவரத் முந்தொழுவோம்	சசச

திருச்சுபைப்புக்கழ்ச்சி.

வாழி திருச்சுபையு மவகாத சந்தியரு	*
காழி குழிந்த வவனிதனினேவாழி	நகஇ
சற்குருக்கண் மெய்ஞ்ஞான சாததிரித ணற்சுபையும்	*
பொற்புறையும் வேதப் புரோகித ரொல்காமவாழி	சசத
வாசுவிரத்தர் மடமாநர் கன்னியர்களை	*
சாகத்தறவோர் தபகிகளுமேவாழி	சசச
பூசைசுபைநிறைந்த பூபால ஶாயிப்பல	*
தெய்திதுன்ன திருச்சுபையெல்லாம்வாழி	நகஅ
மெய்ச்சுபையினுள்ள விசுவாகிதன்வாரு	*
நித்புவியிவிப்போது மெய்யேதுவேவாழி	*

பேரின்பக்காதல்.

௨௪

பஞ்சம் படைநோயகன் பாருலகிவ்வாரம்
னெஞ்சிற தவையற்ற நீழேவாழாதிருப்போம்.

*
நாடு

பேரின்பக்காதல முற்றிற்று.

பாலத்தியானம்.

TO THE INFANT JESUS.

வாழ்நாள் பிழைக்கும் பிழைப்பைத்தரும்பரம வாழ்வையுந்தரும்
விரோத, மாமாயைமாயகருக்களை யறுக்குமனவஞ்சகத்தைத் தொடை
கரும், வீழ் நாட்ப்பாதுபேரின்பம்பயக்குமடி வெம்பிணிதணிதஞ்ஞான,
விழியைத்திறககுமடமாதாகாமாவிரகவேதனைதணித்தானுமாம், கோண
விரக்ககருக்கொண்டிருக்கொண்டு குளிர கொண்டிளஞ்சரீரங், கொடுக
நளிரி கொண்டழுது கொண்டு நெடுமேருவிற் குடிவிறபிறந்துமண்ணிற்,
சேணுகிணுவையிறபாடுபட் டுயிர்விட்ட தேவகாரணமெய்நொண்த்,
தேவமாமரிதவப்பிள்ளையை நினைகருந்தியானந் தியானிககவே.

சிறதா குலஞ் செய்து கிரண சந்த்ரோதயத திரு முகத நொளிகு
றாவச், செநகீர் பரந்தரும்புகுந்துறுந்துளிகெயர்வு திருவுடலினின்று சிந்த,
மந்தார நறுமணச் செழுமலர்க ளாவின்முக மண் ளுற்ற வீழவுள்ள, மாணுத்
சஞ்சனப் பிரகாச மூடுழினைவைத்த தென் பாவ மன்றோ, விரதந்

பொன்னிதழீர்விறு சாம்பிருணி யிது வென்று மன்னர் மூவு. ரிட்ட⁹
கூர்ணிக்கை கொண்டடி தொழும் பரலோக விக லோக ராசேந்திரனே,
கொந்தார் நறும்பதக கன்னிமா மரிகைக குழந்தையே யருள் கூரவே
குருவாகி யருவாகி வரு தேவ ஞானக குமாரனே யருள் கூரவே. ௧

அடிமைப்படுத்திவிடவிறு முதலபந்றியும் ஆசரித்தாகிரியனென்
றம்பொற் கபோலதகி லன்பின்றி முத்தமிட்டஞ்சாமல் வெஞ்சினததுக்,
கடினக் கருததருவெய்யவஞ்சகரிடவ காட்டிககொடுத தழூந்தக, கட்ட
வு மடிககவு முதைககவுஞ் செய்ததென் கன்மக்குரோதமன்றோ, மிடி
மைப்படிததுந் தரித்திரப்பின்னையாய் மிருகங்களுக்கருடுவே மெல்லிய¹⁰
பழஞ்சீலை சுற்றிப்பொதிந்துவைக்கோன் மீதுகுளிரொபொருதே, கொடுகி
க்கிடாதழுவ் கருணை நாயகி கைக்குழந்தையே யருள் கூரவே, குருவாகி
யருவாகி வருதேவஞானக் குமாரனே யருள் கூரவே. ௨

சோடிட்ட கை கொண்டு சிக்கென்ன வுள்ளந் துணுக்கிடப் பவள
வாயிற் சொரியுஞ் செழுங்குருதி நாசி யூடோடியே தள்ளிக் குதிப்ப
வதனம், வாடிச் செழுங்கண சிவப்பவழகான முக மண குறற வீழ வெ
ண்டாமரையினைய கன்னமுங்கன்றப்புடைத்த தென வஞ்சக குரோத
மன்றோ, நாடிக கருத்தினுத காணந்த வாரி யருணவசங்க சேனையோழி
நறுநெயுஞ் செந்தயிாக் கண்டமுங் கொண்டு மனு நாயகா வெனன
விடையர், கூடித் துதிக்கின்ற மரிய நாயகி கைக குழந்தையே யருள்
கூரவே குருவாகி யருவாகி வரு தேவ ஞானக் குமாரனே யருள்
கூரவே. ௩

கந்தைப் பழஞ் சீலை கொண்டு செந்தாமரைக் கண்களை மறைத்து
மூடிக் கன்னத்திலே யடித்துத் திருமுகத்திலே காறி யுமிழ நீருமிழந்த,
நிந்தித்த சங்கதஞ் செய்து தலை மொய்த்த முள்ளின் முடிபறித்தது மீள
நின்னைப் புடைத்ததா ரென்னு மென் பாவத்து நிட்டே மெளிதாருமோ,
சின்னைத் கணந்தவானந்தம் பரக்க வுடல் சிலீரெனப் புளக மேறச செவ்
வாய் திறந்து மழலைச் சொற் சொலுநதொறுஞ் செவி கொடுத்தினிது
கேட்கும், கொந்தைத் தருங்குழற் கன்னிமா மரிகைக குழந்தையே
யருள் கூரவே குருவாகியருவாகிவருதேவ ஞானக் குமாரனே யருள்
கூரவே. ௪

செங்கையிற் செந்துளி துளும்பிவிதிர் விதிரெனச்சில்லி ரத்தந்
தேறிப்பச் சிக்கெனக்கட்டென்று கட்டியொருதுணினே சேந்திரங்கரத்
வஞ்சு, சங்கிலித்தொடர்கொண்டு கைகொண்டு கோமைதருசாயித்

பிரம்புகொண்டு சஞ்சலம்பெருகவே யடியென்றிழ்த்ததென் சாமித்
துசோகமன்றோ, பங்கயத்துணையெனுந் தன்கொண்டெடுத்த வெண்
பட்டாடை மடியில் வைத்துப் பனிமதி முகக்குறந் துளியெயர் தொடை
ததிலுரு பசுரம்போடி செம்பொற், கொங்கையிற் பாறருக கன்னிமா
மரிகைககுழந்தையெருள் கூரவே குருவாகி யருவாகி வருதேவஞான்
க்குமாரனேயருள் கூரவே. ௮

சுததவெண்டிலையிட் டேரோதராயன் வெகுதுஷணஞ் சொல்
லவேவறறெண்டருங்கண்டகண்டவரும வெம்பகைமனசுருதருமகைடி
டைத்துப், பித்தனெனரவரவர் கருத்துக்கிசைநத நகைபேசிசிரிக்கமிக்
க பேயுனககொள்ளாத பங்கங்கள் கொள்ளி-பேசாததென பாவமோ,
முததரும்பிய நகைககு முதவாயகொண்டன்னை மொழிகின்ற சொனமற
துமுறையொடு நடத்தியநதர சொற்கபாதாள மூன்றுமுன்சொற்கொடிக்
கும், கொத்தரும்பியகுழந் கன்னிமாமரிகைக குழந்தையெருள் கூரவே
குருவாகி யருவாகி வருதேவஞானக் குமாரனேயருள் கூரவே. ௯

முடியென்றுநின்றிருத தீலமீதிலிட்டமுடி ! முள்ளன்றுனககடாத
மோசக்குறும்பெனும் பாவமென்பாவமுடிமுள்ளினுகொடுமைகையிற்,
பிம்பென்று தந்தகழை பைங்கழையுமனறென பெருமபவககழையுமித்த
பீற்றறசிவபிரதிர கோபமென்பாவப் பெருமபவப்போர்வையன்றோ,
படியென்று பல்லாருயிரககு முணவன்றன்று பாலிககுமையனுககும் பசி
யென்றுவெம்பசிககமுதென்று தாயமுலைப்பாடுவென்று கொங்கைவாயிறு,
குடியென்றுவைக்கககுடித்ததந் குளிரகைக்குழந்தையே யருள்கூரவே
குருவாகியருவாகி வருதேவஞானக் குமாரனேயருள் கூரவே. ௧௦

முள்ளேறுதலைமணடையுனை வுமுமிழநீர்ப்பட்ட முகநிறப்பிழையுமெ
ண்ணமுடியாத வடிபட்டமெய்யுமெய்யிற் கொடிய முறிவு மமமுறிவுகளி
லே, யுள்ளாயிருந்தொழுது சோரியங்கணகாணவொணனூதபரிதாபமுமு
டைய விவனைககாணமி னென்னவுந் கடைனெத் குருகாததென் சிந்தை
யோ, பிள்ளா யென்னப்பப் பெருக்கேயருநதவப்பேறே யெனக் கொஞ்ச
சொற்பேசிக் குழந்தமலர்வாய முததமிட்டனபு பெய்யும்பிரிப்பெறிந்
கந், கொள்ளாவுளக் கன்னியன்னையா மரிகைக குழந்தையே யருள்
கூரவே குருவாகி யருவாகி வருதேவஞானக் குமாரனேயருள் கூரவே.

பாரங்கனக்குந் கனத்தினை யெடுக்கப்படாதெனும் பரிமரத்தின்
பட்டம் பதித்த மென்றோளுறுத்துத்தொறும் பதிவுடன் கன்னிநெந்து
நீர்வடித்த முடியாது நடைசோரவே தயரமீதுரமணனிற்றுய முகநீர்

பொன்னிதழிவிது சாம்பிருணி யிது வென்று மன்னர் மூல. ரிட்ட
காணிக்கை கொண்டடி தொழும் பரலோக விக லோக ராசேந்திரனே,
கொந்தார நறும்பதக் கன்னிமா மரிகைக் குழந்தையே யருள் கூரவே
குருவாகி யருவாகி வரு தேவ ஞானக் குமாரனே யருள் கூரவே. ௧

அடிமைப்படுத்திவிடலிற்று முதல்பாறியும் ஆசரித்தாசிரியனென்
றம்பொற் கபோலத்தி லண்பின்றி முததமீட்டஞ்சாமல வெஞ்சினததுக்,
கடினக் கருத்தருவெய்யவஞ்சகரிடவ காட்டிக் கொடுத்தழந்தக், கட்ட
வு மடிக்கவு முறைக்கவுஞ் செய்ததென் கன்மக்குரோதமனரே, மிடி
மைப்பித்ததுந் தரித்திரப்பின்னையாய் மிருகங்களுக்கருடுவே மெல்லிய
பழஞ்சீலை சுடறிப்பொதிந்துவைக்கோன் மீதுகுளிர்பொறாதே, கொடுகி
க்கிடந்தழங் கருணை நாயகி கைக்குழந்தையே யருள் கூரவே, குருவாகி
யருவாகி வருதேவஞானக் குமாரனே யருள் கூரவே. ௨

சோடிட்ட கை கொண்டி சிக்கென்ன வள்ளந் துணுக்கிடப் பவள
வாயிற் சொரியுஞ் செழுங்குருதி நாசி யூடோடியே துள்ளிக் குதிப்ப
வதனம், வாழச் செழுங்கண சிவப்பவழகான முக மண குறற வீழ் வெ
ண்டாமரையினைய கன்னமுங்கன்றிப்புடைத்த தென் வஞ்சக ஞரோத
மன்றே, நாழிக் கருத்தினுக் கானந்த வாரி யருணவசங்க சேனையோடி
நறுநெயுஞ் செந்தயிாக கண்டமுங் கொண்டி மனு நாயகர் வென்ன
விடையா, கட்டித் துதிக்கின்ற மரிய நாயகி கைக் குழந்தையே யருள்
கூரவே குருவாகி யருவாகி வரு தேவ ஞானக் குமாரனே யருள்
கூரவே. ௩

கந்தைப் பழஞ் சீலை கொண்டு செந்தாமரைக் கண்களை மறைத்து
மூழ்க் கன்னத்திலே யடித்தது திருமுகத்திலே காறி யுமிழ நீருமிழந்து,
நிந்தித்த சங்கதஞ் செய்தது தலை மொயத்த முள்ளின் முடிபறித்தது மீன
நின்னைப் புடைத்ததா ரென்னு மென் பரவதது நிட்டே மெளிதாருமோ,
சின்தைக் கணந்தவானாதம் பரக்க வுடல் சிலீரெனப் புனக் மேற்ச் செவ்
வாய் திறந்து மழலைச் சொற் சொலுந்தொறுஞ் செவி கொடுத்தினிது
கேட்குங், கொந்தைத் தருங்குழற் கன்னிமா மரிகைக் குழந்தையே
யருள் கூரவே குருவாகியருவாகிவருதேவ ஞானக் குமாரனே யருள்
கூரவே. ௪

செங்கையிற் செந்துளி துளும்பிவிதிர் விதிரெனச்சில்லி ரத்தந்
தெறிப்பச் சிக்கெனக்கட்டென்று கட்டியொருதுணினே சேர்த்திரங்காத
வஞ்சுந், சங்கிலித்தொடர்கொண்டு கதைகொண்டு கைமைதருசாதிப்

பிரம்புகொண்டு சஞ்சலம்பெருகவே யடியென்றித்தேன் சாயித்
துசோமன்றோ, பங்கயத்துணையெனும் வகைகொண்டெடுத்து வெண்
பட்டாடை மடியில் வைத்துப் பணிமதி முகக்குநர் துளியெயர் தோடை
ததிலுரு பசுநரம்போடு செம்பொற், கொங்கையிப்பாற்றும் கன்னிமா
மரிகைக்குழாநையேயருள் கூரவே குருவாகி யருவாகி வருதேவஞான்
க்குமாரனேயருள் கூரவே. ௩

சுததவெண்கிலையிட் டேரோதைராயன் வெகுதுஷணஞ் சொல்
லவேவறறெண்டருங்கண்டகண்டவரும் வெம்பகைமனசுருதருவகைடி
டைத்துப், பித்தனெனவரவர் கருத்துக்கிசைநக நகைபேசினிகையித்
க பேயுனைக்கொள்ளாத பங்கங்கள் கொள்ளநீ பேசாததென பாவமோ,
முததருமபிய நகைக்கு முதவாயகொண்டன்னை மொழிகின்ற சொனமற
துமுறையொடு நடத்தியநதர சொற்கபாதாள மூன்றுமுன்சொற்கொடுக்
கும, கொததரும்பியகுழந கன்னிமாமரிகைக் குழாநையேயருள் கூரவே
குருவாகி யருவாகி வருதேவஞானக் குமாரனேயருள் கூரவே. ௪

முடியென்றுகின்றிருத தலைமீதிவிட்டமுடி / முள்ளனறுனககடாத
மோசககுறும்பெனும் பாவமென்பாவமுடிமுள்ளினுகொடுமெனகையிற்,
பிம்பென்று தந்தகழை பைங்கழையுமன்றென் பெருமபவககழையுடுத்த
பீற்றறசிவப்பிரதிர கோபமெனபாவப பெருமீபவப்போவையன்றோ,
படியென்று பலலாருயிராக முணவன்றனு பாலிக்குமையனுகும் பசி
யென்றுவெம்பசிககமுதென்று தாயமுலைபுரலென்று கொங்கைவாயிற்,
குடியென்றுவைக்ககுடித்ததங் குளிரகைக்குழாநையே யருள்கூரவே
குருவாகியருவாகி வருதேவஞானக்குமாரனேயருள்கூரவே. ௫

முள்ளேறுதலைமண்டையுனை வுமமிழநீர்ப்பட்ட முகநிறப்பிழையுமெ
ன்னமுடியாத வடிபட்டமெய்யுமெய்யிதகொடிய முந்வு மம்முறிவுகளி
லே, யுள்ளாயிருந்தொழுகு சோரியங்கணகாணவொண்ணாதபரிதாபமு
டைய னிவனைக்காணமி னென்னவுக கணமினக் குருகாததென் சிந்தை
யோ, பிள்ளா யென்னப்பப் பெருக்கேயருநதவப்பெறே யெனகுகொஞ்சு
சொற்பேசிகுழைந்தமலர்வாய் முததமிட்டன்பு பெய்யும்பிடியப்பெறித்
கங், கொள்ளவுளக் கன்னியன்னைமா மரிகைக் குழாநையே யருள்
கூரவே குருவாகி யருவாகி வருதேவஞானக்குமாரனேயருள் கூரவே. ௬

பாரங்கனக்குந கனத்தினை யெடுக்கப்படாதெனும் படுமரத்தின்
பட்டம் பதித்து மென்றோளுறுத்துத்தொறும் பதிவுடன் கூனிநென்று
தந்தங்கடக்க முடியாது கடைசோரவே தயரமீனாரமணனிற்றுய் முகம்

பொன்னிதமிழ்விது சாம்பிருணி யிது வென்று மன்னர் மூவ.
காணிக்கை கொண்டடி தொழும் பரலோக விக லோக ராசேந்திரனே,
கொந்தார் நறும்பதக கன்னிமா மரிகைக் குழந்தையே யருள் கூரவே
குருவாகி யருவாகி வரு தேவ ஞானக் குமாரனே யருள் கூரவே. 1. க

அடிமைப்படுத்திவிடலின்று முதல்பாறியும் ஆசரிததாசிரியனைன்
றம்பொற் கபோலத்தி லன்பின்னி முததமிட்டஞ்சாமல வெஞ்சினத்துக்,
கடினக் கருததருவெயயவஞ்சகரிடவ காட்டிக் கொடுத்த தழுந்தக, கட்ட
வு மடிக்கவு முதைக்கவுஞ் செய்ததென் கன்மக்குரோதமன்றோ, மிடி
மைப்படுத்தித் தரித்திரப்பிள்ளையாய் மிருகங்களுக்குநடுவே மெலவிய
பழஞ்சிலை சுரறிப்பொதிந்துவைக்கோன மீதுகுளிர்பொருதே, கொடுகி
க்கிடந்தழும் கருணை நாயகி கைக்குழந்தையே யருள் கூரவே, குருவாகி
யருவாகி வருதேவஞானக் குமாரனே யருள் கூரவே. 2

சோடிட்ட கை கொண்டு சிக்கென்ன வுள்ள நுணுக்கிடப் பவள
வாயிற் சொரியுஞ் செழுங்குருதி நாசி யூடோடியே துளளிக் குதிப்ப
வதனம், வாடிச் செழுங்கண சிவப்பவழகான முக மண குற்ற வீழ வெ
ண்டாமரையனைய கன்னமுங்கன்றப்புடைத்த தென் வஞ்சக குரோத
மன்றோ, நாடிக் கருத்தினுக் காணந்த வாரி யருணவசங்க சேனையோடி
நறுநெயுஞ் செந்தியாக் கண்டமுங் கொண்டு மனு நாயகா வென்ன
விடையர், கடித துதிக்கின்ற மரிய நாயகி கைக் குழந்தையே யருள்
கூரவே குருவாகி யருவாகி வரு தேவ ஞானக் குமாரனே யருள்
கூரவே.

17 கந்தைப் பழஞ்சிலை கொண்டு செந்தாமரைக் கண்களை மறைத்து
மூடிக் கன்னத்திலே யடித்துத் திருமுகத்திலே காறி யுமிழ நீருமிழந்து,
நிந்தித்த சங்கதஞ் செய்து தலை மொய்த்த முள்ளின் முடிபறித்து மீள்
நின்னைப் புடைத்ததா ரென்னு மென பாவத்து நிட்டே மெளிதாருமோ,
கந்தைக் கணந்தவானந்தம் பரகக் வுடல் சிலீரெனப் புளக மேற்ச் செவ்
வாய் திறந்து மழலைச் சொற் சொலுந்தொறுஞ் செவி கொடுத்ததினிது
கேட்குங், கொந்தைத் தருங்குழற் கன்னிமா மரிகைக் குழந்தையே
யருள் கூரவே குருவாகியருவாகிவருதேவ ஞானக் குமாரனே யருள்
கூரவே.

செங்கையிற் செந்தளி துளும்பிவிதிர் விதிரெனச்சில்லி ரத்தந்
தேறிப்பச் சிக்கெனக்கட்டென்று கட்டியொருதூணிலே சேர்த்திரங்காது
வஞ்சர், சங்கிலித்தொடர்கொண்டு கண்கொண்டு கேர்மைதருசாதிர்

பிரம்புதொண்டு சஞ்சலம்பெருகவே யடியென்றித்ததென் சாமித்
துலோகமன்றோ, பங்கயத்துணையெனும் வகைகொண்டெடுத்து வெண்
பட்டாடை மடியில் வைத்துப்பனிமதி முகக்குறும் துளிகெயர் தொடை
ததிலுரு பசுநரம்போடு செம்பெரும், கொங்கையிறபாறநுங் கன்னிமா
மரிகைககுழநையேயருள் கூரவே குருவாகி யருவாகி வருதேவஞான்
க்குமாரனேயருள் கூரவே. ௮

சுததவெண்கிலையிட் டேரோதையாயன் வெகுதூஷணன் சொல்
லவேவறறொண்டருங்கண்டகண்டவரும் வெம்பகைமனச்சுதருங்கைக்
டைத்துப், பித்தனென்றவரவர் கருத்துக்கிசைநகைகபேசசிரிககமித்
க பேயுனைகொள்ளாத பங்கவகள் கொள்ளநீ பேசாததென பாவமோ,
முததரும்பிய நகைககு முதவாயகொண்டன்னை மொழிகின்ற சொனமற
துமுறையொடு நடத்தியநதர சொற்கபாதாள மூன்றுமுன்சொற்கொடுக்
கும், கொத்தரும்பியகுழந கன்னிமாமரிகைக் குழந்தையேயருள் கூரவே
குருவாகி யருவாகி வருதேவஞானக குமாரனேயருள் கூரவே. ௯

முடியென்றுநின்றிருத தலைமீதிவிட்டமுடி | முள்ளன்றுனககடாத
மோசக்குறும்பெனும் பாவமென்பாவமுடிமுள்ளினுகொடுமைகையற,
பிம்பென்று தந்தகழை பைங்கழையுமன்றென பெருமபவககழையுதித
பீற்றறசிவப்பிந்திர கோபமென்பாவப் பெருமபவப்போவையன்றோ,
படியென்று பலலாருயிரககு முணவன்றன்று பாலிக்குமையனுகும் பசி
யென்றுவெம்பசிககமுதென்று தாயமுலைப்பாடுவென்று கொங்கைவாயிறு,
குடியென்றுவைக்ககுடித்தநங் குளிரகைககுழநையே யருள்கூரவே
குருவாகி யருவாகி வருதேவஞானககுமாரனேயருள்கூரவே. ௧௦

முள்ளேறுதலைமண்டையுனை வுமுயிழ்கீர்ப்பட்ட முகநிறப்பிழையுமெ
னாமுடியாத வடிபட்டமெய்யுமெயிறகொடிய முந்வு மம்முறிவுகளி
ல, யுள்ளாயிருந்தொழு சோரியங்கணகாணவொண்ணுதபரிதாபமுமு
டய னிகனைக்காணமி னென்னவுங் கண்டுனக் குருகாததென கிந்தை
யா, பிள்ளா யெனின்னப் பெருக்கேயருநதவப்பேறே யெனக் கொஞ்ச
சாற்பேசிககுழந்தமலர்வாய் முததமிட்டன்பு பெய்யும்பிரியப்பெயி
ந், கொள்ளவுளக் கன்னியன்னைமா, மரிகைக் குழந்தையே யருள
கூரவே குருவாகி யருவாகி வருதேவஞானககுமாரனேயருள் கூரவே.

சூப்பற விழுந்தென்பாவல் கமைவையசைமக்க திவன்தொடர்வாரங்கிடக்
கூழ் கருத்துத்தித்த மணிவடிபதிந் தையனெனவே வாவென்றழைக்கு
முன்னோடி வரதேறி மணிமடி மீதிருக்க வின்பங், கூருந்தவகனனி
யன்னமாமரிக்கைக் குழந்தையே யருள் கூரவே குருவாகி யருவாகி
வருதேவஞானக் குமாரனே யருள் கூரவே. ௯

காண் மலரொனுகு செங்கையங்கையிற் சதைபற நரம்புகடெறிக்க
வென்பு கழுவுப் பொருத்துத் தந்தைக்கிடந்துட னெங்கி ரத்தம்பரக்க,
ஆணிகன்றைந்திருபதத்தினையு ம்ப்படியறைந்து குருசோடெடுத்துனங்கந்
குலங்க் கட்டித்மெனது பாவதங் னக்கிறம் மாருமன்றோ, சேணுயர்
தெயிற் தடங்குன்றடியிலே யிருகவெத்துக்களுக்கு நடுவே சிறு குடிற்றிலை
மீது வைக்கோ லிணைக்குளே திருவிழியுறங்கும வாசக, கோணறு சூழற்
கன்னி யன்னமாமரிக்கைக் குழந்தையே யருள் கூரவே குருவாகி யரு
வாகி வருதேவ ஞானக் குமாரனே யருள் கூரவே. ௧௦

ஆறு புடைத்து நின் திருமேனி தனிலுள்ள வள விலா வுதிர மெல்
காமையனெயொரு துள்ளி வையாமலறவே யடங்கலுஞ் சிந்து விதது,
மாறாத வஞ்சக் குரோதத்தினுனீர் பித்தத்திற் பின்பு வேலாண் மணி
விவாவைக் குததி நறு கீர் விழக்கண்ட வஞ்சமென் வஞ்சமன்றோ,
சேவருட்கருணை கயனங்கன கண்டு நின்றிரு முகப பிரபை கண்டு செம்
மேனி யழகையுந் தண்டு பரமானந்த திவ்விய சலதிமுகக, கூறுவுளங்
தனிகுருங் கன்னி மரிவை கைக்குழந்தையே யருள் கூரவே குருவாகி
யருவாகி வருதேவ ஞானக் குமாரனே யருள் கூரவே. ௧௧

கந்த வர்க்கங் கொண்டு செம்மேனி தனின்முழுக் காப்பிட்டு வெ
ண்டு கிவினாற் கட்டிப் பொதிந்து மென் பரிவட்ட மூடி யொரு கல்லறை
க் குள்ளமைத்துச் சிந்தையிறறுக்க முற்றன்பரும் பரிசுத்த தேவமாதாவு
மழுது சேமஞ் செய்வித்ததுன் திருமேனி தன்னையென் றீய வினையின
பெருக்கே, சந்திரப் பிரபையிற் பிரபை வீசஞ்சுடர்த் தாரகை யெறிப்ப
ஞானச்சத்த வானவர் தொழப் பூலோக மன்னரிரு தாளினை வணங்க
னீச்சக், கொந்தவிழ்க் கும்குழற் கன்னிமாமரிக்கைக் குழந்தையே யருள்
கூரவே குருவாகி வருவாகி வருதேவ ஞானக் குமாரனே யருள்
கூரவே. ௧௨

பாரித்த கற்படலை யுடுருவ வுலகுயப்படிவ மோராயிஞ் செம்பருதி
யுதயஞ்செய்த தென்ன சத்தினமணி பதித்த திணைஞ்சமுறிவும், சேரிசு

செழுங்கதிர் பதித்த பாய்தர் வெண்ணெய் கொடி பந்தக் குரன்செந்த
வானவர் தொழ ஈயிர்த்த தென்பாவத தொடக்கிறத் தெமையானவோ,
வேரிததட்டிதழ்க் கஞ்சப்பதத்தடையு மென்று கெட்டிடைத்தெடுத்தி
மெய்யோடணைத்து மலர் வாயமுத்தமிட்டு முகவெயா வைத்தொடைத்
துளன்பு, கூர் கற்பலங்காரி உண்ணமா மரிக்கை குழங்கையே
யருள்காவே குருவாகி யருவாகி வருதேவருளாக குமாரசனே யருள்
காவே.

வேறு.

படைக்கும் புலனத்திருட்டுறைந்து பாவக்ருசலைக் கருமேகப் படல
ப்பிழம்பைக்காலகைகரும பரிசிப்பிரபை பரமப மூன்னான், அடைக்குங்
கதவப்பாகதி வீட்டடைப்பைதிறந்து சொரியுமெரியழல்வாய் நாகக்
தனைததாழிட்டபுறமுடியிற் சிறையிருந்து, சடைகரும் பெரியோர்க்கான
ந்தச சலதிப்பொறியை முறித்து வெட்டித் தாணித்தலதகிற் பிறந்தமனுச்
சாதிக்கிரககச் சலப்பெருக்கா, றுடைக்குறகமலதகிருக கண்ணுவுனரு
ளுதவிதருவாயே யுமபாக குரகி பெற்ற பிள்ளையுன் றுளுதவிதருவாயே.

பேராதரவாமடியருககுப் பீடைவரினும் வாடாத பிரியம் வருதத்
மடியிணைகள் பேணாமயக்கப பிணிகொண்டு, தீராதிரவுபகன் ஞானச்
செப நித்திரையும் வராது தின்று பிழைக்கப் பேரின்பத் தேவ வுண்வு
மிறங்காது பாரா குருதேசிகரான பரிசாரிகளுமிட்ட மறைபத்தம் பிடி
யாதவ னோனப்புயிலபத்திய முககாக்கரிதா, லோராதாவிங்கடியேனுக்
ருனடோவுதவி தருவாயேயும்பாககரகி பெற்ற பிள்ளா யுனருளுதவி
தருவாயே.

வி

எரிக்குறகொடுந்தி மனைக்குறவனிச்சை விரகாங்கன்ன விரையிட்டிப்
பருவவொளிக்கிடக்கிலிருந்து மணிப் பூணிமைறைந்து, பரக்குமழை
பிதறமுமொழிப் பஞ்சிமணலிற புதைத்து மெய்யிற் பாவவையிலடி
பட்டிப் பறவாப் பறவையாலேனோ, காக்குறகருணைக கிருபைமுதிந்
ருள்கொண்டெழுந்திற் கோயாமற் சொரியுமழையே கெமையாருஞ்
சோதிப்பொருளே சொல்லரிய, வருககமுடைப பெருமானே யுன்னு
தவி தருவாயே யும்பர்க்காசி பெற்றபிள்ளா யுன்னுளுதவி தருவாயே.

அதர்மத்தடங்கொண்கை மரத்துக் கபேட்சையெனும்வெந் திவந்
தனறிய மரத்துவிந் விட்ட பிப்பிராயவடைக் கொப்பிணைத்தச்
சரிப்பு கிறுந் முதிசுப்பொலிந்து கெடுகோப முன்னப்பந்த மோ
புது குடிச் செறித்தென் னுனத்தோ முனைத்துப் பெலத்தாந் திவந்

காமோ, பதவிக்கொளியே முழுமதியே பரிதிக்குடைய வுருட்சேதப்பனி
யே பனிவா னவ ராசைப்பறறே பதும்பாதார, வுதவிக்கமலததிருக்கண்
னாவுன்றாளுதவி தருவாயே யும்பர்க்கரசிபெற்ற பிள்ளாயுன்றா ளுதவி
தருவாயே. ஓஎ

கடன் ருலகம படைவீடு காலாண் மனைவி மக்கள் பெந்து கரியும்
பரியுமிரு நியியு வ கருதநில வயிரம் படைக்கவசம், படையாயுதங்கள்
பெரும் பாவம் படைக்குடி தலைவர் பேய்க்கணங்கள் பாவி யிருக்கு
மண்கோட்டை பதனஞ சிறிது மிலலையதி, லடையாக கதவோரைந்து
மனமறிவு நினைவென்றிவர் மூவரங்கோ விங்கோ நமபிக்கையறியோ
மென்னிலாற்றிமே, யுடையா யெவைக்கு மேலையால் வோயுன்றா
ளுதவி தருவாயே யும்பர்க்கரசி பெற்ற பிள்ளா யுன்றாளுதவி தருவாயே.

பொன்னும் புவியும் புவிமீதிற் புணருநகிருவும் பேராசை பூட்டும்
விலங்கிட்டடைகாவற புரையிலிருந்து மனமறுஞந், தன்னாதமியேன்
பரிதாபநணிததேன் சிறைமீட்டருண் ஞானத்தலைமைப்பதித்தி யெமை
யாளுந் தாதாவுனக்குச் சரியுண்டோ, தெனனமபழமுங் கருங்கமுகின
செழுங்காய் பழமுஞ் சிதறநெடுஞ்சேறறு மடையிலிளவாழை திருகிப்பா
யும்திருநாடென், றுன்னு நசகாக கதிபதியே யுன்றாளுதவி தருவாயே
யும்பர்க்கரசி பெற்ற பிள்ளா யுன்றாளுதவி தருவாயே. ஓக

மண்ணு லெடுத்த வுடநசுவர்க்கு வணையாவெறுப்பு வளைபரப்பி
வரியு நரம்புக் கயிராலே வாங்கி யிறிககி வரிநதுசுதறிக, கண்வாய்
செவி மூக்கென வோதுங் கதவிலலாதவாச விட்டிககட்டு மனையிற
பெரும்பாவக் களவர் புருதது கட்டழிகக, வெண்ணு வறிவின் மயக்க
மெனுமீன வறக்க முறங்கு மிடத்திறுதி யெனுந் கூறறெழு கெழுகென்
றெழுபப வறிந்தங் கெங்குமதை, யொண்ணு தெனவே விலககி யெனக்
குன்றாளுதவி தருவாயே யும்பர்க்கரசி பெற்ற பிள்ளா யுன்றா ளுதவி
தருவாயே. ஓஉ

வெண்ணம்பரந்த யேருற்ற வீழிநீ ரொழுக மனதுநீகி விம்மிப் பொ
ருமி யழுதழுது வேண்டா வுலகை யறவெறுத்துத், தள்ளுந் தவத்தரு
டன்கோவிறநாடாமரையினுடனலர்ந்ததாட்டாமரை தொண்டக்களிக்
குஞ்சமயந் தமிழேன்றனக்கன்றோ, துள்ளுத்தயலகளுக்கண்டேறுஞ்சோ
லைப்பழனக்கணதோறுஞ் சூட்டோகிமந் தம்முட்டையெனச் சொரிசங்
கினங்கள் சொரிந்த முத்தை, யுள்ளங் களிங்க வண்ணுக்கும் வெல்லையுடை
புது யுதவிதருவாயே யும்பர்க்கரசிபெற்ற பிள்ளாயுன்றாளுதவி தருவாயே.

சோரிகளளிம்பு மலக்குழம்பு, தடைக்குந் துடக்குமிடை நாறுந்
தோலுமெலும்பும் பசுந் தோலுந் தோலுந் துளையிட்ட, பாரக
குரம்பை நினைப்புலவு பழஞ்சுவையை சிலையுதிதது பழக்குஞ்சுட
தை யலப்படங்காப் பணடிப்பொதியைச் சம்பலேனோ, வீரப்பனி
வெண்டவளமங் கெடுத்தசுகமக்குஞ் செழுங் கமலத்திந் தாளினைவி
யொக்கலையி லேற்றி வளாதத நசரேயா, ஆறிற சிறந்த பெருமானே யுன
றாளுதவி தருவாயே யும்பாககரகி பெற்றபிள்ளா யுனறாளுதவி தரு
வாயே.

2.2.

காட்டுமிருக நிலம்பரந்தைக் கவந்தது வயிற்றிற கிரைதேடுங் கவலை
யெனவே சமுசாரக் கவலை பொருள் ளோயாத, நீட்டுமறையில வந்தித் த
படி செய்ய வருமை புரளேகரு சோமன் மெள்ளளவில்லைச செய்யுங்
கருமமறியேனால, மூட்டுகையர் மனத்தகைத் துணாவ நருக்கொண
டெழுந்த கரு முனையை யழித்தது பாவெனது முனிந்து வெருண்டு
முழுவகரியில், ஒட்டுந் துரிதப்பவநாசா வுனருளுதவி தருவாயே யுமபர்
ககரசி பெறற்பிள்ளா யுனருளுதவி தருவாயே

உரு

2. 5m

தென்னமரவையகவாசை யொழிந்தொரு தீவினை யுண்டா? மா
செரிவையா மோக விகார மொழிந்தொருசேதமு முண்டாமோ மனமு-
யதோபவிவா? ந மொழிந்தொருவன பகையுண்டா? மாமணி டா காய
சுபாவ மொழிந்தொரு வஞ்சின் யுண்டா? மா, கண்டலயடியின்
முட்பலவடியிற் றுணை வரம்பின் மடாளுமரையோடையி லோடிய
நாளததண்டாளஞ்சிதம், வெண்டிரையிலையெறி வெலையரதிபதி மென்
பதமருளவாய விண்ணவா கன்னிகை பெற்றருமாரா மென்பதமருள
வாயே.

24

வசதிரமான மனதை யுருக்கி மயக்குவதேமோகம் வருசனை
செய்து சூழக் குழைத்தல் வருசதுவதே மோகம், உச்சிதமான பிராக்
நிரப்பையொழிப்பது வே லாப முன்னையுமென்னையு மன்புகெழிக்கு
முறையு பகையேபாவம், பச்சிள நீலொழிவியிச்சிந்தபயுண்டுவராவதும்
பழ னத்தறைவளா கசரைக்கதிபதி பாவவிமோசனனே, மெச்சிய ஞான
விளக்கொளியானே மென்பத மருளவாயே ஸ்ரீ ணணவா கன்னினை
பறதகுமாரர் மென்பதமருளவாயே.

20

பாலத்தியுரணம் முற்றிற்று.

பச்சா தீதாபம்.

PENANCE EXPRESSIVE OF CONTRITE SORROW
FOR SIN.

காபபு.

சீர்தந்த செங்கதிாப்பிரபைக்கு மேலான திருமேனி யழகெறிப்பச்
சிமைய மலையுசசியிறண்டே னொழுக்கறாச் செங்கமல மலருமோவவா,
தோர்தந்த பொறபதத் திருதடம பதியதனி லேறு தடைதத வீட்டை
யின முந்திறநது நமையெனஞ்ஞ மவவழியிலேறறுவாணப்பரவுமாட,
பார்த்தந்த மக்களிற் நேவதறபினயான பத்தையுமறுதது நித்தம் பாவததி
லே பழகி யெரியமுறகாளானபாலி பாவததையெண்ணிக், காதநத
துளியினிற் கண்ணி துளிககவே கலவருபச்சாதாபமாங்கவிதைதகிலக
கண்க்குறற் மேன்றோதுங் களவகறக்காக்கவென்றே. க

முந்நீருவட்டு நிலை வலையத்தை யானுவோர் முமயிற் சிறந்தினக்கு
முடியுணை யடியார்கள் கொடிதான தீவினையின் மூலங்களைப் பிடுங்கும்,
நன்னீர்மையிற் புலவளிப்பாடியுயர் சேஷா நான் மூவருக்கு முதலாம்
ஞானதேசிகரின் மேலான தேசிக யேக சாதனைப்பணிதல் செயவாம்,
செந்நீர் கொதிகுங் கொதிப்பிரமல் ஈழமுதேகத்தி னிச்சையாலே தேவு

கற்பனை மீறி வாகுகிழை கிரியையாற்றுகதை யாற் செய்த தீமை, இஃகீர்
மைபைக கெடுத்தருளு பச்சாத்தாப மென்று நான் பாடி கவிதைகவிப்
ரொன்றுவராது சொற்பாவனத்தந்தினிக்காத்தளிக்கவேண்டே. ௨

பெரினப் வீட்டிற் சிறப்பாகி விருகிலப் பேரூகி யெம்பிராணப்
பெற்றமாதாவாகியண்ணம்மாள் செய்தவப்பேறுக்கொர் பிணையாகி,
சீரின் பயன் பெறுங் கற்புக்கிலககணத்தேவாலயம்மான் டொடிகுளசான்
ததரசிமரியம்மாளிரு சரண்டெண்டனிட்டுடிபரவுவாம் பாரின்ப மிச்சி
தவென்னுயிராகருதியேயவவாது சுடுமழ்நீர் பற்றிப்பிடித்ததுத்துடித்ததுத்
துடித்தது வெரு பாடுபட்டிழுலு நரகத், தூரிஞ் படற்குரிய பாவத்தை
யெண்ணியே யுருகுபச்சாத தாபமாமொண்கவி வளநதந்து செநதமிழ்
நயந்தந்துவந்தினிது காக்கவேண்டே. ௩

ஆணிலே கடைகெட்ட வாளாயினேனே யழாருழிப்பேயினத துட
கடிமையானேனே யழிந்துபோம் வாழவை வாழ்வாமென்று நம்பினே
னே, வீணிலே வாண ளினைக்கழித்தேனே மெய்வேத வுரைநிறினேனே
வேசாயுயறகறையப் பருமாறினேன் விடக்காய் விழந்தழியுமெண்,
சாணிலே யுள்ளவுடலைப் பேணினேனே தவளுசெயச் சோம்பினேனே
தருமமும் பாதகமும் மறியாத குருடர் போற்றி னடந்தேனே முழத்,
தூணிலே கட்டுண்ட சுவாயிக்குதறோகி காண சுகமற்றாள் தளர்ந்
தேன் றுககமுடையேனியா னெப்படியு மிரதத துரோகியைக் கை
தூககுமே ௪

வறப்புப்பரத்தையா விகாரதகிலொன்றும் மறந்தேனுமில்லையந்தமா
தா மேலவைகருங் கருததை நினபாதத்தி வைத்தேனுமில்லையொருசாண்
குமப்பிபசிககளைந்துதலும் பறப்பைக ளுறைத்தேனு மில்லையந்தகருடவ
யிறுதுகாயப்படும பாட்டிஷுன்னக குறித்தொன்று பட்டேனிலை, இம்
பர்க்குரித்தான வறபவாழ்வைத் தேடியெய்ததேனலலாம சுப்பாலினி
மேல வரப்போற வழியாதவாழ்வையோ வெண்ணினேனோ வில்லையே,
நமபிகையே தென்ககடியேனினிக் கொடிய நரகப்பிராத்தியாக ஞாய
முண்டா மெனினு மப்படிவரா தேசு ளாதனே யருள்செய்வாயே. ௫

கொடு முடித் கூட்ட மென் நன்ஷததாய் முதலாங் குடித்தமர்க்
கூட்டமடியென் கொண்டமையாட்டியுஞ் சீராட்டுவென்பற் றூங்காட்
டெனக் கொள்வதா, தொடுகடற் பாரிடத் துண்டானவிற்பமும் தன்ப
மா மனுபவிக்குஞ் சுகமெலாந் துக்கமா மிக்கஞ்சாரத் தூராச்சரமமரித்த,
கெடுமதித் தென்செய்யவே ஜென்னுடைய செய்கையைக் கேட்டுவாள்

கேனவியாஜோ கெட்பவாசுனக, கெலா முகவருப்பா -மறகிழைஞய்ப்
பேய்யுழாயப, படுகுறிதஞ் விழுகேத ஹாட்டா, முழுப்பாவியைக கை
தூகருவாய் பரிசுத்த கன்னிமா, மரிபுத்ரனா, தெரு பாலனுகிய
யேசுவே

நன்றி யறியாத தவமானதாழியமென்று, ஸ்ரீவழிநி னடவாதவன
காகப்பிசாசுககனகாரனதி மோகனூறத்த தொனிதரு ள பூரப, பனநி
யெனவே, புரனும் நவநுப புறநவன பல ஸாநு மிடையுறமற பாவக
யிறிதின, கட்டுண்ட நாய்க்குட்டி, பழுத்தற வேதசாரம, ஒன்றுமறியா
விழுதை தீமையா முண் முதுகுஞ்சக்கசுமந்த கழுதையுன் னடிக்காளாய்
தெவிதா நிதைதென்னு லொன்றுமாகா தானையுடவினறு முதலகுவே
தவரீர் சிறதுமிரத்தத்தை மட்டிலாத விணையறு மிரகத்ததை யானமிக
வு நம்பினேன் யேசு காயகசுவாமியே.

பொல்லாகுணத்தையும் பயனிலாவார்த்தையும் பொறையிலாக
கனனெஞ்சையும் போதமொன்றிலலாத செயலையுங் கொண்டபபுத்தி
பபயித்கியங்கொண, டெல்லாபபிறப்பினுங் கடைகெட்ட செனமமாயிர
வாகிரந் துண்ணியாயெழுப தெண்பது வயது சென்ற கிழடாகிய மிளந
தாரிப் பால் விறுமாந், தல்லா துராசார மேற்கொண்டனக கடிமையாகி
யைம்புல னட்ககியாளாக மாட்டாத நானேமனுச சென்னமலலவொரு
மிருகமையா, பலலாருயிராகும் அளகும் பழக்கதமபாலிககு மங்கையா
ன் பரலோக பூலோகரடி பணுமரிமமாள பாலனுகிய யேசுவே.

செயதபாவங்களை, நினைந்தழுது கண்ணீர்களை சிரத்தாத தெனது
தூண்டேவீருடைய திருநாமத்தை, ஸாட்டாறுகு செயபாததெனது
வாயுதன, ஐயநினை முனையஞ்சலியாத தென்னை களறிவுளள பாகா
சொல்லு மாகமங் கெனாததென செவிக்கண நிறியறியாத தென்னறிவு
காழ், ஐம்புன்மாதாக, தாசை, கொண்டேழலவு தென்னுடைய மனதருந
தபுசு சேய்யு வனையாத தென்னுடவி எப்பாவி நானுய்யும் வருயேன
மாசிலாகின், தைவிலே யெனையடைக்கலமாககி னன்னுனது கற்பனை
புபடி நடத்திக் தரப்பதுகூசடனாகு மேசு நசேரென்னுங் காததனை
கருணையானே.

தேவபயபத்தி யொன்றில்லாமையாறறுவதன் செயயுது செய்வ
தெல்லாந் தீமையேசெய்து முன் செய்பபாவங்களை, தீராதபாவத்தின்
கேற் பாவமொருகேடி நானுயிரங் கோழியிறபண்டடி முட்ட முட்ட
ப்பாநாசினுக்கடிமையாய்த் தேவீர் தருளுமென்புறகிப்பங்கிழந்து, தாஸ்

பண்ணாது சாதாதவயிர்போலவே சஞ்சரிக்கின்ற பொல்லாச சண்டாளன
னுதஞ்சுவியுண்டாவ தெத்தன்மை தண்ணுதல தாட்டாமரைச, சிவம
யை நமழினேன் தம்புமொன்றிலலை நினைத்தத்திலருள கூருவாய் தேவ
மாறுடனான யசுவே மறுவற்ற செமமதிப்புருவையானே

சாணனவுவாயு வயிறுறுகிராபகற சாதமுநதறியுழுட்டத் தத
கதா யெணசாணுடமபும் வெயாததுதததும்ப நிலமுழுது கொத்திப்,
பாணிலமு நணசெயுது பணசெயுமெற்றுப்பயிசசெயுமதுபோலவே
பலவினைப பாறபடாப்பாலியேன புரடுபலபட்டபாடுகளுக்கதும், வீணி
துகொலெனபதாயவையுமெரு பலனிலா வேறுபாடுடையதாயு மேடு
னியில் வாழ்க்கையை விரும்புவேன பாலோக வீட்டை செய்பபடித தே
டுவன, வாணுதனமடந்தையாககரசி கைககுமர வென்மனகிடுமபைத
தவிர்த்துவாரிசத்தாளருடி யேசுநாயகனான மறையோது கனியாயினே.

வேறு.

உடம்பென்றெடுத்தாற் குறுங்கவலை யொன்றோகொருத்தன் னன்
வயிற்றுக் குழைத்தனபது தானொருகவலை பொற்றை வயிறு மிரண்டா
ற்றை, கடனொண்மடுவ தொருகவலை காதணமனையான மக்கனையுந
காப்பாற்றுவது மொருகவலை கைபார்த்திருக்குங குடுமபக்கள், இடந
கண்ணுககீ யெனக்கீயெனநிறங்குருகவலை யொருகவலை யிடைப்போல
நந்தங் கவலைகட்குளிடவேனிடையா துனககளாய, நடந்திடுகினி
யெவவழி யுய்வேனே யுனககோராளாக நனமை புரிந்திடு கென
நடத்தாய நாதா யேசுநாயகனே

மண்ணுலெடுத்த வுடையொரு மலையோ னினினைது நிலையற
வாழ்வைப பெருவாழ் வென நினைநது மதிப்பார தமையுமமதியாதற,
பண்ணவீடுமபு பலபண ன்ப பாவமபுரியப்பய மினறிப பரந்த வுலக
வாழ்க்கைகளிற பக்காற பழகிப்பரத்தையர்மைக், கண்ணுன்மருட்டி
மருட்டிபென்றன கருத்தைக் கெடுத்திடு கிரப்பவர்கோ காசங் கொ
டாமற கைப்பொருளைக் கவரக்கொடுத்துக் கைக்கெட்டு, விண்ணுக் குறங்
கி யறமெலநது விட்டே னெனக்குன வினா மலாததாள வேணும்
பிழைக்க வினியருளவாய வேதாயேசுநாயகனே.

பொல்லாதவனுக் கெத்தனைதான் புத்திகிறாதுப புகட்டினுநதான்
போற போககிற போறதலவாற புண்ணியவான்கள் போகிக்கும், கண்ண
ொழுதுகா ரெனப்பரிந்தகாடு நடக்கு ண்டதானே நானுநடந்த நானுந்
நடந்தேயினதேதேன் ஞானமிலேன, எல்லா நாளு மொருநடபோலி

ராதே சாலொன்மெய்துவது எந்தநாளோ தெரியாதென்றென் றோபு
முண்டெற்பிழைப்பே, னல்லாகிருக்கிற பிழைப்பேனோ வடியென் கரு
ததிலெவ்வளவுமயரா திருக்கவருள் புரிவாயையாயேசு நாயகனை வக

காவாயதெருத பசம்புலலை நிரம்ப மெய்து நெடுஞ்ஞாதது நீரை
க்குடித்துக் குளிர்தமா நிழலிற் கிடந்து நித்திரைசெய், தூவாய்ப்புரு
தாக்காட்டாவுக் கொப்பவடிபேன் வயிராவுண்ணவநகப்பலமடவா
ரோடே முயங்க வுதித்த தன்றிச, சீர்வாயத்திற் முன்றிருப்பதத்தைச
செலிககத்துதிக்கத்தியான செபஞ் செயய விழுந்து கிடந்தழுது தெனட
னிடலுஞ்செய்யேனால, ஆர்வாயப்பொறுப்புக் கேட்டினிமேலாளாவே
னுன்னிருபதத்துக் காளாம்படியே யெனக்குதவி யருள்வா யேசு
நாயகனை.

௨௨

காதன் மனையாட் குடுபுடைவை கனிவாயப்பாதருத தலைககெள
னைய கறிகுக்காசு வயிறறுகருக் கஞ்சி வண்ணுகைக்கூலி, எகின
மனைக்கு விளக்கெண்ணெயெரிக்க விறகுதகாக்க வுப்பென நிலைபோற
பலவும் விசாரிக்கவெடுத்த பாண்டத்திவவடமுன, பர்தமலலாததொழப
பரவப்பணிய வாழத்தவுன் வேதப்படியே நடக்க வியலபெனனும்
பான்மையிலா விப்பாழுடம்பை, வாதையற் நானசுமப்பதிலோர் மரத
தைச்சுமக்கி லொனதுதகாம மறை தூல பகருஞ் செயயமலாவாயா
யேசுநாயகனை.

௨௩

கன்னெஞ்சனுமாய் வர்பனுமாயக் கடுங்கோபியுமாயக் கள்வனு
மாய்க் காமாதரனுமாய நடந்து காலங்கழித்தே நெடுங்காலம், இன
னஞ் சிலநாளாயிரோடே யிருப்பென்கிலி துபோது மிரதப்படியே நடப
பேனெனப்போல நிற்பாக்கியனா, கன்னங்கரிய நிறத்தவழற் கண்
னன் றிருகு கவைக்கோட்டக் கடைவாயிலரு முறுக்கெயிறறுக் கலகப்
பிரியக் கனஞ்சேய், மென்னுந் கண்க் டடுமாற் வெனக்கு வேண்டி
யொரு சிலுவை யேறி யெனை யீடேற்றி யருளேகா யேசுநாயகனை.

தானான்மையிறுதான் தேடித்தனத்தா னூற்றலைப்பட்டித் தலைப்
பட்டதனா லெளியவனாத தன்கீழடக்கித் தனக்கடங்கு, மாளானவரி
லொன்றாகியவர்கள் வழக்கையடியுதித்தவகவர் கைப் பொருளைப்பறித்
தீவர்க ளாகவென்னு மனியாய்க், கேளாதவனுய்ப் பிறர் குடியைக்
கெடுப்பாங்கார்த்தை கேட்பவனுய்க் கெடுவானென்னப் பேர்படைக்குங்

தெறுவத்தாலே இடைப்பதுண்டோ, நாளா சறுதியுன்காளாய் நடப்
பா நடக்கு நல்லதவ நடக்கை யெனக்குககிடைக்க வருணா காய்யேச
நாயகனே. யரு

உலகமயக்க மொருகாலு மொழியா தொழியா துடம்பெடுத்தா
வடம்புதானே பகையாக வுயிரைக்கெடுக்கு மொருபக்கங், கலகமவினக
மும் பேயக்கணங்குககசைக்கடியென்பொறியாங்கண்ணைத்தெடுக்குங்
கண்கெட்டாற காலகண்ணை நடந்துவழி, விலகி நடக்கமாட்டாமல
யிழுவேன் கிடங்கிலென் நினைக்கும் வினையே னிதற்கு மேலான வசா
மம் பார்த்தால வெரிலலை, தூலகு முன்துதிருப்பத்ததை யறுகப்பிடிப்ப
ன் பிடிக்குமுதலெனனைப் பிடித்த பேயோடுமேகாயேச நாயகனே.

வீடுமரங்குஞ் சாவமயும் வெயிலைமறைக்குங் காவணமும் வீட்டிற்
சினியமனையாளும் வேளாட்டம்களும் பயல்களு நன் மாடுமெருதுளு
சிறுகன்றுங் வாராவரத்தூந் தலெதெரியாவாழவு முடையா ரொருகாலம்
மற்றோகாலமவறுமைவந்தா, லோடுகாலங் கரத்தினிலோருநறுகோ
லும் பழநதுணியு முடையாரெனவே யொருவனையே யுயர்த்துத்தாழ்க
கு முலகத்தில், நாடுங்கருத்து விடவினது நாட்டாமரை மெனம் லாப்ப
தததை நம்பவெனக்கு நற்கருத்து நலகாயேச நாயகனே. வள

புண்ணுஞ் சேயுஞ் செநநீரும் புரையுங் கிளவுமுட் குடையும் புழுவு
மழுக்குஞ் சதையுமனம் பொறுக்கப்படாத் நாதமுங் கொண், சென்னு
முணவூலநது பசித்தோடு மெதித்துத்தடி யூனி யூருதோறும் போயிர
நதேயுண்பார்தனைக்கண்கிடம்பினையான், எண்ணுமயக்க மென்னுடைய
வேழைத்தனமோ முதுசுக்குறைவொன்றிலலாததுவாவடியே னிங்கே
சுமறியே நெனத்தறிவின, கண்ணைமுடும் பெரும்பாவக்கருதபிழம்
பைக்கால சேகருங் கதிரே வரம் பிலாவிரக்கக்கடலே யேச நாயகனே.

சூலைபறங்கி யரையாப்பசு சொறியுஞ் சிரங்கு தொடைவானை
தொழுநோய படுவன் படைகரப்பன துனமாமிசம் வெஞ்சுரங்கண்ட,
மாலை பிளவை கண்ணோவு மணடைநாவு தலைகனப்பு வாதபித்த
கபாலகுணம் வாயுவெனவே வருநோய்க்கு, வேலையுடம்பை யுலைக்
கழிக்க வினையேனுடம்பு மவைகருரிய வீடாயிருக்க வப்படியே விரும்பி
நாணு முன்கமலக, காலவணங்கா திரவுபகற் கருத்து நினைவும் வெங்
கேருங் கண்மன பிழைக்க கல்லவழி காட்டாயேச நாயகனே. கிது

தானேதனக்குப் பகைகாரன் நனக்குத்தானே சங்காத்திதவறு புரி யிரபகைகாரன் தன்மம் புரியிற் சங்காததி; ஆனலெனக்கு நான் செய்யு மனியாயம் போற்சிந்து மிக்கோரயலான் செய்யானென நானேயலைக யினத்துககளாகி, நானெயனது மனம்பொருநதி நரகக்குழிபில விழத சங்க நடக்கை நடந்தார் குரையாரை நவில வேலுகி னுக்குலனடோ, தேனேயரும்பின் முறுக்குடைந்த சிறைவணடினங்கள் குழைந்து கருடு சேற்றிற் பிரவாசசெழுந் கமலத்திருத்தாள் யேசு நாயகனே உஉ

வன்மம், பிடித்ததாற பிடித்ததுதான் மனங்கொண்டொருவர்செய்த நன்றிமறந்துபோனதுபோனதுதான் மடக்கொம் பினய மனகையராஞ், செனமங்களைக் காதுவித்தவா பாறசெனனால் முழுதுஞ் செனதுதான் தேவரீரையநதிபகறமேடாதி நநகாலி நந்ததுதான், என்னெஞ்செனக்குப பகையாக விரதபபடியே செய்யுமெனில யானிங்குதனையெனன செய வேனெனனா லொன்று செயப்போமோ உன் னன்னபுடைய திருக ராத்தி லொப்புக் கொடுத்தே னெனக்குத்தையுனகரும் பொருந்தனடகக் வருளுதவாய யேசு நாயகனே உஉ

வாசக்குழலாள் கடிருக்குமனததை நலமெனமென்றுத் வண்டத தனத்தைச்சரசமென்றுமமாயாவித்ததை நலமென்றும, ஆசைப்பேசசைப பேச்செனது மழுகுப்பிடித்த பசுமஞ்ளழகை யித வ யழகென்று மறியாத தன்மாயானொருவன், வேசைக்களித்தது தூர்த்தனென வெரு நாட் பழகியரமெலிந்த விட்டினினிமே லேதடியேன விழுகுபோற காலமுனனை, நேசித்துனக்குப் பயந்தி ரண்டு நரநதியான செபத்தொடு நன்னெறியி னடக்கவருள் புரியாய் நிமலாயேசு நாயகனே உஉ

வருநி யொரு நா ணை பிரதகவருத்தகாரன் பசிபொறுக்க மாட்டதவனெப்போது மொநவாயுவுள் தெனதே மறுதது, அருந்தியு ணவை, யடிக்கடியே யருந்திக்களிப பன பெருமபஞ்சமான காலங் கொண ணைவரிசி கிடையாதெனச்சமமா, இருந்த பகற்படமினி கிடங்கே யிசவோழரவு மெவ்வளவுமேதுங்குடைத்தாதறினது பசியெவ வாழுகப் பொறுத்திருந தன, பரச்சவுலகி லெவ்வயிர்க்கும படியையளந து காப்பாறும் பரனே கருனை மரியழ்மாள், பாஷாயேசு நாயகனே. உஉ வெம்பிப்பசிக்கும்பசியென்னும்வெந்திக்கிழப்புப்பசியகலி வணடும் இப்பரிசோக் கொடுத்தானு மேலுமேலும் விண்ணுமெனும், கும்பிககுழியாய் பெருவயிற்றுக்குழியைத் தூங்க வெண்ணிலக்கைக் கொத்தியிறைத்துத ஜலையெரியக் கூடைசுமந்து விறகுக்கடிக், கம்பத்தினிலே படிந்தேறிக்

கரணம்பாய்ந்து திரண் இருண்ட கல்லைவிழுங்கிக் கக்கியொரு கற்பார் தன்னை விழுங்குவதோ, நமபத்தகாதபோகனையானமபாதினிமேலுன் நம ல நளினத்தீணைய நம்பவருணல்காயேச நாயகனே ௨௪

ஒருவர் குணத்தை யொவ்வொருவருள் ளககருத்திற பிறாறியா வொருத்தி நடந்த நடக்கைகளை யொருத்தருடைய வீட்டளப்பைத் தெரியவுரைத்து வெகுஞரையாயச் செப்பியிருந் கூட்டங்கள் சிரிக்கவ தனால் வெகுமானஞ சேதமயாவும் செயவிக்கும, திருகுமுருகுக்காரனெ னைத் திரிந்த நாளி லொரு நான்யான் தேவரீரகற்பனைப்படியே செய்த நாளா முண்டாமோ, நிருபர் குலத்திற்பிறந்ததயா நிதியாயுலகுக் கதிபதி யாய் தின்றனொருத்தி யின்றருளுநிமலா யேசு நாயகனே. ௨௫

கண்டார்க்கிவர மாபுண்ணியவான கருதது நினைவுந தனைப்படை த்த கர்த்தனிடத்தையல்லாது கவலைபிறிதொன்றிலையென, உண்டா மொழுகந தனையுலகை யொப்பிப்பதற்கா யுண்டாகியுள்ளககருத்திற் பிறருடைய வுடமை கவரவொளிமறைவாய, வண்டா குழலார தனைச் சேர வனமித்தொருவன் குடிக்கெடுக்க மாற்றம் பலவும் வைத்திருப்பேன வாழவு ஞானவாழவாமோ, தண்டாமரையைப்புறங்காட்டுதாட்டாமரை யாய் பரலோகத்தாரு நிலமுந தலைவணங்குந தலைவாயேசு நாயகனே.

முநதியவழித்துப் பெட்டகத்தை முறித்துக்கட்டுப் பெட்டிகட்டு முடிப்பையறுத்துப் பிறருடைய முதலையெடுத்துச் சூதாடிச், சந்த முலை யார தமக்கேய்ந்து தானுண்டழித்துத் தனக்குரிய சங்காததிகட்குங் கொடுத்தழித்துத் தாறுமாறாய்ச் செலவிட்டால் இந்தவயதிற பிள்ளை குணமிதுவே நன்றாய்த் தலையெடுக்கு மெனதை தாய்க்குந் தகப்பனுக்கு மிழுகருவினைப்ப தியலபாமோ, அநதமலையிற செங்கனறு மாடு மறியு மடையு மிடத்தடியேன மனக்காயப் பிறந்தவனே யையா யேசு நாயகனே. ௨௭

பல்லுவிழுந்து கணமருண்டு பஞ்சாய நரைத்துத் தோறிரங்கிப் பரு வங்குலைநு செவிமத்தம் பற்றியெழும்பும் பசியடங்கா, விலவின் முதுகு டையுடன் மெலிந்துவாயு மேனடி மேனிலெனும்பிப் புறங்காலதன் வீலகி நரம்பு விதைவிதைத்துச், சொல்லுமவிழுகது, நடைதளர்ந்து ிசாகமிருநதுள்ளறிவழிந்துதெல்லின்படுமிவ்வுடம்பினையுன்சுமந்தோர பலனுங்காணேனே, வல்லபாரை பார்ப்பானே மட்டில்லானே யருள்வே நமனுவாய் பிறந்திந்கெமைப்புந்த வல்லாயேசு நாயகனே. ௨௮

என்னைப் படைத்த ரொன்றுமிலலாதிருக்கும் காலஞ்சுவாமீ நீரே
னக்காயப் பிறந்திருக்கதிலெங்கட்காக வெடுத்தமனசு, சென்மசுடததி
றபாடுபடவர் சிறதா விரததநனைநிந்திச்சினைவை மரத்திலிருநதிறந்தி
வரீரனபோடுசெய்த, நன்மைப்பலனித்தினையிருக்க நான்மாதிரி நீர் செ
யதகன நன்றியறியாதவனாக நரகப்பிராதத்யாவேனோ, பன்னப்படுத்த
வேண்டாமென் பிழையைப் பொறுத்ததுன்றிருவுதிரப்பேறு தாருமென்
றனக்குப் பெருகா யேசு நாயகனே. ௨௧

பாலியடியே நெனக்கு முன்பின் பாரததா லொருவர் துணையுமில
லைப் பாரதவுலகம் பேயக கணங்கன ப்ரமுத்தசர்மம் பகையெனக்குச்
சாவுமுடிக்கிடருக்குநிதநச் சமயமனது நினைவறிவுதொழிடு மநநேர
மென்னைசசதிக்க நரகசுததுருவென, ஐவிநடுங்க வெனமனதை யலைகரு
மநத வேளையிலென் னடுக்க நீர்வநதருநதிராலடியன நெனவே
னெவ்வனவுந, தேவரீ ரிங்கெனக்காகச் செயயாவ்மனு நீரெமக்காயச்
சிறது மிரத்தந தனைப்பாரததுச் செய்யு மியேசு நாயகனே. ௩௨

எந்தை பரனே யுனக்கபய மெனமாதாவே யென முறைப்பா
டெல்லாததையு நீர் கேட்டருந் மெனனைச் சமமாவிருக்க வொட்டா,
திநதவுலக வெவவழற்பே யிரவும் பகலுமிதைச்செயதை யியாறு மென
னப் பெருமபவதிலிழைத்துப் போடத்கிரியுநிநத, வநதிதனக்காளலடி
யேன் மரியம்மாரு நீரு மல்லான் மாராதகனைக்கை தூக்கின் மலையா
திருந்த வாழ்வேனலை, அநதமிருநத பொற குருசோடாடுங் கொடியுமில
ங்கு திருவங்கைத த்லத்தாய மரியம்மானருளம் யேசு நாயகனே. ௩௩

பச்சாத்தாபம்

கழிநெடி ல்.

ACCUSING HIMSELF OF SIN.

அனைத்தையும் படைத்தா யனைத்தையும் புரப்பா யனைத்தையு மொன் றுமில்லாமலழி ததிடவல்லாயுனக்கண்ணி லல்லாவாறு லட்சணத்தி னையுடையா, யுனக்கு நான் பிள்ளை யுனக்கு நானடிமை யுன்னருட் சொத்துக்கு முழுது முடையவன யானே யிடையிலே யலகைக்கு டந்தையாய் நடந துழலவேனே, வினைத்தொடா பறுத்த மனுப்ப யிர தழைக்க விழுமருடஞ்சி துளித்தொதுங்காமேகமேயடியார் யோக மே பரம வேதனே போதனே விமலா, பனைத்தட நெடுங்கைக கதக் கரியுக்கைக்கும் பாரத்திவர் கோமகன பயந்தபாலனே யெமதுகோ லனே பிர்வைப்பரிதியே யேசு நாயகனே.

புண்ணியம் புரியேன றினச்செபஞ் செபியேன் போற்றியுன்னி ருபதம்புகழேன் பொன்பொலி யுனதுதிருப்பதிபுகுதேன் பூசையும்போ தமுங்கேளேன், பண்ணுவதிடும்பு செயவது பாவம் படித்தது கபடமுங் களவும் பரத்தையா சேரியெனக்கொரு கோயில் பாவையராசையே பயிற்சி, எண்ணமுங்கருத்தம் பணத்தின் மேற்பணப்பேயேறி யூரூர் தொறுநஞ்சிநிரிந்திங் கிரப்பது சொழிலாயத்தரித்திரமடைந்தேனெ ன் செயவேனெளியனுககிரங்காய், விண்ணகம்பரவு பெண்ணினுககரி வெண்மதிப் பாதுகைப்பதத்திமெய்த்தவப் புதலவாசத்தியப்பொருளே வேதனே யேசு நாயகனே.

பிறப்பொருள கவந்த பிறர்மனைவிழைந்த பிறருடை குழிகளைக் கெடுத்த பிறாகுறைசிறிது பெரிநென்ப பிறாபாறபேரளப் பூரளப் பளந்து, அற நெறி வழிவி மறநெறி பொழுதிய வரிவரடி யிலு னைன வெறுக் கவவ்மதி படைத்தவறபனை யிப்பொழுதான்வாய், விழை மிகு மரசர் குலமகள் குடக்கன் வெண்பிறை பண்புற மிகித்த சூரி யுங்கமலப்போதினுஞ் சிவப்பு வெண்மையும்படைத்த, சிறு ணுடைய தவ்மி குமார் தெண்டினா மொண்டவெண் முத்தஞ்சிந்திய னீர் வந்தஞ் கடவுட்டேவனே யேசுநாயகனே,

தோத்திரப்பிரியன் போசனப்பிரியன் ஶ்ரோகையர் மோகன லீலைச் சுகத்தினிற் பிரியன் மகத்தவப்பிரியன் சொற்பகாரியவகளிற் பிரியன், காததிரப்பிரியன் றேவரீர்வித்ததகற்பிணப்பிரிய மொன்றில்லாககருதை யையினக கசடனை நரகக கட்டையை யிட்டமோடாள்வாய், கோத்திரப் பதியார் புண்ணியப்பதியர் குறையிலாந் நற்குணபதியார் கோகுல பதியார் நரபதி தவீது குமாரியார் பெற்றநுள் குமரா, நேத்திரககருனை சமுத்திரமனையாய நித்தனே, கர்த்தனே யெங்கு நிறைநதுநின்றவனே சிறந்தவன் பரனே கிழலனே யேசுநாயகனே. ச

ஆளிலே யழகன் பணத்திலே மிகுத்தோ னறிவிலே பெரியவன் கல்வியுள்ப்பிலேபுணன்குலத்திலே யுயர்ந்தோ னம்பல புருடரி லொரு வன், வாளிலே சமீர்த்தன பசசிலே கெடியன் மனத்திலே பலத்தவ னென்னும் வல்லமையினைத்து மென்செயுங் கொடிய மழுப்படை குமப் புலி யருமந், 'நாளிலே வலக்கை நரம்பிலே மூன்று நாடியும் பேதமாய நடந்த' நடையிலே கிடந்த கிடையிலே படுமோ நாம்பமும் பாடுமோர் நாயுந், தோளிலே யெழுந்த சமையிலே கனத்தசுமையெனுஞ் சிலுவை யைச்சுமந்து துஞ்சியெனனுயிருக்கனபு செய்தவனே சோதியே யேசு நாயகனே. இ

தானொருவனுக்குக் குறைசெய்வானொருவன் மனக்கொரு குறை செயப் பொருளாயத் தன்னுளம்புமுங்கித் தன்மனைகடந்து சநதியிற் கூட்டமாய்ப் பண்டு, போனது மிடையிற் புரிந்ததுமறைந்த புள்ளியு முளளது மிலதும் பெர்துககி நின்றவர்களுாதுககி யிங்ககலப்போவென ப்போகிடாதிரண்டு, கானிலந்தரியா தொருவருக்கொருவர் கைகலந்தடி பிடிசெப்து கண்டகார்த்ததுமாய்த் தலைதகார்த்ததுமாயக கடுஞ்சினங்காட் டவங்கடனோ, ஞர்ன முததிரையாந் கற்பு முததிரைகரு நாசமிலலாதவ ளெமையு ணுபுகிமூரா தாயினுமினிந் நாயகா யேசுநாயகனே. சு

அரும்பகை தனக்கிவ்வுடம்பெனத் தெளியா வூருயிருடம் பொடுங் கூடியறு சுவைபுகிக்கச் சலவைகளுக்கக் கூபரணங்களைப் பூண, விரும் பியமடவார்த்தங்களைப்புணர வீண் விரோதங்களை வினைத்த வெம்பகை வ ளுர்த்தகனும்பலமதிகக வேணுமென் மதற் கெலாம் பொருந்தி, யிருந்திமி னையின் மரணம் ஊந்தெய்தி விருவிழி மூடி வாய்பிழந்தே யாவருமிய ங்கவிதன நெருங்கவே கெனமறுகுவதியன்போ, கரும்பினு மினியவ குறப்பொருட்கருதி காட்டியென்றீவினைக்கலப்பைக் கட்டறுத்தவனே யுறபுதப்பொருளே கர்த்தனே யேசுநாயகனே.

கண்ணார மார்த்த பாண்டவயு மிரண்டு, காதிறுந் தேட்ட, கேள்விக ளுந் கருத்தினுணியைத் தீலைவு மென்வாழாற் கட்டுரைபகர்த்த பலலு ளையும், புண்ணிவாச்செயலுந், செய்த செய்கைகளும்பாடிப்படியே கணக் கிட்டாற் பத்து நூறந்த மாயிரங்கோடி, பத்தநூறுமீறமென்ன, என்ன டாப்பாவ மித்தனை தீங்கு மெளிதெனச் செயுத வெண்ணிடத்திலெட் பிரமாண நன்னும, யெனந் திலை யென்னில யாணெப்புகழ்ப்புவன், புண்படாசுரீரம் புண்படக் குருதிபொழியவையாயிரமடிகளுந், பொருந் தியென்னுயிரைப் புரந்த தற்பரணே பூரண யேசநாயகனே.

அருந்தவமுயலேன் முயற்சி யென் முயற்சி யர்நுயிருடம்பினுக் கிசைந்த வறபகாரியத்தைக்குறித்தற முயலவேனாயிரந் கோடி பாதகந் துள், புரிந்தன தருளையிழந்து போனதற்கோர் - வெழுதினாழகுதனங் புழுக்கென் பொன்னெருமாப்பெருன் காசொருகாச் போகிதன் வயிற் றெடும புடைத்தே, இருந்துகொண்டபூவே னுனக்கு நானந்த மிடர் செயவே னெனக்கொரு தன்பமெய் திழலுனையேதிட்டி கொந்திடுவே னெழையின் குணமிதேயையா, முருந்திள முறுவழக்கமுடை மகளீர் முததிரை மோதிர முடையமுறை யுடைக் கன்னி மரிதருகுமரா முதல் வனே யேசநாயகனே.

சஞ்சலக்கூட்ட மலகை தேரோட்டர் தாமரையிலையினீரீட்டஞ் சதிமுறை பிறழாயை மொடுகொலகு சமைந்தகொண்டாடுவேநாட்டம், வஞ்சகப் புவனத தியறகையுந் செயறகை வாழவுடனீ தெனவிரும்பும் மனதினிற் கொடியமறவி யொன்றிலையான் மாயினுக்காவ தொன்றி யேன், பஞ்சிறைக்கினிகள் பழுமரத் தடர்ந்த பாசடைக்கிடைபுதுந் கப் பட்சிகளன்னந்தம் பவனவாய் பழுத்த பழமெனப் பறந்துவந்தேற்கும் அஞ்சடர்க் கிரணமிடைபு காச்சோலை யடந்திடு கலிலை நாபடானேயரு மறைக கிழவாருருமுறைத் தலைவீரவப்பனே யேசநாயகனே.

ஞான தூல் பரம வேதநூலுலக ஞானிகள் விதித்ததூல் விதிபான் ன்மையுநதிக்கு மவனவனொழுநு நியாயமநியாயமு முணர்ந்தும், ஈன னுய்ததர்மவிமொபனா ந்திடுபுக கிடுமபு செய்வாரொடுஞ்சின் வாவிருகழ வழுத்தப் பணிவிலங்கணியேணித்தனை யறிவுமென் படித்தென், மாண னுர்க்கரசி மரிதிருவயிற்றும் வரல சந்தியாதி செங்குந்ததும் மரிதினா யுதறு துடத்துவென் புபுத்தும், மாசிலாமதலையாவந்து, தானனைவருபா தற்பர வுன்தா சத்தியா நித்தியா வுனைத்தந் தாங்கு செவந்தத்தந் தோங்குமம் புரத்தா தன்னையே யேசநாயகனே.

“சூலையாய் முடங்கிப் பறங்கியாய் வேடித்துக் சொறி சிரங்காய்ப் பசுபத்துத் தொண்டயரை யிடுப்புக் கால்ன்கமேஸ் வயிறு சொறி சொறி சொறியெனச் சொறியும், சூலையா யிருக்க விரண்கந்தேயு”வெந்துயர் சூழ்ந்திராய் பகலாய் விழியுறங்காது பழிபடும் பாழ்த்த விடக்கையா”
 “னெடுத்ததம் வீழ்வே, சூலையாய்க்கருப்பரு”சாறு சாஜடைதத வாறறு நீருறறு நீர்க்குறிஞ்சி யடுகரு கூன்ருலைத்தாரூங்கைபண் வளர்க்க வரம் பையுக் குறும்பை சூழ்”தென்னஞ், “சோலை பூடுயரு நசரையாய் ஞானச் சுருதியாய்ப்பரிதியரு”சுடராயச் சுத்தமாமிரியை பெற்றபாலகனையத் தோன்றிய யேக நாயகனே.

கிஉ

காகதா பணந்தா சேலைதா வண்ணக் கறியொடு சோறு தாவுன்மன் கைககிலை யெனிலொர் கடன்கொள்ளலது பெராய்க்ளவு செய்தகிலுந் தாவென், “நேன்கையோ சரியிட்டடிக்கடி வெறுப்பா பூட்டியுங் கூட்டியே மயக்கி யுள்ளகைப்பொருளைக் கொள்ளை” யிட்டொழிநதாலுனைக் கொடு பேசுவெனுமடவா, ராண்சயாலுள நினறுசவிட்டிய வுளளாவி தளளாடி டவடியெனடைத்திடு தயருமிடுக்கணு முடைய ஏனதால யானுமென் செய்வேன, தேசலாவிய பென்வரதனே கருனைத் தேவனே பாவி கள் பவத்தைத் தீரதருட் கிருபை பூததெமைப் புரததல செப்தருள யேசுநாயகனே

யக

“தேடின வுடைமை யொருவினைபதனைத் திருதியோ ரொருவினை யதருச்சினைண்டப்பவாக னொருவினை யடுதத் சினேகித” ரொருவினை செங்கோல கோடிய மனை ரொருவினை கொள்ளை கொள்ளுவிவா ரொ ருவினை செந்திக கோளொரு வினைநரு குடிததமரான கொடியவரொரு வினை செஞ்சொற், பாடிய புலவ ரொருவினைமாயப பரத்தைய ரொரு வினை யிவைபோறபல வினை யுடைத்தாறபணத்தை முன்னிருத்தோ ராவுணமென்பதுபயனே, நாடுவ துனையான் வணங்குவதுனையான் நம்புவதுனையே” நீயே நலவதோருடைமை யழிவிஷாப் பொருளே காயகா டியசுநாயகனே.

யசு

“மைக்குழல் விரிதது மனைவிகள் கலுழ்” மைந்தரப்பா” வென மறு த வயித்தியர், கரைத்த மருந்தருந்தென்ன வந்துவந்தருகினிலிருந்து, ஒக்கலு முறவு கப்பலின் மலங்கிணுனக்கொரு திக்கிலையென்ன ஓவிய மனைய பெண்ணைப் பூர்த்திக்கும் “சொருபயிலை யெனை, “விக்கலு மெழுத்து சொற்களும், தனர்கது விளக்கொளி யொன்றி” ரண்டாடி” விழி யொளி மழுக்கி விழுந்துபோ” முடங்கிப் “விணிலே சுமத்தற” மெவிலேன,

செச்சர் கொண் டிறையினிற்சூமம் பூவமென் றேமத்தாய் மரிபயந்தசிறகு
தந்தையதாய் வருமருட் கடவுட்டேவனே யேசு நாயகனே. யசு

தேமுன பணத்தி லொருபண முடுத்த சீலயிலொரு முழச் சீல
செல்வமாய் வளர்ந்த மகவிலார் மகவு தெரிவைவர் நம்மினோர்
தெரிவை ஆடகப் பணதிகளி லொரு பணங் யரிசியி லொரு
பிடியரிசி யாககிய சோற்றி லொருபிடி சுடுசோறுடமை கடம்மிலோ
ரமமை, கடவந்துதவா நிபமனா ருயிரைக கொண்டு போமிட
ததினி லதனறாகுவலையவாழ்வை வாழ்வென நம்புந் சூற்றே குறமறா
மன்றோ, நாடகமகளிராடியபரத நனறெனநரபதிலகு நதறலையுடையார்
நித்தலுந் துதிககு நாயகாயேசு நாயகனே. யசு

தந்தையரிநதநா பெறதநாயிநதநாள் சுகோதரராயினோ நிறந்தார்
சகலரு மிநதநா நானுமிநதநகததகநாள நானியா வின்றோ, எநத
நாளறியே னாயினுமடியேன்தககுநா னொன்றுள தென்பா லெனக்கு
நானழுவா வவாககு நானழுவோ வெனசெயல்வு னெனறனக கிரங்காய,
கொநதலா மலரின வண்டு பாணமுதலககுரககினம் விநதகையாலவருக்
கைக்குடககனிபிநிததக குதுஞ்சுனையெடுததகுட்டி களருநதிடககொ
டுதகும், அநதமாநசரைவநதகாரணனே யனைத்தையும் படைதத வாரண
னே யளவிலா தவனே பரமு பூரணனே யூதியேயேசு நாயகனே. யசு

மககளுந் வேண்டாம் மனைவியும் ஷண்டாம் வாழ்வொடு செல்வ
மும் வேண்டாம், மாடமும் வேண்டாம் கடமும் வேண்டாம் மன்னவர்
வரிசையும் வேண்டாம், ஓக்கலும் வேண்டாம் ஓகைபு பொருள் வேண்
டாழுண்பது முடிப்பதும் வேண்டா முருமோ வேண்டாம் பேருமோ
வேண்டா முடம்பும் வேண்டாமிதே யுணஹம், தச்சுவன் கமலச் சரண
னைவேண்டுஞ் சநதத முனைத்தொழ வேண்டுந் தவஞ்செயப்பலரு ஞ்சத்தி
யம் வேண்டுஞ் சகலபாவங்களைத் தள்ளப்புககுவம்வேண்டு நினைமறைப்
பொருளைப் பாடவும் பமககவும் வேண்டுமே பரகதி வணடும் மரிய நா
யகி கைப்பாலனே யேசு நாயகனே. யசு

அருமபவ மிருநத வெனனை வெம்பேய தன்னடிமையா மெனவழ
க்காமயநகது புரிவித்திவன செய்தபாவ மனைத்தையும் பாருமென்
றுரைககல, விரும்பியவடிமைத் தனத்தினினைநெனனை மீண்டது தேவ
ரீரதற்கு மெனபத முறிவு செனகாழ்முறிவு மத்தகுதிருவிடைமுறிவு, திருந்தி
யசாட்சி வென்றனை மீட்ட, தேவரீரடி யுணக்காகச் சிறதியி விரதத மென்
புறமாகச் சேர்த்திடு மென்றொரு திட்டமுட், பொருந்து நமபிக்கையுள்ள
திற்கப்பதம், போகிடாதததுணைப் புதுப்பாய் புண்க்கியவாளர் கண்ணனை
களிக்கும் பூரணயேசு நாயகனே. யசு

உண்ணாடி பரவ வுண்ணையே துணிக்கவுன்றிருந்மே யுரைக்கவுன்
செபளு செஞ்சுகவுன்புதழ விளக்கவுண்ணையே கடவுடென்றுணர். வந்
நிஷத்தினையே யன்றியோர் கடவுளிலை பென்றுறுதி சாகிக்கவேகனே
யுனக்கு டேவணுகொன் சுவாமிபென்னையுங் கைவடலாமோ, தென்னிலை
மடியக கமுகிலை கிழியச செண்பகத தாழை மூன்னிலையிற சினவமால்
குதிககு நசுமைழா துழைக்கச் சிறந்தபல்லுயிரையும் படைத்த, பொன்ன
கர்க் கிறைவா கன்னிமாமரிதைப்புத்திரச சதகியவசளு பூமியநதரமு நர
கமும் வுணங்கப்படுனந்தபேர் யேசு நாயகனே. ௨௧

சிலைத்தடவறையிற கொலைப்படச் சுமந்த சிலுவைமேற் கிடத்தியுன்
வலது திருக்கரத்தன்னை விரித்திலாணி சென்றிடப்பெலத்துடனறைநது
இலக்கிது துணைக்குள் ளிடைக்கை யெட்டாதர் லிழுத்தொரானியை
யரைநதுயர்ந்த இருபத்தனனை யொருபதம் போலாலிருந்தி யோரா
ண்பைப் பொருத்திக, கொலைப்படு குருசைக்கவிழ்த்துமேன் மிகிதுக்
கூர் முனையானிதண்டககிக குவிலையந் தனககு நடுவுறுமலைமேற்
கொடுங்கனவர் கழுவினுக்கிடையிள், அலைத்துடல குலங்க வெடுத்தற
நாட்டியயியலினு னுன்விலாத திறந்தவஞ்சகாயததை நெஞ்சகத்திருத்தி
யாளுவாயேசு நாயகனே. ௨௨

முள் முடிச்சிரத்தை யடியினற் கொடிய முறிவுபட்டி சீரத்தை
மூங்கிலங் கரத்தைப் பழந்துணிச்சுரல்வை மூடவே போர்த்திடு முதுகை
க், கள்ளரிற்றலைவனெனக்கழுகுரிசின்கன சுமை சுமந்த தோபுயத்தை
கன்னிகைதுடைத்தகிருமுகத்தினிமா கடினமா முனையிருப்பாணி, வுள்
ளுறப்பாய்ந்த கரங்களைப் பதத்தையொள்ளிய வேலினற் குத்தவுதிரமு
நீருமெழுதிய விலாவை யுயிர்விடு மளவு மென்னிதயம், எள்ளளவயரா
தந்தியும் பகலும் மிஷ்டவீடா திவையெலா மனத்தாலை யானினைத்திரந
க விரங்குவாயெனயா ளேகனே யேசு நாயகனே. ௨௨

கழிநெடில முடியிற்று.

ஆபத்துப்பத்து.

UNCERTAINTY OF LIFE.

மலையளவு தனம்பெற்றினு மண்ணளவு மிடம்பெற்றினு மணி நீர்வாரி
அலையளவு சனம்பெற்றினுமவவளவு நிலலா தவகத்து வாழுவே, தலையள
வுதொடங்கிவரு காலளவு நிரந்தரமாயததாகருமாய, மலையளவு சலந்தர
மாய மறுகுவனோ விவவளவு மட்டிலலானே ௧

காரமேகக குறுநதுளியானனைநது வாடைக் காற்றாலே கொடும்
வெய்யிற காயவெம்பித, தீராத வெம்பசியாலுள்ளுடைநது தேம்பிமன
பட்டையிலூட சிநலுத நொநது, நீரமேலேயுறகிசு துருமடிபோலு நிலை
யிலலாப பள்ளுகாய நிலைகொலென்ப, தாரமேலே குறையடியேன மே
லாமெனரு லருள பெறுவ தெளிதாமோ வளவில்லானே ௨

சன்னியென்றும் வாதமென்றும் வாயுவென்றுஞ் சத்தியென்றும்
பித்தவதிசாரமென்றுஞ், சென்னிவலிதருங் கூகை சேகை யென்றுஞ்
செலககற்சிசல பிளவை யுளசிகுகமென்றும், முன்னியமையாத பல்
நோய்க்கிலககா முததையுட லாங்காரமொடுங்கா நின்ற, அன்னியனைத
தன்மையாயாவ வுனநருளன்றிப் பிழ்துண்டோ வாதியானே. ௩

தேளோடு பூரமெலிவண்டு கீடரு சிறற்றமபீ துளமபு தெளருத
திகழு மூட்டை, நாளோடு பொழுதோடு மிகரைக்காட்டுநரியோடு நாயக
கிரையாயு நாசககாயக, கோளோடு வாழும் பிரபஞ்சவாழ்வைக் கொத்
தோடு பற்றுமனக் கோலனுககுத, தாளோடு பொருளதுநநநாட கொள
ருஞ் சம்பிரதாயத்தைடியனகொல சாழ்றுவேனே. ௪

அரவுக்கோ வெம்புலிக்கோ வாளைக்கோ கரடிக்கோ வாற்றிலவா
முங், கரவுக்கோ சுறவுக்கோ கடுவாயக்கோ விரையாகுங் காயநதனை,
இரவுக்கோ பகலுக்கோ விலககாகவெடுத்தது நானிறைதவீது, மரபுக்
கோமணிவிளக்கா மரியமாளீன்றருளுமைநதனுவே. ௫

வெள்ளத்தா வெந்தழலா லடுபேயாலவாயுவிலை வேண்டார் செய்
யுங், கள்ளத்தான் மனப்பயததற கடுங்கடுவா லுயிரவீயுங் காயநதனை,
உள்ளத்தா லுசிதமென வுலப்பேனை மயற்பேயலிட்டோடவாச, வள்ளத்
தாமணப்பாதந் தருதிப்பரலோகா தொழும்பிலானே.

அம்பாலோவாளாலோவேலாலோவெழ கஞ்சுலினாலோகாட்டுகுகம்
பாலோ கல்லாலோ கையாலோ வுயிரவியுங்காயநதன்னை, வம்பாலோ
வளாதேன் யானென பவதுக்கா யுயரநத மரததிற கைகால
செம்பாலோடிட வாணியறை யுண்டேயிருநதருநத தேவனூரே. எ

வேறு.

கொலையோடோ களவோடோ வியலாராசைக கோதையா கண்ம
யலோடோ கூடியுன்னந, தலையோடோ காநோடோ கைகளோடோ
சாயநதழிந த்தகிடும வினேசோ சுகடக்காயம, அலையோடோ ரலை பொரு
திங்கினன மின்ன மலைப்பதனறி மனததவாவறறு னனுணமை, நிலையோ
டோர தவம்புரியா நீசனுயய நினனோடேயுண்பப நிகரிலலானே.

தான பிறநத விலலிடத்தோ காட்டிதருனோ தானறியாப பிறதே
சந தன்னிறுனோ, மீன்பிறநத விலலிடத்தோ வாறழி நீந்தா வெள்ளத
தோ விழுவதிறத விடக்கெனனோரா, நான்பிறநது மிதுவரை செய்யாதி
ருநத நனமையினி மேரபுரிய நாளுண்டாமோ, வானபிறநத சுடரொளி
யே யெமமையாளும் வலலவனே யுனகிருபை மட்டிலலானே. க

நடக்கையிலோ விருக்கையிலோ கிடக்கையிலோ பிறரோடு நானீ
யென்ன, வுடறறலிலோ வுண்கையிலோ வுடுக்கையிலோ வுயிர் பேரவ
னனாரனமாய, விடக்கையிலோ நிறவாககியுமபுரியேன் பொதுத்திர்
வை விளம்புங்கால, மிடக்கையிலோ வலக்கையிலோ நிறபவனுவேன்
கருணையெம்பிரானே. ட

சைப்ப

EVILS OF RICHES.

சுற்றேரையவமதிககும் மேலோதம்மைக கண்குறையக் கண்டு
விடுங் கைகீதாராகாசு, மறறோனீத தனக்கடிமை யாகப்பராககு மாயந
தோரைப்புன கோட்டியடியாரிந்கும், பெறறோரை நிரக்கவிடும் பெண
சொறகேட்கும பிறரோடு தனைவியந்த பேசுந்தனபா, லுற்றோரை முகம்
பாராதொழியும் பொலவூர் வுடைமையென்னும் பேரரசையொன்று

ஊரறியாப்பிறதேசத் தொருவன்சாதி யொழும் கறியாக்குவனினு
னுயாநதோர் சங்மைதன், சீரறியா வறிலீன னென்னுந் தாண்டீதேட வறிக
தொருகோடி சேரககண்டாற, பேரறியாக கிளைக்கட்டம் பிணத்தைக்கா
தப் பேயக்கட்டம்போறகடிப பெருகும்ப்போ, தாரறிவாரவனையவன்
சநநதோன்றியறியாநுந் கேட்டறிவாராகுவாரே உ

காட்டவோ முயன்று முயன்றீட்டுமிட்டத் தெவவளவாகினு மிரப்
போககீருதெவகை, காட்டவோ விரவுபகற் பேணுவைததுக காகக
வொவகம்பிரமைக்களி வெம்பெயக்கடத், தாட்டவோவெக்கழுத்தமுனி
யுள்ள மடங்கவோ வெறித்தெதிதேதோ ரரைக்குளவைத்துப், பூட்டவோ
திருக்கவோ வருமையென புக்கலுவீர் புக்கலுவீர் பொன்னுள்ளாராககே.

குணந்தேடவேயரிது குணமோநல்ல குணந்தேடவேயரிது குணமோ
கோத்தி, மணந்தேடவேயரிது மணமோபுத்தி மதிதேடவேயரிது மதி
யோநல்லர், கணந்தேடவேயரிது கணமோதனமக் கதிதேடவேயரிது
சகியோ நாலு, பணந்தேடவேயரிது பணமுள்ளோராககே பகரந்த வெல
லா மரிதென்றும் பகரிநருனே. ஈ

தன்னோடு பிறந்த துணை தன்னை யின்றோர் தனக்குரியா தான
கொண்ட தாரமென்றும் மண்ணோடு பிறந்த மக்களிடத்தார மறந் வமி
சத்தாராயலவீட்டார மறுமுள்ளார முன்னோடு பிறகோடுந் திரிவுற
லுமுகம்பாரார நல்லவுரை மொழியாரெல்லாம், பொன்னோடு பிறவாத
தன்மையன்றோ புழுத்தலை நாயினுந் கடையாழ் பொன்னில் ரே ௫

கனமுண்டாம் பெயருண்டாந் கறவைமாடு கனதுண்டாழாபேருந்
காட்டாந், சனமுண்டாமினமுண்டாம் நாலுக்கட்டுச்சாவடியுமரலுமனை
யுந் தானேயுண்டாந், தினமுண்டா முப்பாலுந் சேரறுந் காத்த சேயி
ழைக்கும் பெருஞ்செவ்வச் செருக்குண்டாஞ்செந், தனமுண்டாம் போ
தெல்லா மாலுமுண்டாந் தலையசைப்பு மிறுமாப்புந் தாமுண்டாமை ௬

கல்லாதார தலைக்கடைக்கே செல்லச்செல்லக் காலபாரா வழி பார்
ப்பார கடைக்கணபாராப், பொல்லாதார முகம்பாராபாரவா பாராக
தபொறகமல நற்கூழ் தலை பூத்துமான, மிலலாதாரபோ விரப்பார்யார
னு விராரீவா சென்னேயிருந்த பாராபார, அல்லாதாரிலை யென்ற
தமிழ் வல்லோரேயரும் பொருளேயன்றி யுமதறிவுன்னுமே ௭

பருவயிறு பண்டிசரிந்திலாற பாரககபாரகக் வுடல் பளபளென
ப்பருபபதானமத், திருருவவையு மெண்ணுமைமுறலால் வாயிலுதானே
பட்சமேயுதிப்பதாலோ, இருநிலியுந் தெரியாபோலிருக்கலால் வாதே
ற்பவருக்கிலையிலை யென்னலாற செந், திருவளரும் பொன்னுடையா
ரிவசேயென்று தெரியாமலவா குணத்திற் தெரியுமரலோ, ௮

என்னேரம்பிறந்தோம் பொல்லாதவனென வுடம்புமெடுத்தேயி
றாகு, நாளின்னநேரமென்றுண்டோவுயிரொன்றேயெவ் செவச்சு மிர
யெயிரிலையே, பின்னமேதுதமியனுனககொரு பிள்ளைப்பாவனையான்
ழைக்கும் பிழைப, பன்னநனமை புரிவாய் பராபரவனநத ஞானவ
ராதிப்பிரதாபனே.

௭

௯

ஊததைப்பாண்டம் மேததியபாத்திர முப்புப்பாணையுருவராக கா
யிலோ, சூததைக்காயொரு காசுபெருவுடற் சமையைநானுஞ் சமக்கக்
கடவனே வாாததைப பாதிதவரும லாபிரகாமை வாழ்வித்த வாழ்வை
யோ ரொனபதா, மாததைக கீற்றிற் தன்னியாஸ்திரி வெல்லமயலே லீன்
றநளவநனவா நாதனே.

௧

மண்ணப் பார்க்கில் வெருவிரிவாங்கதின் மாநதாப் பார்க்கில் வரம்
பிலைமொனுடா, பண்ணும் பாவமளவிலே யித்தனை பாகுததுள் ளொரு
பாவமெனினுமுன், கண்ணைததப்பிப் புரிவாரிலே யெலாங்கண்டிநுப்பை
யுனைக காண்பதாரிவை, எண்ணிப்பாாதது நடவாதபாலியை யிரட்சித்தா
ண்டரு ளேகாதி நாதனே.

௩

கொள்ளித்தியொரு சின்னப்பணத்திலுங் சூறையமெய்யுறக்கொண்
றாலுடனே நான், துள்ளிப்பாயவனெரி நாடருழித் தீசுடு மப்போதுயிர்
மமா கிடக்குமோ, வெள்ளிக்காசு விலையாக யூதசு விறறுக்கொள்ள
லைப்படடென பாவத்தைத், தள்ளிப் பெரினபவீட்டியேனுக்குத் தர
ருக்குந் தாயாபர நாதனே.

௬

படியிலுள்ள மனிதா கண்காண விப்பாவஞ் செயப்பழிப்பாரென்
றண்ணி முட, செடியிலுள்ள ளறைக்குள்ளே யொளித்து நான்செயவ
ன்றிருத்திடிக கொளிககுமோ, அடியருள்ளத்திலுள்ளது முள்ளத்து
கப்புறமுமறிந்து மறித்திடா, கடியநின்ற கருணுகடாட்சனே காததனே
யமைக்காததருணாதனே.

௭

செயகிடும பவமோரேனதா லுயிசேதமென்பதுங்கேரே நரகத்தில
ய்திறைபின்ன ருடேற்ற மிலையே யென்ன வுள்ளத்தி லெப்போது
மண்ணிலேன, கைதவஞ்செயதுராததுமமாயகளுவாண்டகள்வன் கழு
விருந்துதான், வைதவைவு மனம் பொறுத தாற்றிய மாசிலாவுயர் வா
வார் நாதனே.

௮

எனக்குடைய தொன்றில்லை யிரு நிலைகென்னுயிரு முடமப் பியா
நமிந் குனக்குடைய துடைவன பண்டத்தை யுடையவனகையிலொப்

தாயககூட்டித்தமையீனற தநதைககூட்டித் தமதுகினை வழியிலுள்
ளேரா தழுகூட்டித்தா, வாயககூட்டியா ளடியார வயிற்றுக்கூட்டி
வந்தவாகு மிரப்பவாகும் வாரியூட்டிச, செய்ககூட்டி மனைமாடத்
தேவிககூட்டிச செலவழியாதொறுக தொறுத்துத் தேடிச்செநதே, நீக்
கூட்டுமரறெனவே கூட்டுவோர்கைககிருநிதியமிரா நிதியமெமமனோர்
ககே.

கட்டுண்டான் மைநதரொடு காதலியுநதானுமுண்ணக களவுகண்டு,
வெட்டுண்டானறலையகலவுடல சோறுண்டுககானேம வள்ளடு பொ
ன்னே, டொட்டுண்டாகிலு நினைப்ப தொன்றிருக்க வொன்றிடைவாதுற
றவாழவு, தட்டுண்டாலென செயலாந தனக்குண்டானது தனக்குத்தான்
கண்டிரே.

†3

ஆராதனைப்பிரகாசம்.

LUSTRE OF DEVOTION.

உண்ணுமுண்டிப்பொருட்டா யிராப்பகலுடல வருநதியுழைத் துழ
ன்றேயுளத, தெண்ணுமெண்ணமொருகோடியான் கரையேறு மெண்ண
மொரொளளத்தையுண்டோ, விண்ணுமண்ணும் பறக்கும்பறவையு மிருக
சாதியும் வேறுளயாவையும், பண்ணுமுணமைப பொருளேகிருபையா
பரணரூபபராபரநாதனே.

எனறுகூடியுரு சாவுண்டு சாவுகரு மின்னநாளென்றிலக்கிலை யாதலி
ன், நன்றுகூடிய மட்டும் விருமபியே நானசெய்யாமடனுகக நியாயமோ,
கன்றுகூடிககுடிககும் பசுவலலாற் காணுமோ டொருகர்த்தப்பப்போத்து
முன், நன்றுகூடித்துதிககின்ற பிள்ளையாய நிலத்தில் வந்தருணின்மல
நாதனே.

என்னேரம்பிறந்தோம் பொலலாதவனென் டுடம்புமெடுத்தேயி
றக்கு, நாளின்னநேரமென்றுண்டோவுயிரொன்றேயெவ செவர்க்கு மிச
டுயிரிலலேயே, பின்னமேதுதமியனுக்கொரு பிள்ளைப்பாவனையான்
ழைக்கும் பிழைப், பன்னநனமை புரிவாய் பராபரவனநத ஞானவ
ராதிப்பிரதாபனே.

7

ஊததைப்பாண்டம் மேததியபாத்திர முப்புப்பானையுருவராக கா
யிலோ, சூததைக்காயொரு காசுபெறுவுடற சமையைநானுஞ் சமக்கக்
கடவனோ வாததைப் பாதிதவறும் லாபிரகாமை வாழ்வித்த வாழ்வை
யோ ரொன்பதா, மாததைக் கீறற்ற கனனியாஸ்திரி வெலலயமலே லீன்
றருளவனவா நாதனே.

மண்ணைப் பார்க்கில வெருவிரிவாங்கதின் மாந்தாப் பராக்கில வரம்
பிலலோமானுடா, பண்ணும் பாவமளவிலை யித்தனை பாவதுள ளொரு
பாவமெனினுமுன், கண்ணைத்தபபிப் புரிவாரிலை யெலாங்கண்டி நுப்பை
யுனைக காண்பதாரியை, எண்ணிப்பாராதது நடவாதபாலியை யிரட்சித்தா
ண்டரு ளேகாதி நாதனே.

௮

கொள்ளித்தியொரு சின்னப்பணத்திலுங் சூறையமெய்யுறக்கொண்
டாலுடனே நான், துள்ளிப்பாயவனெரி நாடருழித் தீசடு மப்போதுயிர்
சுமமா கிடக்குமோ, வெள்ளிக்காசு விலையாக யூதசு விறறுக்கொள்ள
விலைப்பட்டென பாவத்தைத், தள்ளிப் பெரினப்பீட்டியேனுக்குத் தர
விருக்குந் தாயாபர நாதனே.

௯

படியிலுள்ள மனிதா கண்காண விப்பாவஞ் செயப்பழிப்பாரென்
ண்ணி முட, செடியிலுள ளறைக்குள்ளே யொளித்து நான்செயவ
துன்றிருத்திட்டிக் கொளிகுமோ, அடியுள்ளத்திலுள்ளது முள்ளத்து
க் கப்புழுமுமறிந்து மறிந்திடர், கடியநின்ற கருணுகடாட்சனே காததனே
யெமைக்காததருணாதனே

௧௦

செய்கும பவமோரேனதா லுயிசேதமென்பதுங்கேரே நரகத்தில
யங்கிறைபின்ன ருடேற்ற மிலலேயே யென்ன வுள்ளத்தி லெப்போது
மெண்ணிலேன, கைதவஞ்செய்தராததுமமாயகளுவாண்டகள்வன கழு
பிலிருநதுதான், வைதவைவு மனம் பொறுத தாற்றிய மாசிலாவுயர் வா
னவா நாதனே.

௧௧

எனக்குடைய தொன்றிலை யிரு நிலத்தென்னுயிரு முடமப் மியா
துமிந் குனக்குடைய துடைவன பண்டத்தை யுடையவனகையிலொப்

பக தொடாமலென், மனக்குவலை யுலகத்திலே வைத்து மதியங்கியென்
வாழ்காண்வஞ்சப்பேய், தனக்கள்கக நினைப்பேனெனதுபேயத்த னுமா
ரே லிதசத்திய நாதனே க

டாட்டுகைப்பொரு ளொன்றுக்குப் பததுவந்தெய்தினுற சற்றிற
மாப்புப்பேயபிழக, தாட்டுமநக களியாடடிலே மனத்தறிவின கண்ணை
யகநதை கெடுக்குமாற, போட்டுங்கெட்டு மூலகத்திலே பிசசைபுகினு
நன்றினிப் பொன்னாடா பாககியங், காட்டுஞ்செலவம் பெறுவதுபோ
துமென காததனையருட காரணநாதீன. டி

கடுபபுமூலம் பிரமேசம் பீலிதை தவிச்சொகை கழலவாதம் பீனிச,
மிடுபபுஷவுசரமதிசாரமென்றிறதநோயககிலககெனகாததிரமனரே, வடு
ப்பதத்திருமேனியெலலர மடிமாறு பட்டுரு மாறிமரிததுயிர், கொடுபப
வோரதரு வானதிலேநின்ற கோதிலா வருடகுனருனவேகனே டிக

வட்டவேலைமணி நசையாரிநுமலாக சணபாவை மணற்கால பயி
ர்சுற்றுக், கிட்டவேலினுணங்குமுடபோலவே யெனனுதத்தினி லெப்
போதந தைக்குமோ, துட்டவேலை யெடித்தது விவாப்புநததுதைத பாவி
முகத்தோர் துளிரததம், பட்டவேலையிற கெட்ட கண்பேரொளி பாய
வேயருள் பாவத்தநாதனே. டிஉ

பாரககாரிய நித்தமெனக்கொரு படியரிசி கிடைப்ப துணைகொ
ண்டு, தீரககாரியமில்லை யென் பார் நித திரியுமென்னுளத தீங்கையகற்
றுவாய ஆரககாரியமெலலாமோர் வராததையாலாகுந காரணவானரளு
னது தூரககாரியமெனதே யறிவித்ததுச சொல்லவந்தருள் சோதிப்பிர
தாபனே. டிக

தோணி யேரியுஞ் சேவ நன் செயலித்துந தோட்டரு செயதுரு
சமைசுமநதும்பல், வாணிபஞ்செய்துஞ் செக்கூரநதுஞ் சாணமல் வயிற
றைப பேணியான் மாவைக் கண்கினறேன, பாணிபீரதங்கன செக்கச்
சிவந்திடப பச்சிரததஞ் ஸெம்பால் பாயமுன்றிருப், பாணியான் மரமொ
ன்றிலறையுண்ட வறபுதா வெமை யாண்டருணாதீன. டிச

தூராததனென்றென்னெயெலலாரும்பேரிடமிசசொல்லசொல்லவுட
மபுகளுக்கற்று,வராததைக் காரனென்றேயிருநதாலபிமாணிப்பாருமமதிப்
பாருமில்லே, பாந்ததபாரதவிடந கொறும் போபட்டபாவி பாவப்ப
ருவரல் யாவையந், கோத்திரங்குவ துன் மேறகடனன்றே தேவருயகி
திவயிய பாலீன. டிசு

சாணவயிறு கெட்டுப் படி சாதமிமட்டுச் சாதத்துக்காய்நெடுஞ்
சேனாவும் பறக்க வெனக்கொரு சிந்தையுண்டு சிறகற்ற வாங்கியே,
தூணவயிறு கெட்டுச் சோததுமெய் தோளவும் பிடுவ வடிபட்டோய்,
ணணவ குறையாது பலவயிராக கூட்டியாளு முபகாரநாதனே. யக்

நல்லபால்பிராயதது மாப்பிளை நரைத்தபோது கிழவனிருமை
யுஞ், சொல்லவான சீரத்தக்கினைபுறந் துன்பமும் மொருதொந்தமதல
லவோ, வல்லவா'வருணேச பராபர வானவாமறை வாயாவமுபுள்,
நல்லவாநின்ற வேகா வெனையினி தாட் கொண்டண்டரு ளாரைந
நாதனே

யக்

மீனயுமக்களு மாளுமடிமையு மாடுமாடும வயலும் வேளாண்மை
யும், பீனயுமபற்றுவு குதிரையும பலலகும் பாலுஞ்சாறுமென பாக்கிய
மல்லவே, உனையு முன்றிருத தாபாரையுந் தின் முளத்திருத்தியுயிருள்ள
நாணமட்டும், நீனையுமிந்த நீனவே யெக்கரலுழ நிற்குமபாகவிய நீதிபி
ரதாப்பினே.

யக்

கோவிப்பார்க்கு மடிப்பார்க்குங் கைப்பொருள் கொளளுவோர்க
குந் கொலை பாதகங்களாய்ப், பாவிப்பார்க்கு மளிப்பேணுனக்கு நான
யப்பபடாததென பாவககுறையன்றோ, சேவிப்பார்க்குந் துன்ப்பார்க
குஞ் சிந்தையிற் சிந்திப்பார்க்கு மச்சிந்தையை நினனினை, யேவிப் பா
த்திருத்தபவாகுஞ்சீடனப நலகுமெழிற குணருபியே.

யக்

பாலுஞ் சோறுமவயிறாவுணகி வென்பசி பொறு முழுப்பட்டினி
பாகிலென், நாலு நாளை வெகுமானமாகையா னமக்குந் வீடிந்த நானில
மல்லவே, காலுங்கையுமுனை யிருப்பாணிகள் கடவவென்பவக் கனமத
லக்காயருட், சாலுமனபொ டொருகுருசா ன்திறுறாநிறந்த தயாபா
ராதனே

உய்

ரண்டுமபாவத்தை யெண்ணுமற செய்குலே நெண்ணி யெண்ணிய
னிடெற செய்யுனென்பென, மீண்டும பாவத்தில வீழுவதொல வ
னயனசெய்கை கொடிய துரோகமே, கூண்டுவானவர் கொண்டாட
வ்வா மலைக்குகைக்குள்ளே மறிகுட்டியுஞ் செங்கனறுந், தாண்டும
புலலைமீதிற் பிறந்திடுஞ் சருவசீவ தயாபுரநாதனே.

உய்

குலத்திலினனிமபாட்டன மூங்கைகூன குருநிறுப்பற தோண
விலெனன, சிலத்திலெனையிவரிகழ்ந்தாலென்ன நீயுமப்படி நிந்திப்ப
லெல்லவே, தலத்திலுன்றிருசசித்தத்துக் கேற்பயான்றாண்டகநிற் சருவ
ங்காரமுன், வலத்தினிநப னிறக்கும் பொழுதொரு வசையுண்டோ
யுயிர் வானவா ராதனே.

பொன்னக்கொண்டு வலிமையைக்கொண்டியா புத்தியைக் கொண்டு பூமியின் மேரஞலந், தன்னைக்கொண்டிரு வாழ்வதல்லாவிலைவ தையுங்கொண்டுன் சமுகம பெறுவதே, எனனைக் கொண்டிருக்கம் பாரெனத்தினமிரந்து கொண்டுகேதகநடப்பவர், உனனைக் கொண்டி னன்களாவதெம்மையாளும்பா போரறு முபகாரநாதனே. ௨௩

பறையன் பள்ளன் புலையன் பதறன்மபட்டன் வாணியன் வண னுன் புரவலன், மறைவல்லோன் செட்டி சூத்திரனென்னவே வான் ராசசியத்தன்கோ வரம்புண்டோ, இறைவனே யுனக்கேதக நடப்பவ னேவனென்கிலு மெல்லாஞ் சரியொரு, குறையிலலாதது பேரினபவீட றக்குழப்பமிந்தக்குவலய வாழுக்கையே.

படித்தகலவியதவாது தேடின பணமுங் காசமுதவாது மக்களும் குடித்த மருமுதவாத்திமையுங் கொண்ட பெண்ணுமுதவாத்தி கூறுங் காற், பிடித்த நிட்டைவிடாமன மனதிலே பெரிது நம்பினப்போக்குப பிரங்கு முன், னுடித்தலவகளிரண்டேயுதவியா மப்பனே யெனையா டருணாதனே. ௨௪

ஈரும்பேனுநெளியுந் தலையழுக்கிடுபிறசுறிய பிறறறுன் யமுக் காருங்காணுஞ் சரீரத்தழகுன்கருவருக்கு மழுககானதல்லவே, யே ருங்காந பெரும்பாவு வழுக்கென்ப துறனன்கென்று மொவ்வாவழுக் கிந்தப் பாரும்பேரண்டகூடப்பரபபையுமபடைத்தவாகிபராபரநாதனே

மிடிமையாயினும் பாக்கியமாயினும் வெய்யதுன்பமுழப்பினு நீங்க லும், அடிமையாயினுமே தேனுங்கறபித்தாயாயினுஞ்சரியங்கவறறென்ற னனடோ. கொடுமையானகரத்திலாருயிராகுமபுகாமறகுவலையத்தென்குண மடிமையான்தை நீக்குவதொன்றுமே மகிமையாமுயா வானவர்நாதனே

எண்ணுக்கேயடங்கா ராப்சியங்களுமிருநிதியு மிரத்தினமொன்பது ன், கண்ணுக்கேயடங்காப பொருளயாவையுங் கறபித்தாலு மடியேன வையெலாம், விண்ணுக்கேயடங்காத தேவாதேவனே மேன்மையானந் ன்மெய்யருளலது, மண்ணுக்கே விலையாக்குவன் மண்ணின் மணமண னினமிக்கது வானவாநாதனே. ௨௫

எந்தத்துக்கமெனக்கு வந்தாலென்னயான செய்பாவததுக்கீடாயந் கினிற, பந்தத்துகிவ்வுலகிடையெய்திடும் பாடெல்லா மொருபாடாவத லலவே, அந்தத்துக்குமுதலுக்குமப்புறமாகியாகியநாகியுமாயர, வந்தத்தி க்கு நிகராணபாதனே வேதசத்தியமேலோகநாதனே. ௨௬

ஞானப்பிள்ளையன பிள்ளைக்கிளையதோர் நனமைப் பிள்ளை களா
யிரம்பெரிசோ, நீனப்பிள்ளையடியனெனறூலு நீயிர்தப்பிள்ளைக்கிரவகா
திருப்பையா, வான்பிள்ளை மதிப்பததாயவவேலவயிறற்ற பிள்ளை
மறு தீரகருங்காரண, மோனப்பிள்ளையென வந்தகனனியே முத்தியா
னந்த மோட்சபரிதாபியே

கூ.வ.

பெற்ற தாயன்றித் தானபெற்ற பிள்ளையைப் பேணுவாரா பிரருண
டோவெனக்குநீ, யுறறதாயுனையலலாமலாரமமா வுன்கைப்பிள்ளையுன்க
கேயடைக்கலங், கற்றதாயுந்தகப்பனூந் திறவெனக் கனியி சபாவக்களங்
கக்கலப்பரசு, செற்றதாயெனூந் தேன பரிசுதந் தேவநாயுத தெய்வீக
கனனியே.

கூ.வ.

அருள்வாசகம்.

திறியேகஸ்தோததிரம்

TO THE TRI-UNE GOD

நீர் மலிகடலம் புவிக்கனி தளித்த நிருமலன்மறைவிதி மறுததுக்,
கார்மலி பவங்கள புரிந்துளேன மரணக் கடிவனீயலலநாரகாப்பார்,
வார்மலிகார மாமதியுடுக்குல களில கொளிமணடலததும்பா, சோமலி
கொலுவினினிது வீற்றிருக்குந் துறிததுவ வேகதற்பரனே.

க.

அத்தனே பரமென நவமதிததுனனை யருசலிசெய்திடா தடிபேன்
சித்தமும் பவங்கள புரிந்துளேன மரண நேரி ள்ளன்னருளல உள்ளதோ,
உத்தம பரமானந்த மெய்ப்பொருளே யொப்பநம் ப லியமெனினுரு,
சித்தமின்குருகி வேண்டிடப் பொறுக்குந் துறிததுவ வேகதற்பரனே.

ஒளவியநெஞ்சமபடைத்தவனுலகமாதுலனேதிராபொருளை, வெள்ள்
வியின புற்று வைகினேன் வெயதின மரணம் வந்தடுகிலா தடுப்பாரா,
வெவ்விய சிறைவிட்டிசரவேன மைந்தாமேவ வெண்டிறை வழி வீடுப்
பசு, செவ்விய கற்றாண முன்செலப்புரிந்த திறித்துவ வேகதற்பரணே.

இருக்குநாட பெரிதெனறெண்ணியே யிரப்போர்க னெகிடா சீட்டி
ய செலவத, தருக்கிஞ்ஞ மயங்குந் தமிழினே மரணஞ் சாரவிடத் தஞ்ச
லென்பவராரா, அருக்கனமாமதி தாரகை யுயரண்ட மமபர மலேகடல
யாவுந், திருக்குலாவ கரத்திற பரித்தருள சுரக்குந் திறித்துவ வேகதற்
பரணே

அரிவைய ரொருபா லாடவரொருபா லடித்துநொந்தறறியே லீவன,
பிரிவுவாத் பித்த மறையும பிரிக்குநாட பேதை யென செயவென
பெரிதுணா கலேஞ்ஞாகமவிதியென பீடுசானெறியிஞ்ஞா நெறியத், தெர்வ
ருமவடிவா யெங்கணு சிறைந்த திறித்துவ வேகதற்பரணே.

ஆகிய புக்கூந் திகழ்மெ யழகு நீலயெனமகித்தவம் புரிந்தேன,
வாகுறக்கடிக்கி லுறுகிவநிகரடி மெல்லையெனசெய்கிட வல்லேன, மீக
கிளா முத்தி வீற்றிருநெங்கும் ஸ்யாபியாய விளங்கி யெனநென்றுந்,
தேக்கிய சகல நன்மையே யுருவாந் திறித்துவவேகதற்பரணே.

தரைப்படு மருங்கி னீராவரும் வியாதிதலைப்படச் சஞ்சலமிருக்குக,
கரைப்படலரிய கவலைஞ்ஞமரணங் கடியினீயலலாதாரகாப்பாரா, வரைப
படுகணணின் காட்சியான் மயங்கு மாதவன மோசையான் மறையைத்,
தரைப்படு கடலு புலிக்களித்தாண்ட திறித்துவ வேகதற்பரணே

அரணமே பிறிதொன்றிலலதாயத் தேடற் கரியதாயவதி காண்கில
தாய, மரணமே குறுகுவ கால நீயலலால் வருந்த லென்பவாகண் மற
றுண்டோ, சரணமேவழுத்திவேண்டினா பவங்கடமை யறுத்தாளவது
மிகேகாரா, துரணமே யனஞ்ஞ யாவையுந்தந்த திறித்துவவேகதற்பரணே,

கடகிளர்கரியிற் காட்டிய செருக்குந் கடலெனக்காட்டிய களிப்
பும, உடங்கின மெய்யழியு மையுநீ மொருவனனறி மறஞ்ச லென்ப
வரார், மடங்கலங்கிடங் கிழாடைப்படு தனியென் முனிவனின்மலர்ப்
பதம் வழிகதத் திடங்கொடு சிதை வைக கடந்நிபபுரிந்த திறித்துவ
வேகதற்பரணே.

ஆவமேக்கரு மாகையையடைத தவயப்பினயம்பினுலம்பிற், பா
வமேபுரியும் பக்கனை மரணம் பற்றினின பற்றலாலுயதோ, சாவமே
யாதித தந்தை தாயக களித்தத தயவுசெய தெமக்கருள சருவ, சீவ
தாபரனே யெம வினை கீர்த்த திறிநதுவெவகதற்பயனே ய

துனதெழிற புலன்கள வல்கெடப்புநதி துளபக வெநீராயபல
துன்னப, பொன்றெனத கணித்த வெல்லெ நன் பொற்றூட புண்ண
லாற்றுனை பிறிதுண்டா, குன்றெனப்பொலிந்த பப்பரன் மரிற் குறு
கிடச்சிறுவருந் தவின, செவதென்தந்தன்று வென்றிடப்புரிந்த திறித
துவ வேகதற்பயன, யக

யேசுநாயகஸ்தோத்திரம்

LORD JESUS

• ஏகநாகியே யிருந்தல கனைததையும் புரந்த, மாகமீது மானுடர்க்
கெகாநிதிலை வகுத்துப், போகபூமியினோபவந துடைத்திடப் பொருந
தித், தேக்கெயிய சுதன பதஞ்செனனி யாசசனையே க

மறங்களே புரிந்தொருவனை மனசுறுததறி, அறங்களே புரிந்தற
பமு மனதுறுதடிபேன், கரங்கவானவன் காளமே கைக்கொளுங்கடை
நாள, இறங்கியேயிந் தீரவையின் வலப்புறமிருத்தீர் உ

எண்ணரும் பரப்பொருளென விருப்பவாக கிணங்காப், பண்ணு
வீணமொழிச சத்தியம் பகாநகிடுமபாவி, துண்ணென்பபுவி யழிநகிடுந
காலத்தூந் தொடரந்து, மண்ணிலவந துறுந்தீரவையிலவலப்புற மிருத்தீர்,

திருத்திமக்களை யுலகெலாம் பொருங்கிய தேவன், போருத்த நா
ளுந் தெவாககு மென்றிறகிடாப புலையன், இருத்த மாநிலத் தாசை
யாலுழந் தழிந்திடு நான், வருத்து தீரவையின் மாசுறு வலப் புறமி
திருத்தீர், ச

• முன்னவானவன் முனிகையி லனுப்பிய மொழியின், அன்னதா
தையையடி பணிந் காசசியாப்பாவி, என்னதானபுவி தன்னிருந்தடைந்
திநகிடுநாட், சொன்ன தீரவையிற் சுக்கதரு வலப்புறத்திருத்தீர் டு.

நெஞ்சில வருசமு நெருக்கநிடொழுந் நீனந்து, பஞ்சபாதகம் படுத்
தியே கெரலைசெயும்பாவி, துஞ்சு நாளெழுக தொடக்கு நாடொடர்ந்தி
நகிடுநாண், மஞ்சவாநி வியிகையில் வலப்புறத்திருத்தீர். க.

மைகள தூவிப் பாவங்கட கமலவிழிமருட்டாற பெயள்கள தூவிய புனையாமனைபுகும் புலையன், மெய்கள் தூவிய வினைதனியுற மெலிந்திற நதால், வைரமீதுறு நடுவதில் வலப்புற மிருத்தீர வ.

வளவிரபேதையா மாக்களமைநகருக் தெனவிருப்பிக, களயிற் மேயுய காஞ்சனங்கைவுடாக கசடன, அளவிரசேழிய மூவருமடரு நா னிரநதா,லிபிபேபோவதோர நடுவதில் வலப்புற மிருத்தீர அ.

பொய்யுஞ் சாடையும புலைநளுமபுவி தள்ளி விரும்பிக, செய்யும் பாக்களு செததனியுறகரு நாளறியேன். உயபுமபேரருளுதவிபாதரி மையிலிறதார, ரொய்யுநதீரடையில வலப்புறஞ் சுகமபொவ்ருத்தீர.

ஹைசவாபெளரிவினகரு நாருளதறியாம, லாசைமாதா மெயபமயலு தவழனுமெயலைநேன், காசை நாடொறுங் கலநதுயிர கழனுறு மெய மடிநதாற, பேசுவானடு வறுமதிற பெருவல மிருத்தீர வ.

எண்ணிலோ வுறவிரவொடு பகலுமெயழனு, மண்ணிலவாழ பவ ரதனங்களை வனமையால் வெளவிக, காண்ணிலலா தவாபோலு மென் னுயிர கணத்திறநதால், எண்ணிவானடுவருமகல வலப்புற மிருத்தீர.

சருவதாரதயங்கு விண்புவி யுயிர்கருயிராப, மருவி நினறிடுமொரு கணை மகவெனமண்ணில், கிறுபையாககந தருங் கிறுபாகரி சரண, மொருமையாகவென சிரத்தினு முளத்தினு மமைப்பாம வஉ

அவஸ்தைதேந ம் டிக்குந்தே துத்திரம்,

TEN COMMANDMENTS

கண்ட சம்மனசொர் நடமியற சுருதி கதித்தமன் கவின களிமது ரம், வனடுறாமலரின மணமிட மனைததுமனப்படி கூகப்பரிசுனயாக கொண்ட வைமபுலனுங் கதித்தெழுத்தின்பக கொகிப்பினுட் குளிப் பினுந் தெவிட்டா, வெண்டிசா முகமு மிலங்கு நினறிருத் தானினறு கண்டவுகக வெரகருளே. க.

முன்னிய பரமானந்த மெயஞ்ஞான மூவரோர் பரன்றனைத துதி யா, தன்னிய நரக வரை கடற புழுங்கு மலகையி ர றிரளினை துதித தேன், சென்னியின முடிமுளளழுத்திடச் சிலுவை திருப்புமோ சிநிதி டச்சுமந்த, எனனையானையா விடாப்பவம் புரிந்த வெளியனை யினிதி ஹண்டருளே. உ.

கீதியினெறிபுறநிடை தருமதை யினிகரிவ கற்பனைப் பொருடவ
 .றி, வேதபூரண நின்றி டப் பெயரெழுதின வியாகதமாயசசுவீக நதிட
 டேன, ஆகியேயருப நின்கதையைத் தொளி நுமனந்த சமனன்ம போற
 னுஞ் சோதி யயருளாலனநகடற புகாமறஞெண்டினை யினிதிருண்ட
 ருளே

முதப்பதை வருதுஞ் செயலினிதெனவே முதுமறைப்பெ ருடனை
 மறந்தே, செப்புதற்கரிய 'தவ நிற நிநாட சவியாதவைப வ புந்தே
 ன, ஒப்புதற்கரி பத்தவானந்த வுண்மை ருனநொளிலிநகதே, அப்ப
 னே நிரயவனந கடற்புகாமலடியினை யினிதிருண்டருளே

எனதையையாபை யிருவருர் வாணை யெ நிறாவமி பற்று நரவரிஸ
 முந்து முன்னேரை யீறிலா விந்தகின் மோச 'ம புந்தவா கித்தேன,
 சுநாரப்புவிவானெருடு கடனமதியஞ் சுடரவனுடு முற்றபலவுந், தந்தநற
 பரனே தவறுசெய்குமெ பொயசசமுககனையி னிதி லுண்டருளே

மருளுப்ப வாழந்த சிலின் புற்றுவன கொலைதொழில பலபுரி
 நதி, பெருளுறப்பொருளா ராணமையிற பெருமைபுரத்யிறாரிதளத
 மைய, அருளறுபவ முற்பவந்து பாண்ட மருமபதை நிறைந்த ராழ
 சடன, இருளனந கிடங்காழந்தமுநதிடா வண்ண மெளியினை யினிதிரு
 ண்டருளே

முற்றுமாரணதகினுரைத்த சொற்றவறினொகதாமிய கமனத்திற்,
 பற்றுதலாப்படி பொறுக கலவாப்பவம் பல முதுறப் புறிநேன,
 கொற்ற நரபொனலின் கிலுவையின் மீது கெ லுவிருந்தரு நப்பரியும
 தரபராவனநகமறைப்பரஞ் சுடவே தமிழினை யினிதிருண்டரு ள் எ.

அரிய பொற கிரணராசி கொண்டொளிரு மலவலா னந்தமோ
 ளுத்தின், உரிய நற பறு பெறவுளதகிசைபா வெழுங்கிலாக கரவடத
 தொழிலற, பரிவுளன்கிப பலாபலன வெளவிப்பரித்திமெ பாதகப் புலை
 பன, கரிப்புனரைக வனந கடற்புகாதுகாத தெடுத்தினிதிருண்டருளே.

வாசக மரை முன னுரைத்த சொற்றவறி வுளனிது மனனவைபுத
 ற்ந்து, பேசலாப பொய முன சார்த்தவையுரைத்தப் பிறா தயருநப்பழி
 புரிந்தென, வீசமெயருளுன நிரைநது முப்போது வளங்கு நரவக்
 ணி பயந்த மாசிலாக கருணை வளங்கு வாரிதியே வஞ்சனையினிதி
 ருண்டருளே.

தனதருத்தாரந தீனயனே மறஞோ தார புதகிர ரெனசசாகறும்,
கனமுறு மொழி கடமைதகினந துறநது கன்மமோகக கடலதவிழநதேன்
மனதினூல வாகதாந கிரியையா லுளைத்தவ ந பவந்னைத்தபு; திரங்க, இனி
ய நறபசசாத தாபமதருளி யெளியின யினிகினுண்டருளே. ௨.

பொறை யிலாதழுவும் வெருளிமீதகொண்டு பொரபபெரி தெழுந்த
வாசையினை, பிறநடைபுப்பொருளை வெளவியின்புறறுப பெறும்பரகதி
ப்பல்லிநறதேன, மறுவிலாவெலலை மலையினில வறுமை வந்திடபபிறந
தமெயஞஞான, இறைவவென்பாவ விடரறுத திரங்கியெளியின யினிகி
னுண்டருளே ௨.

தயமெபஞஞானச சுரிதியெனறுரைத்தோதிவான பரகதி தரு
கன, மெய்யுறுத தேவவாககிய மனைத்தம வெறுத்தவ முரப்பழி புந்
தேன, வெய்யபன்னாக வனரகுறம பலகை விரைத்தவந்னைபுலக
திடா''த, ஐபகான வ்னைத்தபருமபவம பொறுத்தே யடிபனை யினிகி
னுண்டருளே. ௨.

சேசுநாதர்மரணம்.

OUR LORD'S DEATH.

எனனுக்ககடங்காத தயையன்றோ விறைவா பிறந்தவெட்டா நாள்,
விண்ணிற்பாளைத துதிசெயுநாண மிகவுமடித்த முள்ளின் முடி, பண்ணி
ப்பகித்த நாளாணி பரித்தநாடும் படுசோரி, மண்ணிந சொரிந்த சில
வையின் கண மரித்தனமறவேன மறவேனே. ௨.

பொய்யா மொழியா லெமைமீட்கும் பொருட்டாயன ிரு வொந புலர், கையாறகன்னத்தடிபட்டிங் கனவற்போலக்கடடுண்டும, ஐயாயிரத துமேற்சின்ன மடிகள பட்டிம்மையாதே, மையார வரையின் சிலுவை யின் கண மரித்தன மறவேன மறவேனே ௨.

மலைமேன் சொனமறை மறுத்து மணீனார் பாவப்பிணி மாற்ற, மலைமேன மருந்தாய வந்துதித்துவைக்கோலிணையிலறிதுயின்ற, மலை மேனடந்தமெயஞ்ஞான வழிபோதித்தும் போதாமல மலைமேலேறிச் சிலுவையின் கண மரித்தன மறவேன மறவேனே ௩.

கஞ்சம்பொருவு நின்றிருந்தாள கருதியெனையு நினையுமென, கெஞ் சங்குநிறது பொறைகேட்டு நெடுங்குணனார் சோரசோரணுகுத, தஞ்சம் வழங்கு முனையிடாசெய தறுகட்கொடியா புரிந்தபல, வஞ்சம்பொருத னுச் சிலுவையின் கண மரித்தன மறவேன மறவேனே ௪.

கதியாயக கதிசெலவழிசாட்டுங் கண்ணுயக கண்ணை கருவகதியி ன பதியாயானப புரிந்தவபரின் நினைப்பபரிசாத, துதியாலவணங் டு யுதாருகத்தரசே யுனைகதாவுணமுரைத்து, மதியாளி முன சிலுவையி ன கண மரித்தன மறவேன மறவேனே ௫.

சலக்கணவா நிற்பொறைகறு நினையலோதர பசுவனின், தலக்க ண்வருத்தியிடா புரியுமவாககா யிரந்தட டாந்தரமாயக, கலக்கமற வெண்ணுயிர் நின்றனகரத்தென்றுரைத்துத் தலைகவிழ்த்து, மலாகண முநி ழுத்துசிலுவையின்கண மரித்தன மறவேன மறவேனே ௬.

தருமம் பொறைகறுபுதி நேயந தாழ்ச்சிதயை கண்ணிதவகதின், கருமம் பலவுஞ் சரித்திரத்தாற காட்டிலாயிற்ற கட்டுரைத னு, நிறுமநி ராகன் செயித்தழுதுஞ் செகத்திரையக கண்ணிர் சொரிந் றும, மருமம் வெயாபபச்சிலுவையின் கண மரித்தன மறவேன் மறவேனே ௭

வண்டர் நாகர் புலியோர் மறமுருஞ் செலிகேட்டகணத்திற ரெண்டே யெனன வீழ்ந்திறைஞ் சுகிரு நாமுடைய செடியயபக, கொண்ட மடிவத்திறுமருங் காலகாலீடி கூராணி, மண்டமயங்கிச சிலுவையினின் மரித்தன மறவேன மறவேனே ௮.

ஏன்மொகொண்ட யூகநெல்லா மினைது நினைமென்குட்டு ல, கொண் மேற்கொண்டு பிலாத்து வெணங் கொடியன நிற்புறகுறித்துப்படி, மேற்கொண்டு கூமாத பெருமபெலககாலெவநுந் துத் தேத்த, மாணமுற கொண்ட சிலுவையின்கண மரித்தன மறவேன மறவேனே ௯

தர்யானேயம் பூண்டவனி தனைமீண்டத்தீடெறவதம, குரியானு
ன்றா வொருபே. துருரியாவுடையை யரிவதுகன, டரியாய தேடற்
கர்யா சுவன் னளவிறுயரக கடன்முழுகி, மரியாவருதச் சிலுவையின்
கண் மரித்தா மரவேன் மறவேனே. ௨.

இரத்தல்,

ASPIRATIONS.

மனநிறை றுதிப்பாரிட ருரைபொருளே 'மாசிலாதவருடைமருத்
'தே, நனவினிலுளகதிலைய மதகரறு நாயனே நர்சிருபையனே, தினமு
ருன் ஒருளையலல சோரணுவஞ் செகவகருமர்நதிவரிதார், தனை நிக
ரிலலாவாகியே சமனக தாரததயிரியினுககிரககே ௧.

போற்றியே போற்றுக புகழறிபவனே புண்ணிய சொருப நாயக
னே, காற்றொடு மண்ணு கனல புனல விண்ணுங் கருதமைம பொறிக
ருமபடைததாய், பாற்படு மண்டசராசரகனைததும பண்புடனின்பொரு
கிறுத்தி, ஏற்புக்கூகுமிரை வகின்னுள்ளம்யான்பெறவி னிபெனககருளே.

போகமாண்ட சராசர மீனத்தம பொசிந்தகினிரைநத்தே
பூரணனே வாருசோகன் னிரிமரிவயசுறுதிதது வலமனை தீர்த்திமருத் த
ஆகனையருளே யருட்டுருங் கடலே யாதியே சோதியே யமிர்தே, என
காயகனே யெம்பராபரனே யெளியருமடியனுக்கிரககே. ௨.

வேறு.

ஆண்டாயிரத்துக் கழியாம லரசாண்டிலகி'லிருகதாலும், மாண்டார்
தமைக கண்டிநுநாக மதிகேழுதுபோன் மயக்கமுண்டோ, வேண்டா
முலகல றுப்பமெலலாம் வீணென்றிகழ்தேன விழலகாழ்வு, தூண்
டாலினககின் கடரொளிபே சே தி பெமைக்ககண்டிவருகையே. ௩.

கரணங்களை வென்றடங்கி நெஞ்சங் கசியவழுது கடவாதன், சர
ணதகளிலே வணகதிலாத பரியென்றழ ஸ்ற்றயங்காமர், கரணம் பெழி
புகு கினை நனது தேவிசைவானவரோத, மரணங்களிலுள கரந்தருகாய்
முகவாய் மகவாமறை முதலே. ௪.

இ.

பெண்ண விருப்பிப் பொருள் விருப்பிப் புவியை விருப்பிப்
புகழ் விருப்பி, பிவின் விருப்பிவின பூண்ட வீணெண்ணப் பெருள்

வேறுமுண்டோ, என்னை விரும்பியிருந்ததெல்லாமின்றே மறந்தேனிராகி யெனக், குணை விரும்பவருளபுரிவா யுருவாய வந்த வொருபொருளே. சு

போற்றும்பெரியோருணாததவெல்லாம்போற்றுகிருந்தேனிரவுபகல், ஆற் றங்கனாயின் மரம்போன்றவடியாற் கருணுளநாளோ, காற்றுகடலுங் கனபுயலுங்கலங்ககனல விட்டெரிகுமநநாள், மாற்றமறியேனுனதருடா மகவாயவந்த மறைமுதலே. எ

செய்தேனையோபழிபாவஞ் செல்வப்பெருமை நிலையெனவே, மைபாா கடனமீதே கவிழ்ந்தேன மாயைபுனலிலகப்பட்டேன், மெய்யாவறிந்தே னஞ்ஞமெல்லாம் விழுவேனெஞ்சம புணப்பட்டேன், ஐயாகோவேமரிமக வேயடியேறகிரகா யிரகாகயே. அ

உச்சியுளங்கான் முதலாகவுனுமெலும்புஞ் சார்பாகச், சிச்சியெனுமீதா மெல்லா டு சோநெஞ்ஞது தவருமையோ, அச்சவடிவ மழிந்திரதவன்ப ன்லாசருயாதததுபோல, நசகமுடலுங்கதிபெறவே, நசரேன்நசரேனிரகாக யே. சு

வேறு.

அப்பனையருவே யருட்பெருங்கடலேயன்னையெனனிருகண்ணின், ஒப்புறுமொளியே யொளியினிலொளியே யொழுககமில் புழுககடைப்புல யேன், தப்புறுவழியினடங்கிழைத்தலுத்தது தவம்புரியாததவம்புரிந்தேன், இப்பொழுதெல்லா முடிந்ததென் சுவாமியாட்சைசெய்தேனெக கரந்து ககே. சு

தானையாரோட வெழ்புரீன்று தன்மலாககாவில் வோத்தனபோல், ஊ ரொலாநகைகு மெனதுபாவத்தை யுளநினந்துருகிவெர்வுருததுக், காரொலா ந்துளிததலபோல வெண்கடமுங் கண்ணுநெகடிகளியென்பவ, வேலொலா ம்பிடுகிககளைநிடவெனககே விதனமெயிகுதித்தருளே. சு

காணுதற்கரியகருணைவாரிகியே கவின்கொள் சம்மனசினம்போற்றச், சேனுத்தரித்த வெல்லையங்கிரியிற் கீறுவருவெடுத்தம்தவனே, சாணுடற கொண்டு முழுன்றினநினயாத் தமியனதருயிர்நாகிற், பூணுறவண்ணங் காத்தெனயாண்டு பொற்பதமருன்புரிவாயே. சு

தினுகுளமியுமென்றிடவுமவரவர்பித்தது மாறெலலரம, விருப்பமுற்றடியே
ன்விருப்புன மேலவைத்தேன விடைதரவுனிடம் வரவே. ௬

என்னிலுமதிகமாகவே பொன்னிணிசசைவைத்தென்கிளையாயென்,மின்
னினைவிரும்பி மேற்படுதரும மேன்மையைவெறுத்த ளமறுத்தேன, உன்
னிலிப்புவிழிற் பாவியாநெனபோலுலகஞ்ஞானிதுவு மினரூயத்தே, சென்
னியிற்கூர் முணமுடிபுனை தமைநத தேவவிவகனைககர்த்தூககே ௬௦

உளளமுதகவலங்குற றெடுகுகின்புலனகளுறநவர்பெற்றவாமறறென,பி
ள்ளைநன்மனைவி யனைவருஞ்சலித்துப பிணமெனப்பெரிபதோருழியில,த
ள்ளியேகிடங்கினெருங்க மணணறையுஞ்சுணுநததே யடியெனென செய
வேன், தெள்ளு செங்குருதிசொரிந்தெமைமீண்ட தேவவிவகனைககரத்
தூககே ௬௧

வேறு

ஏழாம்வயதுமுதலாகவிந்நாளளவுமீராகப, பாழேகழித்தேன்வாழ்நாளு
ன்பாதமலது பறறுண்டோ, தாழாககடலிறறுமுடிபட்டசம்பேதுருவைககா
தத்துபோல, வீழாநகிலவீழாமலவினையெனறனைக்காததிரங்காயே ௬௨

கனறகடமரியுமபேயககதையுங்காமவிகாரப்பாழ்ககதையும், நினைப்புற
திருந்துகற்றதல்லானின னூனிறைநதிரந்தனையோ, நினைக்கட்பொழுது
நினைக்கவென்றறநிமிர்ப்புறறுறைநதுதிடுககிடமென, மனககற்றிருக்கையு
ருக்கியின்னேவளர்ஞானத்தின்பலனருளே ௬௩

எண்ணுதுனது திருமறையையினிதென்றுலகப பொருளனைத்தும், கண
ணுனோக்கிககளிகூர்ந்துகாலங்கழித்துககடன்சமந்தேன், விண்ணோர்பரவு
ம்பரஞ்சுடரேவேதப்பொருளேவினைபிறந்த, மண்மேலுறவிங்கினிவேனை
டாம்வானத்தழைத்துக்கொள்வாயே. ௬௪

மண்ணுமிந்தச்சடமிணமெண்ணுயகலுமெனமனதில், எண்ணிடந்தாலெ
னபிறவிககிடரம்பாவநலைப்படுமோ, கண்ணில்லாதவந்தகருயக கனத்த
பூவக் கடன்முழி, அண்ணுநதயர்ந்துவருநதுகின்றேனுவித்துணையெறகி
ரங்காயே. ௬௫

உடலைத்தினஞ்சத்திகள் பண்ணியுள்ளேபவத்தைப் பொதிந்ததெழு விட
நித்தனமும்மடையுடையுமினுக்கரும்வகையும் விழுவாய்ததே, கடலையி

கருங் காதற்செனமகிழ்ச்சிச் சிலேட்டிமகசாயத், தடலைப்பிடுகியிலைகருமெ
ன்றவலிககருடந் தாண்டருளே. ௧௬

மாதாவயிறற்ற சனிக்கையிலே மரணகருவாய்ப்போகாமல், நாதாதோ
ன்றுவித்தனைநீ நனுகாதருளிறகெடுவேனோ, வேதாகருணைககடலானேனி
ளவகுமடியாநறபொருளே, தாதாவனறன்கதிபெறவே தமிழேனறனைக
கொணமுறவகாயே. ௧௭

பெரும்பாதகாபொய்யரும்புலையர் பெய்க்குன்புடையோவீனசெயவோ
ர், இரும்பாலவிலங்கிட்மாரபபகலசெயேமசிறைவீட்டிருந்தாலும், திரும்
பெனசீபோ புலிவாழவுசேச சைச்சேசேமனியில, வரும்போதிருந்தவழவு
டனே வந்தேயெனைப்பார்த்திரவருவையே. ௧௮

நல்லவயதிலடங்காமனன்மைப்பொருளைநாடாமல், கல்லாமனத்தருடன்
கலந்துகனமககடலிலவீழாதலைந்தேன், சொல்லறகரியபெரும்பாவி தோ
கைமரியமதலேன, நல்லவருள்சேர்ந்திடவளித்த நசோனியேசுநரவகனே. ௧௯

வாணாவளருமென்றெண்ணிவருந்தாவுலகப்பேயுடனே, பேணியுடலைந
மபினதாற பெருந்தபாவககடலகவிழாதேன, வீணாட்கழித்தேனிறையோ
னே வினாநதுமரணம்வருவகாலே, நாணிகரகித்புதுதாமல்நசோனியேசுவிர
ங்குவையே ௨௦

வேறு.

அன்னைதன்னுதர்த்தொன்பதுதிகளவதியாயருளுசிறையிருந்தேன், பி
ன்னையிவவுலகிறபிறந்துபாலனுமாய்ப்பிராயமுற்றிடவுடல்வளர்கதேன்பன்
னருவகலைகெடரிவில தெரிநது பற்பலபகலெலாமுழன்றேன், உன்னைநாய
டியேனுணாவின லுணர்ந்தாருய்யுநானருள்புரிவாயே. ௨௧

அருமறைப்பொருடேர்ந்தோதவுமறியாதன்புசேர்தவகியுருது, மருவிய
வுடலுக்கினியபோசனங்கன்வருந்தியேசேடிநொத்தலுத்தேன், கருதுதற்க
ரிய கர்த்தனேரித்தகனிமரிபயந்தேதித்தருளும், குருபாதேவவாப்பிரஸ்த
ங்கொள்கெனவருள்புரிவாயே. ௨௨

புண்ணியம்புரிபாதவத்தொழில்புரிந்து புரியர்சொந்தளேபமைந்த, கன்
னிணுங்கன்னி காட்டுகென்னென்ன களிப்புருதழுத்திநொத்தித்தேன், வி

மாபார்வமே செய்தபுலியன், பன்னாளுமெனாதிபொன்னேர்பதந்தனைப்ப
ரவாதிருந்தபாவி பறினின்றதமமா, இந்நேரமென்செயவேனன்னைமென் மு
ன்னேயிறுநிகாலதலவந்தனையாஞ்செவென்னே.

இருநெடரித்தேபாயசொல்லும்பெருந்தேமெய்திரிநிசுசரித்தாயொரணு
வும் விரும்பாதி, அருளென்றிருப்பாலகளை நின்னுபபாபியடியன்றுதிததோ
தமிழ்நனனககே, வெருநெது புறசாவும்வீனையுந்நிருசசேயுமிகவநதெனை
த்தாவவிழுவின்றி சிந்தாவல, இருநெடுனகககே நினையென்றிருத்தாயே
யிறுகாலததிலவநதெனயருசலெனனே

‘கரியவக்கினியினிற் பப்பல்பாய்பாய்மரங் சழுகைசுககா னுடன் கயிறிலை செய்கலமேற், பெரியதுற்கெநதழுந்துருகும் கினிசெம்பு பேராதவிடவேக சேடன்சரககாய், எரியெழும்பேரீர் பொருத்திடவலது ஞாலகொண்டேறுப ன்ஞிலிகலாசிலைவுசாசினமாம், அரியகப்பலினிறைத்திருகையிற சமுலாம லன்னையெனையிவ்வேனையஞ்சலெனநருளே. க0

அஞ்சாலதேவு மரியன்னை யுடன் வராதியானந்த வானவாகளே வந்துநிற
கிறார், வஞ்சகப்பேய்களும வாததககெட்டகினி மண்ணிலவந்தேனமீளும்
ண்ணலமுன் செவலலம, விஞ்சகந்பாவிலாவேழையு மழைக்கவே விததார
மாகவிரி யததமோரிரணமே, கஞ்சபொந்தகாயமிருவெப்பமுதீதீ கணலி
யையுமென் கண்கள் கணலெப்பறவே. கக

கலித் துறை.

FRAGMENTS

பஞ்சக்குள்ளே யண்லிலோகத்தளவு|பலருமய்ய. மஞ்சககுள்ளேயுண்டு
 மாதமுமாரிமண்|பூதியங்கள், அஞ்சககுள்ளேயுண்டு|சீவாபலருமடி யனுடை,
 தெஞ்சககுள்ளேயுண்டு|என்னம்மைமரியையினைசமதே. க

தேன்மொழிக்கண்ணியர்மையலிற் பட்டிச் சிறகொழிந்து, வான்வழிச்சே
 ன்வாய்விழந்தேனன்றாய் நீன்வளரிளந்தேன், உன்பிறைப்பாதத்தினையெ
 ள்கீழ்தவிகதோதகல, மான்விழிமங்கையர்தம்மறாசே கற்புமாணிக்கமே, உ

பேரகாண்டகத்திற்குச் செம்பொந்தாம்புயஞ் சேவித்தியாம், ஏர்காண்டத்துநீயிப்பெயேற் செய்துநென்றுமென்றும், பேரகாண்டகம்பு

பெருநிதியேசுத்தப் பேரின்பப்பூந், தார்கொண்டவறபுதக்காவேதவககள்
ளிமாமரியே. ௩

ஆண்டவனையுன்னையன்றியெனகிந்தவமபுவியிற், பூண்டதுயாதணிப்
பாரோவரோவுமைப் பூஞ்சுணைநீர், நீண்டியபூதனாமும்முறைவீழ்த்தித்திரு
ம்பியெழு, வேண்டுமிரககந்தருவாயருள்வீனையேனுயயவே. ௪

ஆற்றந்தவகளுநின்பாதசேசேவையுமர்ச்சையுந், தோற்றம்வலன்பெறச
சோரணசகாயமுஞ் சொல்வதலலரற், போற்றுககினைஞருங்கூட்டமும் தே
ட்டப்புதையல்களுஞ், சாற்றும்பெரய்விதைகண்டேன்பஞ்சகாயநரித்த
வனே. ௫

கலிப்பா

ஞாலவாழ்வையழியாதவாழுவென நம்பிநம்பிகெடுகொணறைகமழ், ஏலவா
ர்குழுவார்விரகாநலமின்பமென்னவிருந்தலுத்தென்செய்தேன், பாவினோ
களுமங்கையுஞ் சுற்றமும்பதறவாவிபரதவித்தேகுமக், காலமாருண்டெமை
யாண்டருளிகவென் கர்த்தனயேசுவகன்னிமரியுமே. ௬

நடக்குககால மறிவோடருந்தவ நல்வழியினடவே னனாதலை, விடக்கு
ம்வீழ்மனையாளுஞ் சுற்றத்தோரும் மேலவிழும்துவிழும்துவிழும்து, அடக
ரும்போதுசெலாமுன்னமென்றயலாருஞ் சொல்லவுகத்தைவிட்டப்பறங்க
டகருககாலம்வரும்போதுதவுககர்த்தனயேசுவகன்னிமரியுமே. ௭

வாககிலொன்றாமனதிலொன்றாயளவற்றபாவவழியே வருந்திநாட், போ
கியல்லும்பகலும்புரிந்தின்பூண்டதன்றியோரா புண்ணியங்கண்டலேன், ஏ
ககம்வந்தமறதிவந்தாராயிர்க் கிடுக்கணவந்திங்கெடுமினி யென்னுங்கார,கா
க்கவல்லவராரெமை யாண்டருள்கர்த்தனயேசுவக கன்னிமரியுமே. ௮

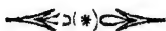
வார்த்தைகண்டுபிறிவனுத்தம மனுடனென்ன மனதுத்திரியையும், பா
ர்த்தபேருக கருவருப்பாய்விடப் பாவித்தெயொருபாகியங்கண்டலேன்,
நாத்தமபுரன்னைம் பசேனென்கெடுகவாவிநடந்திமே வேலையில், காத்திர
ங்கியிரட்சிப்பதாரொருகர்த்தன் யேசுவக கன்னிமரியுமே. ௯

மாலைககோதையர் செவகயற்கண்ணினை வலையிலேய்திய மாணெனமற்
றவர், வேலைககோர்தனியாளிவெண்ணவேவினம்மபேர்மிகவீணுகருத்

என்முகத்தைப்பார்த்தின் கெண்கருககிருபைசெய்ய, உன்முகத்தைய
ஸ்வரூபினோர் முகத்தைக்காணேனே, நன்முகத்தைக்காட்டி நமஸ்கரிகரு
மாமாகள், தன்முகத்தைநோக்காநு சருவேசன்மாதாவே. கூ

சென்மமுற்றநாயடியேன் செய்யும்பெரும்பாவக, கன்மத்தை நீகங்க
கடாட்சிபபதெநாளோ, வன்மமுற்றவர்மனதிலவைக்கவறியாதபதத, தன்
மத்தயாவே சருவேசன்மாதாவே. க0

முறறிற்று.

இயேசுநாயகசுவாமி

திருப்புகழ்

HOLY PRAISES OF JESUS CHRIS.

வண்ணம்.

தருமபிச்சித்திச்சையாலாவேனும் பரியினிரவளர்க்குச்சிற்று மீயாதவ
ருதிவர்க்குமபற் கிட்டித்திராநத னுள்வமுறுமிணிதேடித், தரணியிறபித்
தருமபெயாடு பங்கிபகலமுதத்தக்கத்து ராலகன்ருகைதெவிதரவறக்கெ
ட்டிப்பினோர் காசுமின் றிவறமையினுலே காலினைப்பயன்பட்டமாதாநிச

கேள்வியென்பொருள் பொருளெனப்பற்றுறவா வாழ்வுன்றுபல கவலைவைத்
துச்சுறறுமேலான வுன்சாணியினையாத, கபடனைத்துட்டாகருளே மீறுவஞ
சுக்ஷிபுனதருட கொததுறுளேனாகவன்புகொசி கருதியுற்றுத்தயவினாலு
ளவனறனருளபுரிவாயே. அருவெனப்பொதபுற்ற தாயானமகைமரி திரு
வயிறுறபத்தியாயின் மென்பதவளரியகற்புக் கற்பமேவாமல வரதுலகின்
மறைவேதம, அமுதெனத்தித்திகக வாயான்மொழிந்த பலபலமதத்தைத்
தப்பியீடேறவெனறுதினமடியருக கொப்பித்தபோதாபரந்தவினையகலாத,
இருளடைததுசுற்றிலே யோடிமணமயெழுபுகை பரககப்பறறிமாருது
வெம்புகனலெரியிடத்திருக்குகூடகருவெனறலறுகணம்யாவும், இடுகிடர்க
கட்டுக்கியாலோபமிஞ்சுவொரு சூருகிடத்திற்பட்டகோவோடு நொந்தரிய
விருகரத்திறைககு நீடாணிகொண்டவதி முதலோனே.

வாலமனகையராசை மோகமுமபெரையாவதேதெனுங்கதமானகோப
மும்பொருடேடி வாழ்வுமென்றுருகாத லோபமுமபிறரோடு டெடுகளாய்,
மாறுகொண்டுகிறவு கோபமுஞ்சரிபார்கொலோவெனும் பிகதாபமேதை
யும் பலநாளுமாதவம்புரிபாத சாபமுந்துபவாசமறியாது, சாலவண்டியின்
மீறுமாசைபுந்தவிராத பாவியென்வசமான சேதமுநதெளிவொடு தானறிக்
தொழுகாத பேதைவஞ்சுகளை வினையேறிக், சாலவந்துயிருக்காடுமுன்
பிரதானகாரியங்களை நாடிநாடிநினைகருபையொடு, தாமதம்புரியாமலாலு
துனகடனாருமுருள்வாயே, காலைமந்திரவேதபூசையும் பெரியோர்களாகமக்
கையோது மெதையுங்கவிலாணர் காலியம்பயினுத தேமஞ்சரியோடுமுழ
வோடு, காளித்திராதபாசமுங்கொடியாடு மாடமண்டபகடமேண்டிரு
சுதகோடிகாரணம் பயிலவாணமேன்மையுந தவருதகசரேவாழ், மேலைமண்
டலநாதஞானசந்தத ஞானவாசியம் புரதேவதேவ சுதரசோதிவிகபொள்
பொலிருபருபசஞ்சலமானதனுக்காத, வேதமந்திரதியானஞாலவெண்டுகண்
யானும் ராசசந்ததியானதாயன்புறு கேயமேவுபகையபாத பாலவெங்கண்
யானுமுதலோனே.

போதமொன்றின்றி யுலகத்துவாழ்வையுண்டென்று மனிமொய்த்த
பூமணங்கொண்ட வளகத்தமடமாதர், போககண்டென்று கவலித்துமாயு
முங்கொண்டு வழிபட்டபூனைவெண்பஞ்சி வினையுற்றதொழியாது, பாசங்
கொண்டதொழில்கற்று நாயினஞ்சிந்தை கடைகெட்ட பாதகன்பஞ்சபு
ஹறவழியாகிலே, பாலமென்றென்று மனவற்றவாயுறைந்தத கதிகெட்ட
பாமெனுங்கும்பி நாகத்தில்விழுவேனோ, வாதவன்றிக் கலியிட்ட செவக
ன்புண்டிதெனியுற்ற வாகமந்தொண்டபுயபத்தர்மறமாகு, மாயுதங்கொண்டி
புண்டியிட்டலீர்த்து கண்டையிலிவட்ட, வான்மணங்கொண்டருடமு

நற்சாஸ்திரம், சேதமொன்றின்றி வெருவெறியானவன் செம்பொன்னு
னிவிட்ட தேருடன்சென்ற முனிபத்தர் முதலானோர், தேடவுந்தந்த நெறி
யோத்து நாடவும்புந் திருந்னைவத்த தேவவெங்கெங்கு மொழிவற்ற முத
லோனே.

புலரியிற் பிறங்கு சூரிய னழன்முகத் தெநிரந்த கோடி புதர்துணிப்பு
தங்குழியிய பணிபோலே, பொருளெனப் பயன்படாது வழியெனச் சிதை
நதுமாறு பொறிகிவப் புலம்பையினமகலாத, மலசலக் களிம்புநாறு சலமெ
னத் தகர்ந்துசேறு வகைகிணை குரம்பைமுனைமிடைசோரி, வழுவழுததலை
ந்துகொடிபுழுவளித் தழிந்துமாறு மறுவுடற சுககணுடி மெலிவேனோ, அ
லையிடத் தமர்ந்துதோணி வலைவனைத் திருந்தபோர்க ளாளுனாக் குவந்துளோ
சுடனினமேலா, மருளினைத்தரும்பிரதாப கிருபையிற் சிறத்தனான வருநெ
றிக் குகந்தபோத் மறைவோனே, வலைபெறக் கொணர்ந்தமாறு பரிமளக்
குழம்புபூசு வினாமலர்ப் பதங்களான தொளிவீசும், வெபிலின்மிக கிவங்
குசோதிவிம்வலற் புதங்களோடு விடைதொழப் பிறந்தவாதி முதலோனே.

விரகவிழி யம்பைச்சிமிட்டுஞ் சிமிட்டிமவகிர் கரியகுழல் பருகித் திரு
க்குஞ் சொருக்குமுகியினுமினேன மஞ்சட் குளிகருங்குளிப்புமகி விதமா
னவிலையமுட னெஞ்சைச் சலக்குங் கலைப்புமுழு மழலைமொழி யின்சொ
ற்பகட்டிம் பகட்டிமளி விளரியிசை விஞ்சப் படிக்கும் படிப்புநய குணமீறு,
சரசமொழிகெஞ்சிச் சிரிக்குந் சிரிப்புமுடல் புளகமுற் வன்பிற் செருக்கு
ஞ்செருக்கும்வெகு தயவுகொடுவஞ்சித் துருக்குந் திருக்குமுறு மடவானாத்,
தெருவிமுழு வம்பிற்கொடுக்குந் தனத்தையற மிடிமைமொடு வெம்பிப் பசிக
ஞும்பெயர்க்குமுயர் தருமவழி வன்புற்றிருக்கின்றவர்க்கு மினி தளியே
டுகு, வரிபுடல் சுருங்கச் சுருட்டுஞ் சுருட்டுமொரு பற்றை கிளம்பக் குழி
க்குந் குழிப்புமவழி வளரிமை பொருந்தத் துடிக்குந் துடிப்பு மவகினைவா
ய், மனதினி லுருத்தக் கொதிகருங் கொதிப்புமுயல் பகைவலி நனைந்துட்
சரிகருந் சமத்துமொரு மரமிசை பதுங்கிக் கிடக்குங் கருததாமற வுணர்
தே, அரவினுணர்நீய்த் தனக்கும் பிறர்க்கும்வெகு பழுதுபுரி கொம்பிற் ப
ருக்கும் பழுத்ததாத் சரிவைபொடுமெங்கட்குநிக்கும் பவத்தரிசு வினைநீர,
வழிபுறடல் கொத்தெய்த் கிழைத்தம புணர்த்துநி சொரியவலை செங்கி
நிக்குப்படிக்கு முன் தரியவயிர் செங்கித் துடிக்குந் திருக்கருணை முக
லோனே.

தயவென முகிந்த குற்ற முனவார் சுருகி யெட்டி வரவா நிமி
புத்தி கவிதை, வலிபொடி சுண்களக் கவி பிறுமுறு மொழந்து தென்த

மறதியு மிருது பித்த மதமேலாய், எயிறுகள்விழுநதமுற்று நண்கிறை பர
ந்துமிக்க விருவிழி மறைந்துபுதகி தமொழி, இடுமெட் ழிருந்தசுத்த மலசல
மகாநினைக்கு மினைமையை விரும்பிநித்த மலைவெழுநா, தயவொழி பணிந்து
பத்த ரிருகரம வணங்கமுத்தி தரவருள புரிந்திரகக மூறுவோனே, தனிவ
ழி நடநதசிட்ட ரிருவர்கள் பயங்கெடுத்த தயிரிய வரஞ்சிறகரு முபகாரா,
பயனுணா பெருநதவத்து மறைமுனி கரநதரித்த பனிமல னொனுமபதத்தை
யுடையோனே, படொரி கொழுந்துவிட்ட தருவினி லிருந்தவத்தர் பரவி
டவிருநதமுதகி முதலோனே

அவததப்பற நகத்திற்பற் றுதறஞ்ஞ்ஞ் கருததொப்புற நனத்துக்குத்த
ளததுக்கு வழிதேடி, அறிக்கைபபக குவதகிற்பொயச் சழக்குக்குட்ட புகழ்
பட்டற புத்ததுக்குப புறதகிற்பட் டொருகோடி, பவத்தைப்பெற்றிடக்குற்
றத் தினிற்கடடற் றிடாப்பட்டுப பதைப்புறதுச சிறைபபட்டுதொலையாத்
பழிததுககக குழிககுட்டிக கழறகட்டைப பிளப்பொத்துப் பத்தத்தத்திறவி
ததறப்ப படுவேனே, தவததர்க்குத் தமர்க்குப்பத தருக்குககற் றவர்க்குக்
சிற்ப பரததுபபொற பதததைததத் திடுவோனே, தயைக்குச்சொற் கடற்சொ
ப்புத தரககறபுக கனறகொததுத் தனாககுத்தத் துவசசுத்த மரிபுரலா, கவுச்
சுத்தச சபைககர்த்தத் துவத்திறகுத தலைபபட்டு நடத்திட்டிறறிடத்தற்புற
றுறைவோனே, நுனித்துககத் தினைததப்பித தனககொப்பின் னுறப்பற்று
நதைபபசசை மரத்துற்ற முதலோனே

கறுதத மலர்விழி சிவத்த விலவிகழ் மகிகுரு கிசர்முக மென் காஞ்ஞ
கருத்தில் வெருமய லிருத்தி யிசைபயில் வீருத்தமுதலிய கவிபாடல், வெறு
த்து மனகிலை நிறுத்தி யனுநினமுனக்கு மருளுறுகவிபாட, விருப்பினை
வொழி மபத்த நினைவுகள் தவிர்ந்து னடியினை நினையேனே, அறிக்கையு
டையவன் மயககமுறமுமி லிடத்தி லொருகர மொளீவீசம், அருக்கன்வாடி
வென விரித்து மொழிபக ரிரகக முடையவல் லவநாதா, செறிக்கு முண்ட
யவர் குறிகுரு முலகினை மறக்கு முனிவர்க ளுனை நாளும், நினைக்குமடிபவ
ர்க்குத்தின் மகிழ்வொழி பதித்த சரணுடை முதலோனே.

உரியிறையெகின்ற ருருவினுனையெகொண்டு னுனையபதேகண்கி
கழிகா, உருகியருகாநெஞ்சகனையவநிலாநதத் முறையவதபேககக கன
பெயர்வெருகி
வன் றிமுடிவாக, விரதநெறியேசென்று நினையவையுமீயிக விருக

னையுமேயன்பு புரிவாயே, அரியமுதின்மேல்வந்து படிமுடியுநான்வெம்பிய
ரியநகிலோநின்று புரிவோனே, அனலொழுக்கமுதண்ட விடியுதிர்வொரு
மபயமிடவேககொண்டொருபோது, தெருளறிவிலாருசு பதியழியாத
ஞ்செய்திருக்கெவபேரின்பசருவேசா, தெளிவின்வடிவே செமனொளியினொ
ளியேமுன்பு சிறியமகவாயவந்த முதலோனே

க

மலசலநாற்றமேற நிணவெடிவந்ததைநாற வயிறொருதோற்றைப்போல
வுடனாத, வழுமொருநகருநால வெயிறுகள்தோற்றமாக மலர்புனாநேத
திரமுடி யுயிற்போமுன், தலைமையுழக்கமான பெருமையுமேற் படாது
சவுமெனவார்த்தை பேசவிடமாகும், தனுவிதுபார்த்த காலையிதை நிலை
யாக கொள்வேனோ தமிழனையாட்கொள்ளாறு புரிவாயே, குலவரை
மேட்டிலேறியவனியிலாட்டியான குறையறுபாககியய்யாவமுருளவோனே,
குணமொடுதோத்திரமேசெய யெனுமொருபேயததரோகி கொடுமிடிதீராத
தஞானமறைநா, பலபலசாத்திரமோது கவிமுறையேடவொணா பருவா
னமார்க்கமானதறவேநற, பழமறைத்திடவாழவு வருவழிகாட்டிநீபொருதி
றுட்டியாரு முதலோனே.

க 0

உலகத்தென்றுவென்றியல் வனமுயல்வழிவறும்புகழ் தருவனதெரி
வன்வருகிறெஞ்சகவ கலாவனவிலாவன மறவாதே, யுறுதிக்கொண்டகம்
பெறுவனவறுவன கருணையன்பிடரு செறிவனவறிவன வுரியசுந்தையு
கெடுவனவிடுவன தெளிவோடு, நலவெனும்பயன் நெறிவனபரிவனவிலரு
செம்பதம் பணிவனவனிவன நடுநிறைந்தயார் தழிவனவொழிவனதுகடரு,
நனிசிறந்துயர் தெழுவனவிழுவன வினியவன்புடன் படர்வனதொடா
வன நலமி குத்தவன் நிருவடி யிவைபெற வருளவாயே, கலன னிந்தசெ
வககிரொடுமுடிபுகளுல் பரம்பரம் பர்மென முறைமுறைகாதலங்குவீத
றவருமறிஞருமடிபேணக, கருத நும்பெரும் புகழொளியளவறு பொருவரு
ஞ்செழுஞ் சுடரென வழகிய கருணை சிந்திவந் திலகிய மலர்வழி யுடை
யோனே, மலயிருந்தவம் பியகடுவிடவா வலறியஞ்சிறொந் தழுவெளி யிடை
புகவழியு வெம்படங் கிழிபட முனிவொடு முறைவோனே, மறமறந்தருந்
திருவரு ஞடையவருடைய சிந்தையுந் கனிமரி யுதரமுமகிழ்பு குந்திடவழ
கொடுவதிதரு முதலோனே.

க 6

கவான்முதினெய்க் கருவருமுலாலவேல் விழிமைக்கருவகயன் மா
லொழுக்கபதம்புத்தயு மிதுஞ்சேர்வை, வாலகோலெசொற்சொல் சீர்புயில்

சரயலேமயிலொத்த தென்றியல்மாதரார் மயலுககிணங்கிய கவிபாடி, மோ
கமாகிய பித்தெழும்பிய பாலியாருயிர் தட்டழிந்திட மோதுதிவினைதைத்
சங்கிலியெனவேவெம், மூரிவாய்நரகத்து மிஞ்சியபேய்கள் கூடியிருக்க
நொந்தமோசமாழு நெனக்கெற்குதல் கடனாமே; பாகமாயிய வப்பமஞ்சு
களாலையாயிரமக்கள வெம்பசிபாரிலேகெட வற்புதஞ்செய்தவிழையோனே
பாரமாகிய பப்பரன்றனை வீரமோடொரு கைக்கவண் கொடு பாலனொருநி
யப்பெரும்பெல மருளவோனே, ஏகமாயுலகதையும் பலவேனோட சரத
தையுந்தரு மீறிலாவொரு தற்பரன்றரு புதலவோனே, ஏவையிவினையத
தூர்நெமையீளவோரு குருசைச்சுமந்ததிலே யிறந்திழுத்தியமபர் முத
லோனே

கஉ

உடலையொறுத்துச் சுதமாயறு சுவையைமுறுத்துப் பட்சியரதிலையதி
ர்சருகைத்துய்த தற்பபாவமுமனுநாமல, உலகைவெறுத்துக் கெட்டியாய
முதுபுலனையடக்கிச் சிட்டராயமன சொருவழிநிறக்க கட்டியேயிடு மறி
ஞ்ஞாராய், அடவிகளுக்குட பொற்றையாகிய மலையருகத்திற் றுட்டமாவின்
மடையுமுடாத பறறையாகிய செடியுடே, அரியதவத்திற் புக்கமாதவர்மு
னிவரொடுக்கிற் றுட்டனெனொரு வணுவளவுகருத தக்கதாயினுமடையே
னோ, கொடியுமிடறநிற் கொக்கியோடொரு தலையமரத்திற் கட்டியேயி
டை கொழுவுகயிற்றிற் படநிலைவு நதிபோலே, குருதியுடைததுத் தத்த
வேயிள வயிறுவெடித்தது புட்கவேயிடு குடாகடெறித்துச் செத்தபாலுதல்
வமீதே, படுபழிபறநிக கொட்டகாராகை முதலொருபத்துப் பத்தினோ
டொரு பதுவிலைவிறற்பு பறறவேதிருவுளமாகிப், படியிலவத்தைப் பட்ட
பாலிக ஞாயிரையிரட்சித் தொட்பிலாதயா பாகதிமுத்திக கர்த்தனாகிய முத
லோனே

கங

உரிமையறவிவர் பிறவிதுணையிவா மைநதர்மாதிவர் தந்தைதாயிவர்கி
னையிலுளரிவர் வழியிலுளரிவர் நம்பினோரிவ ரென்றனாயி ருதுதிதுணையி
வர் பணிசெய்குநரிவ ரண்டினோரிவர் கண்டிடிவெகு வளமான, தடைய
வகமிது தமையனசமிது மைந்தனாரக மந்தவீடொரு குறையுமில்லிது வனா
யுமிவைகளிலெவகணமாதவர் தகைகள்பொருள்களு மொருவாளவிட வரிது
பொருளுள விர்தலுர்முழு தென்குன்பாரிசெ னெனவேதான், எரிவிவிடுமொ
ருதிரணமெனசொடி யின்கனையழி வுண்டிபெய்து பெருமைபென்மன
மகிழ்வபெறுபிர வஞ்சவாழ்வினை நம்பிக் கொண்டு யிறுதிவருவது ராஜிவ்வி

முவுது மூர்தீதியு மம்பொன்வீடது நினைவாத, இடறுகபடனை விகட்துக
 னீனை கிந்தையாளனை யந்தகாரனை முழுதுமதியறு பிரமையுடையனை வருநு
 சவீனனை விஞ்சுபாவியை யினியுனடிதொழு மவரிலிவனுமொதொண்ட
 னுமென வினறுதானஞன் புரிவாயே, துரிதபரிபவ நகவுரகவன் மனடை
 மூளைகள் சிந்தியோடிட வுதையவிருசரணமலரி னெளிதிகழ் சநதிரபாது
 கை யந்தமேவிய சுகிரதமிதருணகிருபையுடையவ ளெங்களாயெனு மங்
 கைமாமரி தருசேயே, சுருதிதெரிதரு முனிவருயாபர மந்திரகியானபிரபந
 தஞானிகளவிரதநெறியினி லரியதவிக ளண்டாபூதக ணங்கணமாமணிக
 டருமுடிபுனை யரசாகவிஞர்க்கள சந்த சூரிய நும்பாபூதல முதலாய, அரியப
 லபல பொருளுமடிதொழு நின்றநாயக வந்தமாதியுமினைமைமுதுமையுமெவ
 ருளியயலொடு கன்றுகாமமு மந்தகாரமு மழிவுமணுவள வணுகவரிதென
 மங்குல்பாரிட மெங்குமேநிறை பொருளேதனை, ணனியையுடையக ணில
 குதிருவொளிதங்குமானன வெந்தைபூரண சகலபிரபல பரமபதவுக செம
 பொன்வானவ ரம்பராபர வமலவிமலமன னுயிருமொருதனிதந்தகாரணப
 ந்தமறவரு முதலோனே

கரு

கவலைபிர லாபங்களை மிடிமை யவமானகுகள கலகமலை சேதடகடெ
 ளிபாது, கனபினிகி லேசனுகள கெரலைபழி விரோதனுகள கடினவனுபோ
 கஞ்செய் திடுமாய, வவலவழி யாயநின்ற வுலக மதிலேயின்ப மடைதலவெ
 ருதிதென்று பெரியோர்கள், அறியுமறி வாமந்த நெறியையறியாநின்ற வவ
 மதியை நானென்றுவிடுவேனோ, தவளநிற மீனனுகள கவசமணி பேரினப
 சூருபரமானந்தி யதிருபி, தமிழாதம தானுகள் குளிரவுப காரஞ்செய்தய
 வுடைய மூதண்டகருவூலி, பரமமறை வாய்மவகை யரசர்சூலமாதன்பாப
 ணிவிடையிலே யன்புமிரு தூயனீ, பரமபத வானெங்கு மழகுதரு தாயங்
 கை பழகுமக வாயவந்த முதலோனே.

கரு

ஆருக் கிடர்வினைகக வானாக குடிகெடுகக வானாப்புறமிழித்து வசை
 கூறு, ஆணாப் பகைவருத்த வானாத் தலையளிகக காரகைப்பொருள் பறிகக
 வெண்காடிப், பாரக்கவலைவத்து மூரிக் கணைவருத்து பாழபுத் தியினட
 க்ருமுழுவினைன், பான்மைக்குரிமையுற்று மோசப் படுவியர்த்த பாவிக்கினி
 யூக்கம் புறியுமே, நரப் பிறைமுகத்தி வேபொற்பதமிதித ராசக் கனிய
 கித்த கிருமனே கைப் பதமகித்திய னுணர்ச்சொருபுத்தி பீனத்திருன்று
 தத் திந்தாசா, காரிக்கடவந்த மோதிப்புயலெய்கக வாடிப் பரிதவித்தவ
 தேரத் தினிலடக்கி மாவிச கினமதுத்த

முதலோனே

கக

மயக்கமுறு மூலகிலிருந்து தரித்திரமும் மிடிபுகிறதை வயிற்றைவ மு
ணவுகுறைந்து பரிவான, மனக்கவலை பசிபுமலந் தவலப்பினொடு துயரமிசு
ந்து வருத்தமொடு பிறனாயிரந்து தெனியாத, தியக்கமுடனுடனும்வாண்டு
கதுபயிலுததையுமொடுங்கிசு சிரித்தமுக வழுகுமிழிந்து மெலிவோடு, தெரு
த்தெருவின மனைதொழிலைநது நடக்குமிர வலவைநினைந்து செளிகடமிரு
நிதியினகநதை தவிரவேறே, வியக்குமறை முனிவர்பணிந்து நறைப்பனி
வண மலாகளசொரிந்து விருப்பமுட னிருகைவணங்கு சாளுத, வியக்கு
மிரு கருணைநிறைந்து விதித்தபழமறையைவிளம்பி விளக்கியரு னாதவிபுரி
ந்தசருவேமா, தையக்கிருபை மழைகள் பொழிந்து நார்ச்சன்ன பயிர்கள்
வளாநது தழைக்கவென வுலகிலெழுந்த முகிலேயித், தனாககனொரு கத
லிகுளிராத குருத்தளவு மெரியமுனிந்து சபித்துவிதி பெரியவகண்ட முத
லோனே.

கங

அருமைமக னெனவே வளாத்ததாய தந்தையுங கொழுன்னிவனெ
னவே யுருக்கமா மவகையு மவனிபுக னையனே யெனசொலா மைநதரும்
பணியேவல, அமமைதம னெனவே துதித்துவாழ தொண்டரு முறவினமு
றையெனவே யிருக்கமா வன்பருமழைகினை வழியாய்மதித்தபா சுகனரும்
முதலான, கிரவியமு நவதா னியத்தொடார் பொருள்களுந்தலைமைமகிமைக
ளாயு யாச்சிசோ சுவகையுஞ் சிகரபூரு வதமாயெடுத்தமா டங்களுந் தனுவா
ன, ஓசடமழிப வயிரபோம வத்தையா மந்தநா னொருவருத் வுவரோ விலக்
குவா றுளாகொகோ தினமுமிது நினைவாய நினைக்கவே யிருசரண மருள
வாயே, சுருகியினமறையோர் செபத்தியா னங்களுஞ் சருகுருமு துகா
மா தவத்தாமோ னங்களுந் தொடரும்வினை மலமா சறுத்தபா சங்களும்து
தொனத, தொழிலுடைய பெரியோர் நடக்கைகீ தங்களுந் குருமுறைமை
தவிராவி ரத்தர்பேரினபுறம் தொலைவரிய வளமாய்வ ளர்த்தலோ கங்களு
ந் கரையேறத், தரையிலொரு குருவாயெ வர்க்குமா னந்தமாய் மரியைதி
ருமகவாயு தித்துவா னங்களுஞ் சுகதவமு மிருதாடுதிககவே வந்தகா ரண
ருபா, சருவபலவுயிரானவைக்கெலா மென்றுமே திறைபழகன் குறையாத
ளக்குமோர் தந்தையே தமிழர்ப்ர சதியேபெறச்செய்தா னெந்தையா முத
லோனே.

கடி

நினையளவு மனதிலோ ரத்புத்த மன்கையர்கள் கலவிலெகு கசமதென
விச்சித்தெ னங்கைமுதல் திதநியவார் களைமருவி மட்டித்த வெந்துய்செய்
பினியோடு, தினமுமென துடல்புழைத்துக் கொடுத்தொபை கவலைமரும
டையமிடி மைபபட்டிலுந்துகெகு திருகெளவுகதினாடுபிழைக்கத் தவிர்த்து

தின மொருபேர்தம், வணையுநெடு மணியினிலிருப பறநிலைதுபக விரவறு
தி பலபலவிடத்திற்றி ரிந்துமொரு வயிறமா வுணவரிதெனத தட்டழிந்தரி
லைமொறும், மதியிலியை யறநிலியை சித்தப்பெருமபிழைசெய வெறுவி
லியை னின்திருத யத்துக்கு வந்தபடி மனதுகொடுபணிபுரிய நடபுறறி ரவகி
யருள் புரிவாயே, பணிமதியும் வெயிலுமொழி விட்டுப்பெருமபிரபை யில
கவுரி மசுடமுடி வைத்துச்சி நந்தொரு பரமகொலு வினிலரசிருப்பறறி
ருந்தருளு மொருகோவே, பணிலயிள நிலவுமினு முததைச்சொரிந்துபுனன
மடையருகு முடவியிரை கொத்திச்செழுங்கருகு, பதுமமல ரணையினமுடி
வைத்துக்கிடந்துவிழி துயிலகரு, மினையவள மிலநசரைப பொறபதித்த
வை வரியபுகழ்வளரவளா சுத்தப்பரஞ்சுகதி யெழுதுமறை முறைபரவி ய
ற்சித்திறைஞ்சுவரு பெரியோனே, இனியபொறை யறிவுடைமை முதனிக
கு கந்தவ முடையவர்க ளுடையமன துகுடபு குந்தவரை யினியபரக
கியினிடை யுயத்துப்பு ரந்தருளுமுதலோனே.

கக

நடுமுதுகு கூனிலவழந்து வலதழிப மேனிவாரண்டு நணுகரிய தோல
கழராகி யுடலேற, நரைநிறைகள் சேரவளர்ந்து வயிறுமம யோடுவிழந
து நழுலியரை யாடைருந்து தணியாத, விடுதுயா நோயிலுழன்று மகி
மறதியாகவருந்தி யெடுமினியெனமுன்விரும்பி யறிவோடே. இனியதவ
ஞானவரம்பு நெறிகள் கட வாதுநடந்துன் னிருகமல பாதமுவந்து பணி
யேனே, படியுமுயர் வானுமிறைஞ்சி வருவநவ தூயகணககள் பணியவெ
மை யாளவிரங்கி யருள்வோனே, பரமருகு வாகவுவந்த வறிவுகளை யோதி
மிஞ்சுந்த பலகலைகள் யாவுமுணர்ந்த முதியோனே, அடியுப்பிழைநீரவிரகி
யொருகுடிவின் மீதுபிறந்து மணிசிலுவை பூற்றியிறந்து மெமையாளும், அ
மிர்தஞ்ஞ சேவநிறைந்த கருணைநிறை தேவதேவரிந்த வறிவையறிவோர்கள்
வணங்கு முதலோனே.

௨௦

நாடிபேதக விககல்தொடுத்தது வாயுமீறின சுததியெடுத்தது நாவினீர்
ற வற்றியிருப்பது சவவாடை, நாறவானை நெற்றிவெயர்த்தது காவகை
மேல்வயி ரெக்கவதைத்தது நாளிலேபிணிமெத்தவரத்தது தெளியாவால்,
ஆண்டுகோடிகள் சட்டையினிப்பல தேவிரோன மிககவயித்தியராகுவே
ர்கள்வை விட்டவவத்தையி வருவான், ஆவிபோமவ லததலடிக்கடி நோவு
வாதைவருத்துமிடத்தெனை யானுமாறுதிருக்கணருட்டிர்பைபுரிவாயே, தே
மொழிநற யுட்பொருள்கற்றமெய்கு ஞானபீடமெ னப்பெயர்பெற்றவர்கே
ரவுவார்தொலித் வெட்கமுறச்செய்து கவர்வாயா, தேமாமதி விற்கொண்மு
கத்தினி வேறுதாளினை பத்மமெனப்படு தேவநாயகி பெற்றதுவளர்க்கிடு சிறு

பாலா நீமொரண நித்தியசத்திய வாகுகாரண வறபுததற்பா கேரிலாவருள் வைத்தெமையறபுறு வாதேவா, நீதிமாதவமுதநர் மனத்துறைப்பூரணேதய மைக்கடலசுற்றிய நேமிகுமூல கததையளித்திடு முதலோனே. ௨௧

யிடத்திற்செத்த பிணமென வடுததுகிட்டி நணுகினர் மனத் துக்கச்ச மிகவாக, நரியொரு புறத்தைப்பற்றி முடுவெலார் புறத்தைப்பற்றி நமதுண வெனப்பட்டிக்க வெடினாற; அடிதலை புழுததுகெட்ட மனசுருவ ருத்ததுதுபி யவாவாவெறுக்கப்பட்ட விதமாகி, அழிவுறு விடக்கைகெட் டப்பறிதலையுடுகைக்கசத்த வழகெனமதித்திசுக்க முறைபாமோ, விடிமு ரசடுததுகிட்டி விருதுக ளெடுக்கக்கட்டி ரணபறை முன்கைக்கொட்டி ய டிபோரிஸ, இகலினா பதைக்கத்துட்டர் தலைபலதெறித்துத்தீத விசுலபுரி பவாகுப்பொறபு மிருதூணில், வடிவுறமலாப்பொறபதமத திருவடி மிதித துசசித்த மகிழவுற வருட்சொறசெபு மொருதாயா, மரிதிரு வயிறறிற்சுத்த, சிறைகருவெடுததுத்தக்க மலையினி லுதிககப்பட்ட முதலோனே ௨௨

பித்தனென வேயுடலுறப்புக் குலைந்தரையி லுற்றதுணியாடையுமழு ஈருப புரணடுசிறு பெட்டியுடனோர்தடி யெடுத்துத் தளர்ந்தமணி முறுக டே, பிச்சையென வேயபய மிட்டித்திரிந்தவயி மெக்கிபழ லாய்வரு பசிக ருப் பறந்தசில பெறத்தனை வாயிலுடனிட்டிப் பெரும்பசியு மகலாதே, செ த்தவாகள போன்மதி மயக்கத்தழிந்துகடை யிறநெருவிலேகின முடக்கிக் கிடந்துபலா சிசியென வேயரு வருக்கப் பரிந்தவுடலுறும்வாழவைச், செ ப்பமென வேமனமதிக்கப் படுத்தகைமையெப்படிக்கா லோவரு மெனச்ச ற றறிந்துனது சித்தம்வரு மாறுயிர் பிழைக்கத் தருககிருபை புரிவாயே, க ர்த்தனென வானவர்துதிக்கப் பார்த்தசுடர் கெட்டநெடுநெய்யை விளக்கத் தொடர்ந்துவரு கர்த்தபமு மாவுமுறையிற்பொற் பதம்பரவ வரையாயர், க டமெறி பாறயிரெய எவத்துச்சிறந்துதொழாந்நமுடி மூவரடி மும்பட்டி னைஞ்சவுயர் கறபுமி தூய்மைகயி லெடுக்கப் பிறந்துவகின் மகவாகி, முத்தி நெடுவானக் கிராபய்ப்பெரும்புவியி லுற்றபல மானிடர் பிழைக்கக் கிடைத் தபொருண முக்கியமிதாமென வெளிப்பட்டிக்ந்தமறை யுள்வோனே, மு றமுடிவாகவுன் னருட்சொற் தெரிந்தவர்கள் சித்தமதிலே ஞாயிறுப்பற்றி ருந்தவரை முறறுமருள் கூர்கிருபையைத்துப் புரந்தருளு முதலோனே.

இருவிழிவேலென மருமலர்வாடியென விளமதிவாணுத வெனவேயும், இடுகிடைதாலென மொழிவதுபாலென விளமயிலாமென மடமாநர், வரு ளாமாகயென வனமுதலானதை யொருபொருளாய்வேரு கவிபுறந்துழறு விசாரமென் ளிருதயமானதை பொழியவுன்னுதா வருள்வாயே;

னிதர்தீர் துரிதவிதாசன் பணிமயமாயிய சுகருபர, பரமபராபர வசிலசராசர
பலவுயிரான்னைத் தொழுவோனே, தரும்குணைய நரகவிரோதிகா சகடவு
பாதிக இருபையாளா, தனிமுதலாயொரு மகவடிவாயுயர் தவமரிமாதருள
முதலோனே

௨௪

பரிமளநைகமன் புட்பசாதிகண் மிர்கமதகலபைகள் பத்மதூளிகள் ப
லபலவகையுறு மிக்கவாடை கண்மணமலீசப், பருவமுமினமையு முற்றநா
னாய் னடையுடையொடுகெறு வுற்றுவாழ்வது பவம்வருமவழியென நிச்ச
யாமுழு வறிவீனன், எரிசொரிய னீரீகத்துவேதனை யனுபவமடையுமுன
முத்திசோவழி யிதுவெனமனதொரு யித்தநாடொறு முனைநாடி, இருதய
கமல மகிழ்ச்சியாயிரு விழிபுனலசொரிய வருககமாயுன் திருசரணடியைநி
னைக்கவேதையுபரிவாயே, கரிமுகவலகை பிரமிகவானவ ரதிபிரியமொடு
நிர்சிககமானிடர் கதிபெறுமவழி நிலைநிற்கவே தவசுறைவோனே, சனைக
திரவனை நிறுத்திமேவலா மணிமுடியிட்டு யுடைததுலாவிய கரிபரியிரதநட
தகியேரண களமீதே, பெருகியபடைக டெறிககயானைகள் குதிகைகண்
மறுகவிரத்தமாரிகள் பிரளயநதிகள் குதிககவேயொரு மகராசன், பிரபல
முலகிண்டககவாருயிர் சகலமும்வளர விரககமானது பெருகியவிமலசகந
தையான்தனி முதலோனே.

௨௫

மாயகாயமிடம்பை தக்கியபாவத்தோடு முடநதைகொண்டு பொய்
வாழவைத்தேடி வருந்தியேசுக மொழிபோலும், மாதாகாசை புரிந்தகம்
பிரமைசாதித்தோடி நடந்திருந்தன வாலபிராய நலங்களுங்கெள் வறவே
யேசர், பாயற்சாசவிருந்தரும பிணிமேலிட்டாவி குறைந்தருந்தன பரனத
தாளை மறந்தொழிந்துயிர் விடும்வேளை, பாரிற்றாயா மனங்களுங்கு லவாண
ததாரும் வணங்குகின்கழல் பாவிப்பாயென நொத்திரங்கியுள்ளருருகேனோ,
ஆயக்காரன் மனந்திருந்திட வீரப்பார்வை சுரந்தவம்பத வாதிதகாயாரிந்த
ருந்திய கனியாலே, ஆவததான பெரும்பலந்தனில் வீழ்விட்டோடி நிரந
துயர்ந்தடரலைப்போல வளர்ந்துநின்ற வடியோடே, சாயப்பாரிலிருநத
வெங்களை வாதிததான்செய் கணககனென்றிடு சாமத்துரோக ருறங்கெடும
படி யுருள்வோனே, தாயைப்போல விரக்கிநம்பின் பேரைப்பேணி யகந்
தனூந்துயர்ச்சாரொட்டாத புரந்துகொண்டருண் முதலோனே.

௨௬

ஆகமசாரத் தெருட்சியும் பலகாவியதூளிற் பயிற்சியுநதனதாகியஞால
த்தறிக்கையுஞ்சில சிலகாலத், தாரட்டித்தனங் கொடுங்கொலை வேல்விழி
யார்த்தோற் பசப்பிலும்வினயநயநினைச் செருக்கிலும்பரவசமாகி, மோகவி
காரப்பயித்தியந்தனைமேலுள்ளவாகப் புலப்புலந்தற மூடனுமாயெக கருத்தோ

மீத்திரியறிவீனன், மூதுறானலைப் படித்தறிந்ததி லேழலனேதிப் படித்தல
நதனின்மோசமுறமற புரப்பதுன்கட னருள்வாயே, பாருறுவேத்த துறை
பபழம்பொருளி தெனவோதிக கதித்திடுங்கிரு பாகரனையப் படைப்புநின்
றடி தொழுவோனே, பாழகரகோகாக கெடுததருந்தயை யொடுவகோனா
பபுரக்கவென்றொரு மாரணமாகக் கொடுகருமங்கம துடையோனே, மேக
சரீரத்தலத்திரக்கமில் கோபகரேப் பெருத்தசொற்கொடு மேதருதீரவைப்
படுததிவெயயவர் தடுமாற, வேறுபடாமற கருத்தொடுநதின மேவல்செய
வோருக கிறைத்ததுன்பமு மீறிவராமற புறகருமம்பர முதலோனே. ௨௪

உரிமையொடு பெற்றொரு மனைவிமக வற்றொரு முறவின்முறைமறறியாவ
வொளினும், உடைமைபணி பட்டாடை குதினாகறவைக்காலி யுறையம
ன்கட்டான மணிமேடை, மரணமொடு கட்டாடு சமயமுத வசசேரும் வழி
கொலி.று கிட்டே முலகாசை, மலிவதெனை விட்டேபென் னிதயவொரு
மிப்போடு மலரடியை யெக்காலு நினையேனோ, கருணைமழை தப்பாது
பொழியுமுகி லொப்பான கமலவழி யெப்போது முடையோனே, கருநரி
யதற்கார பரசமய நற்சாலி கனைவினைய வொட்டாது கனைவோனே, பரமப
தமெய்கனோல மளவிடவு மெட்டாத பரனொழினை யொப்பான சுததேவா,
படியிலொரு சப்பாணி முடமகல மெய்ப்போத மருள்செய்வா மிக்கோர்க
ணமுதலோனே

௨௫

இருவழிருவனை வடுக்களயிறக்கண ருயின்மொழியுமுது வருககைசரு
க்கணா யிளமுலைகமல வரைப்புலவாததட மெனமாதா, றுயலினவடிவை
மதித்தமதித்துயா புலவர்களகவிதை விதித்தபயித்திய மெனதுடைமனதை
வதைக்கவடிககடி யவர்மோக, விரகெனும்வலைல வனைக்கவகப்படு பற
வையிலுமலு மவததனவத்தினில விழுவதைவிலகி யுனக்கடிமைப்படுபெரி
யோகன், விரதமுநெறி மனதிலமுக்கறு சரிதையுமருவி யிருக்கவென்
ககினி விகாகமமுனது பத்தையளித்தருள் புரிவாயே, நிருபர்கண்மரபி
துதித்தருலககனி யிருநிலமரசு பொருத்தமகத்துவி நெறிதவவுறுதி பெலத
தசரித்திரி யொளியீகும், நிலவுயிழ்மதியின் மிதித்தபத்ததநல் வடியவர்குடி
யை வளர்த்ததையகூடல் நினாநிரையமார் துதித்தபிரபுத்துவி தருபாலடி,
ஒருதனிமுதல்வ விரித்தமறைப்பொருள் பரவியவிமல வனைததும்வெறுத்த
வ ருளமலர்மருவு திருத்தியளித்திடு பரலோகா, ஒழுகொளியிலரு மவர்க்க
மலத்திரு முகசகசமுக சகததையளித்திடு முடையவசகல வயிர்க்குமருத்தி
செய் முதலோனே

அறிவையழித்துக் கருத்தைவேறுசெய்துலகமயக்கச் சழக்கிலேமன
மடையவுழக்கிப் பழக்கியாதர மறவேயுள், அழியைமறப்பித் திடுக்கணிட்டுரி
நரகிலிழுத்துக் கிடத்துபாதக வலகைமுதற்சத் துருக்களாகிய வுடலோடும்,
மறுதினாசுற்றிக் குணத்துமாரில வினைகளைவிட்டுப் பிழைக்கவேறொருவழி
யுமெனக்குப் புலப்படாதமை யதனாலே, வலிகவலைப்பட்ட டிருக்குமேழ
யை யிதசமயத்திற் புரக்கவேதிரு மனதுருகிசசற் நிரக்கமாயருள் புரிவீ
யே, தறையினுயிர்க்குக் கருத்தனேமுடி யரசர் குலத்துக்கொருததனேபர
சமயவியத்துக் கருக்கனையதி திடவேதத், தலைவபாததிற் பரததனேதவ
விரதர் துதித்துச் செவிக்கவாழ்வுறு சமுகமுதற்சித் டருக்கெலாமினி தரு
ள்வோனே, நறியமலர்ப்பொற பதத்திலேதய வறுதிபெலக்கச் செலுதது
வோரிடர் நலியவழித்துப் புரக்குமாதர வுடையோனே, நரகையடைத்து
ப்பரததின்மேதரு கதவுநிறக்கப் புரித்தவாவள நசனாநகாகஞ்ச சிறப்பதாய
வரு முதலோனே.

நா0

ஆகாத தொடக்குமிணக்கமு பாழான விடகருமலச்சேரூசு வழுக்கு
ம்கிப்பா முயிர்போனா, லாடாத வுடக்குமுடைத்தோல நாய்தேடு மிறைச்சி
கிருமிக்கோ ராதாய வறுப்புலெறுப்பாகியநாறல், வாகான தவததின்னி லைப
போர் பேணாத சிலுப்புயலப்பே மாறாத துருத்திபருத்து நியகாயம, வாடா
தபடிக்குவளர்த்தோ ராளான தவததாமலறறாள் மாறாம னினைக்கவெனக்,
கேயருள்வாயே, போகாதி சுகத்தைவெறுத்தே ஞானவி ரத்க்கிரியைச்சோ
பூணாத வசுததமனத்தே புகுதானே, பூபாலா குலத்தின் மகத்தா மாதாவுத
ரத்திலுதித்தே பூலோக விரூட்டையழித்தே விடுவோனே, ஏகாகருணைக்
கடலொப்பா மரகாவம லறகொருவபபே யேடார்க மலச்சரணத்தா ஞுடை
யோனே, நரோழுநிரககமுறைக்கோ ரரசாரி நரசர் சனனத்தோ லோதப
வத்தையறுத்தாள முதலோனே.

நக

சாவியிர்த்துண யென்றொருவார்த்தை பூதலத்தினிலுண்ட தெதார்த்த
நானயிப்படி கண்டதுகாட்சி யெழின்மீறு, சாணவயிற்றள வுண்டதுபோ
க்கியார் முடிப்போடு கொண்டிசெல்வார் நற்றாய்தமக்குதவும் யிரிதாககமெ
னலோப, பாலிகட்கொரு சிந்தனைவாய்ப்ப தேடிவணத்ததை மண்கொடு
தூர்ப்பப்பாழ்வெறுக்கையை நம்பினர் மோட்சமடைவாரோ, பாவுவிச்சை
யினின்று விடாய்த்த தீயனுக்கறிவிக்கிது போற்றுபாதவாரிச சம்பிரபஞ்ச
கமஞ்சுவாயே, தேவதற்பாவென்று கைகடப்புலோருளததுறை வீஞ்சலமா
ற்று சித்திப்பவம்புலிகாக்க வருள்வோனே, தேமழைத்துளி சித்தியபூக்

மீதரிசுகிற வண்டுகளாராதத சீரிசைத்தொணி மன்றியகோட்டுவனா யானே, பூவையர்க்கர சென்றவிராகினி காரணக்கனி மைத்தவெனும் பூரணப்பலன் மன்றினிலாகரு கருணேசா, பூரியாகழலுத்தழவனிடிலே தனைக்குளித்த பராகசிரம பூதியப்பொருளென்றருளார்க்கு முதலோனே.

தினமிருபொழுது குளித்துக்கமழ்தே மலர்புனைசிகையு முடிததுசசினி வால் தெறுபொருசலவை யுடுத்துக்கழல் மேவியபாதம், திருவடிகிலையின் மிதித்துததவிசா சனமலரணையி லிருப்புற்றணுவே செறிதுகள்முடியுமுகு ருப்பிடியா வகையேனும், மனுடர்சரீர சுகததைச்சொலவோ வுயர்விரவெ வாகொலிதைத தொட்டனைவாரா மனதவரவாகள வெறுக்கததவரமவெடி னாறி, வருவதுசபிதி யெடுக்கத்துணிவீ ரொளவுபாபகரும் விடகருகினி மேன் மனமெனவுனது பதத்தைப்பெறினே மனமாமே, நனைமலர்பொது னுகினைக்கொப்பொடுபா சடைதளிரொரியு நெருப்பிற்கருகா நவமதுபுரியும் வரத்தத்துவனே வளமேவு, நசரையவினையு விரக்கக்கடல்கனிமரிபுதல் வபரத்துக்கரசே நறைகமழ்கமல மலாப்பொற்சரணு பலநாளும், வினையிடு மூலக சுகததைப்பெரிதோர பொருளெனமகிழ்செய் கருத்துக்கமையாலிப ரிதசகல வுயிரகருப்படிதா னருள்வோனே, வெளிவெளிதினமு மெதிர்ப்ப ட்டலகில் சமமனசவர்பரவ விரக்கிக்களிகா விகசிதசமுக பரத்திற பரமா முதலோனே.

கக

கலகப்பார்வையிரு குளையைத்தாவுமடு கணையைப்போலும் விழிமட் மாறா, கமலப்போதனைய முகநட்பான் மனதுகவலித்தேனை மதிதமோறி, உலகத்தாரிகழ விரகப்பெய்நலிய வுயிருக்கினம்வர வருண்ஞான, வுரிமை ப்பாடகல வலைவுறறேனினியுன்னுபையததாள் பெறுவதெளிதாமோ, வலு வறபாசலிலையிடை புககாமனசை யசையொட்டாதிரவுபகலாக, அறிவைப் பேணியொரு நிலைநிப்பாணியுன தடியிற்சேரவருள் புரிவோனே, பலனைச் சேறுபரகதியிற பேறுதவுபரிசுததாசருவ வுயிர்தேமும், பதமத்தாளுடைய மரிமுத்தேதமது பகைசெறஞர்கடொழு முதலோனே

கச

மனையிற்றீலியோர்புறமபெறு மதுலைப்பாலகனோர் புறகுகினைவழியுற் றுருறவோர் புறம்பயில்சமுசார, வனமைக்காரியமோர் புறந்தொழில்வினை யகாரியமோர் புறக்குடி மகிமைக்காரியமோர் புறத்தனிலெளியேனை, உ ணைவிட்டேவகையாய் மனந்தளாலுவற் சாகரமாயிருத்துகை பொருளிப்பொட் டாதெனிலேழை நெஞ்சுளவறிவினன், உலகைப்பெணுவனே தினந்தின

முயிணாப்பேணுவீனே தவஞ்செய்வொரு மிப்பாகுவனேவற்றில னருள வாபே, கனகதபாலையமா மடநதையர் சிரசிதபூமுடியாய் நிரம்பியகருணை க்கோகடலா யிரந்திமடியார்கள், கவலைகாதர வாழ்முன்றெழு நாகத் தோர்பகையாய் நிரம்பியகதியிற்பே றதுவாழ்விரும்பிய தமியோகன, அ னையைப்போல் பவளாழிகத்திடு வருணப்பாவையு மாயிருந்தமினனருமை ப்பாலகனே நிரந்தரமுனிவோகன், அடியிறசேவைசெயதே பணிநதிட மறையிற்பாயலெ லாமுளங்கிட வகிலத்தோருயிர் வாழ்வநதருணமுதலோ னே.

௩௫

இருகிதிவருககந்தேடி மறுகுமென்னுளம்புணசே விரவொடுபகற்று ஞசாது கடலேறல், எளிதெனு மலேகருன்றேறி நடையினி லிழைத்ததுகா னலெரியெழு வெயர்த்துஞ் சோகமிகமாகி, அரவுகள் கடித்திட்டா லுமதகரி மிதித்திட்டாலு மடுபுலிபிடித்திட்டாலு மதுபாரா, தலவென நிலைகும்பாரி லொருதவசிருககும் போதிலரிதென மடிககும்பீடை யொழியாதே, திருவு னமிரக்கவகரு மெமையும் தருட்கணபாருஞ் செவிதுறவருத்தும் பாரிலெ னநாடித், தெளிவுற விரககும்பேர்க னிருவிழிகளுககன்பான தெரிசனை கொடுகருஞ் சோதியுடையோனே, நருமலர்முடிப்பைநதாழை யடியினி லெறிக்குஞ்சோதி மணிவளைமுழுகங்கூரு நசரேயா, மதிதவழமுடிகுன் றேறிவடிவுமெய வருததவகூர மலரடிமிதிககும்பாத முதலோனே

௩௬

வாடைமருந்தினில் விடடுபிரியா வாசையிருந்து பிரமித்துத் தெளி யா வாலர்பணம்பறி தட்டுக்கெடவே யொருகோடி, மாயையறிநதவா நட பைப்பொருளாய் நானுநினைந்தவருகுப் பயலாய் வாழ்துமெனும்படி யிச சித்திடலால நெடுநாளென், வீடுமறநதுகை கெட்டுச்சிறிதே தேடியிருந்த து மெக்கச்செலவாய்வீணிலிழந்த சலிப்புத்தணியே வரலாலே, வேறொ ருதம்ப மெனக்குத்துணையா ராரெனொந்து மலககப்படுவேன் வேணைய றித்துன் னிரககதநுளே புரிவாயே, ஆடியவிறதை முறைக்கட்டையாம் நாடகமங்கை தனகளுக்கொடையா யாரும்விரும்பு தவத்திற்பெரியோர் த லையீயு, மாதிர்பன்வஞ்ச வுணைக்குத்திருவாய் நான்மலாகொண்டு மறத்துத்த ரமே யாகவுமொன்று முரைக்கக்கருதா தொழிவோனே, தேடிவருந்தி நி ணைத்துத்தொழுவோர் பீடையகன்று பரப்பொற்ககியே சேரவிரங்கி நடத திக்கொளும் தரவோனே, தேமலர்சிந்தி யொடுக்கத்துடனே வானவர்வ ன்னுத்துக்கப்புவியோர் சேதமகன்று பிழைக்கக்கருவா முதலோனே

பருவயிற்று தொந்திகரைந்து கரியலிரு கண்களிருண்டு பசைகளறமனை
டைவரண்டு சடமேற்பு, பரபரென வந்துசொரிந்து முடிபுடைவை மூந்திய
விழந்து பதாரிய வந்தமழிந்து சிரமீதே, நரைதிரைகள் பஞ்சபாந்து கலக
லென வெண்பலவிழுந்து நடுமுதுகி லென்புவனைந்து நிறமாறி, நழுவிவிழு
மிந்தவுடம்பை நிலையமென நம்பியிருந்து நலவுபுரிசினற தெவன்கொ லறி
யேனே, அரியமறையின் சொல்விளங்க வெரிநாகர் நெஞ்சகலங்க வகிலதல
மெருநிறைந்த வீருளோட, அடியவர்கள் சிந்தைநிரம்ப மலையிடையர் க
ணடுவெனங்க வரியக்கணங்கிலங்க மகவாகி, ஒருகுழலில் வந்துபிறந்துகரு
ணைமரியன் புசுரந்த வுபயதன முணடுவளர்ந்த சிறுபாலா, உரகபண பந்தி
தகாரது கொடியவிட வெண்படுநடுங்கி யுடையவலி கொண்டுதராத மு
தலோனே.

௩௮

அறக்கிழவனாகி நரைதலையுமாகி யறிகைத்தமொறி யுடலே, அழக
குலெடுத்தறி யுதித்ததுகிவசோர வலக்கணுறுசொக முதலான, வாட்சிகய
மீனை யிழைப்பிருமல வாபுவயிறறுவலியோடு தணிபாத, வருதடமுறுவேனே
யனக்கடிமையாக வழிப்படுமெவவாறு துணிவேனே, உறைபுனலைமுறச்
றைத்தவறுசாடி யுசித்தரசமாக வருளவோனே, உருக்கமுளதாயு மருட்டு
ணைவனருமுளக்கவிலைகூர மறைவோனே, நிரித்தவமுமேக பரத்தவமு
மானசிற்புடையவாதிசருவேசா, தெருத்தலையின் மாதாழ்ச சிலுவையான
திருக்குரு சொடேரு முத்தலோனே

௩௯

நிலவுபொழி தாளங்கை மந்தகா சத்திலே சொருகுருழைநாவுகுடிகொ
ண்டவா சத்திலே நிரைவனை களணியுமிரு செங்கையா லிப்பிலே தனியா
வி, நிலைகுலைய மொழியுமொழி யந்திரசாலத்திலே சரசுண முகலளித்சம
பிரதாயத்திலே செடியவயில விழிபுரளு மந்தமாயத்திலே யினைபோரை, வி
லைபெழுத வறவுபுரி யுந்தியா னத்திலே பருவமட மயிலிதென நின்றகோல
த்திலே வீரகமிசு வனிதையாக ளிணப்போ சத்திலே பலநாளும், வினைய
ன்மன சுருகியழி யும்பிரவா யத்தினுணுதழையை யணுவளவு சிந்தியா தற
பறைய விடுவதனமுன் னெனையடிமை கொண்டபா லிப்பதே தயவாமே, ப
லசமயமலிகலக வந்தகாரத்தினு லிருளடையு முலக்கொளி கண்டுபூரிக்க
வே பீரமருரு வெனவடிவு கொண்டதே வத்தவா நாரூபா, பரவையென
வழுதழுது செங்கணீர் விட்டுநீள் சரணபத மலர்கழுவு மகையாகத்திலே
பரவபத மடையவருள் சிந்தையாகித்தயா புரிநாதா, அகிலபல பலவுயிரு நி
ன்றுசே விககவே நிலவுபொழிசிலிகைசிறு மண்டலீ கர்க்கெலா மாசனெ
ன வருதவிது வமிசவறுய் பெற்றதோர் சிறுபாலா, அறிவையறி பவர்தபசெ
பஞ்செய் பூசைக்குளே யுருகுதிரு வுளநனியிரங்கிடுந் தற்பரா வடிவாந்திடி
கெடவருள் சாரத்தே வத்தமுழு முதலோனே.

௪௦

திருப்புகழ்

அம்பலய் னாருரைக்க நொந்துதமா தாயசலிக்க வங்கணுலகோர் ந
கைக்க வறிஞோர், மணபாசில போவிவக்க மங்கைமகவோர் பங்கைகவ
ணமைவள வாராவெறுக்க வெறுளவீர, வம்பாசினி யோருறுக்க வெங்கொ
லையி னூலிறக்க வந்தபழி பாவநிறக வுணராதே, மவசூசக போகமுறறியெ
வசுமய லானொருத்தன வருசியரை யாசையுற்று மெலிவேனோ, தம்பமெ
ன வேதுதிக்கு மன்பருள மேதரித்த தணகமல பாதபதம முடையோனோ,
தந்தமத வாரணதது மண்டலிக னொருத்தநர் சம்பிரமமாயெடுத்த கன
கோயில், சொம்புபெற வேபணித்த மென்பணியு ளுபநித்த தொண்டர் துய
ரேதுடைக்கு மருளாளா, துன்பவுல காசையற்ற வன்பாவிசு வாசமவைத்த
சுந்தரபரபாததுமுதலோனே சக

சேனைபடை யைக்கொண்டு வெட்டிச் செயிக்கிலா ராளடிமை யைக்
கொண்ட தட்டித் தூரக்கிலா தேடுநிதி யைக்கொண்டு தட்டிப் பிறகிட்டி
லார் பிறதேசம், தேசமத னிறசென்று தப்பிப் பிழைக்கிலா வீடரண மக
கென் றொளித்துக் கரக்கிலாாதேறிமுன னெதிர்த்தின்சொல் செப்பித்தணி
க்கிலார தன்மேலும், தானொரும கததென்று வைத்துத் தவிரக்கிலரா சோ
பவரிடத்தொன் றுணாததுக் கட்டத்திலா தாமத முணாத்தறப் பும்பொறுப்
பிக்கிலா செவ்வானுஞ், சாவுயிர் நமக்கென்று சொற்றக் கணத்திலே சீவ
னை விடுத்தன்று செத்துக்கிடப்பதே சாதமதெனக்குண்டு மெத்தப் பயப்ப
டாதலேவேனோ, மாண்டி வருக்கொண்டு கொற்றப் பொருப்பிலே பான்ம
றிசூழக்கன் றடைத்துக் கிடக்குமோர் வானறு முனைக்கொண்ட புற்றொட்
டிலின்கணே வருவோனே, மாசறு தூவக்கற்பு மங்கையிற் களுக்கெலாநா
யக் கென்கசரிந்தை கற்பிற புதித்ததாய் மரமரி தனக்கன்புமுற்றிப் பிறக்கு
மோர் குமரோசா, புரணில வெறிககினை கற்றைப் பிறைக்குள்ளேருரியனு
திககின்ற பொறப்பிற் சிறக்குமோர் பாலனவடி வைக்கொண்டு சித்தக் களி
ப்பருவிறல்வீரா, பார்மகணமலர்க்கண்கள முததுப் பனிக்களி ளாதர வுற்
செவ்வை பொத்திக் குவித்துறப் பாதமல னைக்கொண்டு பட்டித் துதிகசுமா
முதலோனே சஉ

பாருலகி லாசையொன்று தேடுபொரு ளாசையொன்று பாசமனையா
சையொன்று தொலையாத, பாவமென வேயறிந்துநாணுமதி லேநடந்துபா
ழ்நரகின் வாடைகொண்டு துயராலே, ஆருருகு வாரிரங்கி யாருதவு வாருக்
க்துன் னொதரவல் லாமலொன்று மறியேனா, லாளு வது கீயொழிந்து வேறு
துணை பாரகொலிந்த வாள்வதனை யேபுரிந்து விடுவாயே, காரிருகி வேர்
பிடுங்கு குரியரோ ராயிரங்கள் காரிகைசொருபமொன்றுகொளுமாபொற,
காசினியில் வாழ்வைநம்பு பாதகனை யாளவந்த காரணசராசரங்கள் பணி

ஓவானே, வேரிகமழ மாலேதுன்று மாடமனைகூடமமபொன் மேடைமுத
லானதன்றி யிகழ்வான, வேசரியுமாடுகின்று பாரிசம தாயமைந்த வீடதனி
லேபிறந்த முதலோனே. ,

சுந

பாதக வீணக்கிருப்பிட மாகுலநிறைததபைக்குறை பாழபடுமனைப்புற
ச்சுவ ரலேமோது, பாய்புன லிடத்தபுறபுத நாயநரிகளுக்கிளைத்தசை பார்
மிசை புழக்கள பற்பலவுறைகூடு, மாதவர் வெறுத்தவககிர மாசையை வி
ளைத்தசெயத்தலை மாறொடு கிளைத்தமுட்செடி பலநாளும், மாசுறவெடுத்த
பொய்ப்புல வாகிய சடததையுததம வாழுவென மதித்ததூருண மகலே
னே, சோதனைவருத்தமுத்தலை வேலொடு மெதிரத்ததூருண துரோசி
யை வெருட்டித்ததுவ முடையோனே, சோரவறு தவத்தினற்றவ ஞானிக
ளுளத்தை முக்கிய சோபன விருப்பெனத்தய வுறவோனே, சேதநன்மதிச
செருப்பொடு மாசன பிரபுக்கடகதுவா சேகரமிசைக்கொணற்பத மரிமா
தா, தேமழைபிலிற்று புத்தமுதாய முலையினிறகவைத்திடு சீவனமெனப்பு
சித்திடுமுதலோனே

சுச

சிவத்த விலவிதழ கறுத்த வயில்விழி சிறுத்த மதித்த வதனாலே, செ
ருசெய தெனையசம வருத்தது மரிவையர் கிருக்கி லுழலுவ தொருகோடி,
அவத்த மிருநிதி தனக்கு மழிவற வசத்தமிவையென வறியாத, வசட்டை
யொடுமதி மயக்க மறவினி யறிகளை செயவருள புரிவாயே, உவர்த்த கட
லலை சுருட்டி யெறிநினை யுருட்டி மிதவையி லுறுசேர், உபத்தி ரவமுட
னெழுப்புமவசுர முறக்கி யிளகிய பெருமானே, எவாகரு மடியவர் பெலத்
தபுயமிசை யெடுக்க வரிதென வருபாலா, விறப்பு மழிவுறுபிறப்பு மிலையெ
னவிருக்கு மிறையவ முதலோனே.

சுஞ

மதிமுகம் வெயாததும்ப விளாளை நிலவுசுந்த வரிவிழி குமிழ்மறிநது
குழைகே வடமணி தனமிலங்க விருபரி புரமலம்ப மலரன மெனநடந்து
வருமாறா, அதிவித் மயலமிருநதுமுடைமைகள் பலவிழந்து மலர்களைமரு
வினொநதுமலையாதே, அறிவினையறியுமணப் பகர்வன வரிமை யென்றுன்
னடியிணைபணியவனபு தருவாயே, கதியினி லறிஞர்சங்க முறைமுறைபா
வியெங்கள் கடவுள னெனவணங்கவருவோனே, கரிநீற வலகையஞ்சமல
ாதலை யுலகினின்ற கணபவ விருனொதுங்க வருவோனே, பொதியவிழ்ந
றைகமழந்த மலர்மிசை வளைதவழந்த புனனெடு மடுவனைந்த நசோயா, பொ
ருவறு புகழ்சிறந்து கதிாமணி முடிபுனைந்து புரவலர் கவிகைகொண்ட மு
தலோனே.

சுசு

திருப்புகழ்.

மாயாசம் பிரமலளிதமுததிக னோயாவஞ்சனை நிறையுமனத்திகண்
மாறாதவநீதமுடையருணததிகள வியபிசார, மாலான்மைந்தரை யுருகவுரு
ககிக னுஞ்சிறந்தனையுளசெயன் மிககவாவாய சாலலுமபயிலதிகசமாததிகளி
னையோரைப், பேயபோல வெம்பவநிலையினிதுததிகளீயாவகண நுறவை
யகற்றிகள் பேசாவம்பு சொலதம மொழிசசிக ஞறவாலே, பேணதென்று
நின்னுளையமறுததற லீனாவமபுரி விழலனெனகொருபேறெதுன்றி
வுளமினியெப்படி யறிவேனால, நேயாசந்தம் யோகர்துதித்திடு தூயாக்
தர பாமநடுப்புகனீதாமநதிர லிபியின்விதிப்படி ருருவோது, நீராலென்ப
வவினையையகற்றுப் காராவெண்டிசையுயிரகளைத்தையும் நியாயநின்றரு
ஞதவியறித்திடு மரிபாலா, தாயாமமபரி மரியவளுக்கொரு சேயாமங்கை
யா களபநிறைத்திடு தாளாசஞ்சல மொருகிரணத்தளவுணுகாத, தாதா வெ
னறுநம முயிலாவளர்த்திடு நாதா வணடுறை மலர்முகைவிட்டலர்தாதாத
னடலை நசனாநகாக்கொருமுதலோனே

சா

வரு மறுமைககின்பமென்ற பொருளடையத தங்கடங்கு மனமொ
ருமித தன்றுமின்று மொருசீராய, மறையில் விதிககின்ற நன்றியுறுதியை
யுட் கொண்டிருந்த வரையறையிற சங்கையொன்றும் வழுவாமல், பிருதிவி
யைததுன்பமென்றுதவசினிலைக்கொண்டுநின்று பிறவிமயக்கர தவிரநமு
துஞானப், பெரியவகைகணடுகண்டு நினதுதிருத் தொண்டனென்ற பெ
ருமைபெரு சிந்தையொன்றுதருவாயே, கிருபைமழைக்கொண்ட லொன்
றிவ்வுலகவுயிப பைங்கடழென்ற களைதனையச சிந்தைவந்த சனையானே, கி
ழலிமலட்டுநதி வந்தோன் மனமகிழ்ச்செம்பொன்மங்கை கிளருதரசதன்றி
ருந்த பிரதாபா, சருவபடைப்புமுரந் துபரமபத்த தின்கனின்று தகைமை
யிணைக கொண்டகண்ட முறைவேனே தமிழாகுமுத தந்தைகின்ற பழவி
னையைக கொன்றறிந்து சரதமுறப் பண்டிற்றத முதலோனே

சா

வஞ்சவிழி வேலுலாவ மென்குழைத ஞ்சலாட வஞ்சியிடைநூறளரா
டவழகான், மஞ்சனமண வாடைவீச வம்பரசொருபமாறி வந்தபல பேய்
கன்போலு மடமாறார், சஞ்சல விகாரவாசை கொண்டபரி தாபபேதைசந
ததம கோரமான நரகோர்க்கு, தங்குழிவி னேடுகடி வெந்தகரு காருன
ஞான தண்கமல பாதவாழவு தருவாயே, பஞ்சபதி பாரநோயில வெமட
டையிலொன்றுநீசெய பந்தமற வேதநீதி யெனவேதான், பண்புறுதவீத
ராச னஞ்சவொரு ஞானதூது பண்டைமுத ஞானிலோதிவிடுவோனே, ந
சரவு மேறுதேனா மணடுகமு மோடுமீயு நம்புகுடி யானபேர்கள் சிறைமீள
நன்றியறியாதபாவிசெம்பொன்வளர் நாடுமுரு நந்தவருள் வேதவாதி ரு
தலோனே

சா

அலையைப் பொருதகணகன் முகிலைப்பொருத கொண்டைய வனிக
 றிரதியென்று மடமாநா, அழகைச் சுகிர்தமென்று முறவைச சரதமென
 துமறிவுக கிழிவுவந்த பழுதாலே, நிலைகெட்டுருவழிந்து பலதூருண்கிறநற்
 துநினைவிற் கவலைகொண்டு முதுஞான, நிலைமைத் தலைமையின்றி யலகை
 ப்படைகிடந்தநிரயகருழிமிடைந்துவிழுவேனோ, பலசக்கரயூகங்களெதிரிட்
 டெதிராமலைந்த படைதட்டழியு நின்றுபொருவீரர், பதறிப்பதறி யஞ்சுவெ
 ருளிகசூரன் முழங்குபகை நெறியுமுடைந்து வெருவான, கலுழிகருகி
 சிந்த நெடுநெட்டிடனமறிந்து கருமெய்ப்பனைமுறிந்த தெனவீழ்த, கவனி
 ட்டெறியுமன்பா மரபிற்றவநிறைந்த கருணைப்புதலவிதந்த முதலோனே.

எத்தனைபொன் நேடினாலு மத்தனையக காவலன்றி யெட்டுறையும்
 போதுமாவி விடுவோராய், எயத்துமுகம வாடியாவித்ததிடுமிப் போதுதுய்
 கக விட்டிடுகென் றுலுயிய வருகாராய், மதக்கயம் போலவாழு மறபிறந்
 தாவிபோமுன வைத்தவிடந் தேடியோடி மனையாளும், மக்களும் க் கேத
 ள்ளாட வத்தனையும் பாழதாக மடகிவிடும பாலியிதொர பொருளாமோ, வி
 ததைமதம் பேசிமாக மட்டுகிரிமாந் தேறுபாழை விட்டுவிடென் றோ
 சொலோத முதலேதான், வெட்டவெறும் பூமிமீது திட்டெனவும் பேயக
 ள்போட வெற்றிகொளும் பேதுராகி முனைவோகள், சித்தமிகும் மாசை
 யான தறுனுதன் பானசேவை யற்புமிசும் போகளாக வருளவோனே, சி
 ட்டருளவ காதலகர வுத்தமசக தோஷஞான சித்திதருக தேவவாதி முத
 லோனே.

இக

சோரிப்பிண்ட மலசலாதி நாரற்பண்ட மிருதுவான தோலைகொண்
 டி பொதியுமுன மொருகோடி, சோகத்தண்ட மிடையறாத வாசைச்சங்கை
 நிலைநிலலாத தோலைகொண்டு ரூபமானமுழுமாயைப், பாடிபுணகள் சீயி
 னூற லீமொய்க்கின்ற புலவதியபாவகருண்டு கெழுமுபார மிடியோடே,
 பாவிக்கின்ற பயனிலவாழவும் வாழ்விற்கண்ட சுகமுமேது பாரிற்றுன்ப
 மெனவெண்ணுது மெலிவேனோ, சாரற்கொண்ட மழைவிடாது கூதற்
 கொண்டி கொடுகுமேனி சாலத்துண்டு குளிப்பொறும் மழுவோனே, சாதி
 ச்சங்கை வழுவிவாத யூதர்க்கென்று மரசியானதாயர்க்கின் சொன்மழலை
 பேச சிறுபாலா, பூரிககின்ற பரமஞான பாடற்சிந்து கவிசனோடு பூசுதத
 ன்பர் கனகைம்மாறு புரிவோனே, பூசுற்சண்டை விடுபிசாசி னுதிக்கநன்
 குலையவாழ்வு பூமிக்கென்று மருளுமாதி முதலோனே.

ருணியினி யடைவதெப்பரிசிவ் வுலகமிசையெனவு மறியேனே, பரமசுத்த மிகு மொருகணிகைசுமர விறைவருககிறைவ வுலகமிருகைதொழு பதவுச ச்சரண வடியாமிசைபெருகு கிருபேசா, பரிமளிகஞ்ஞா மலருமளியுமென மருவுசிட்டொடு சருவசனமுமுறு பசியுரைக்கவவா வயிறுநிறையவமுதிடு வோனே, சுருகியுட்பொருளு மறியுமடியரிரு விழிகளுக்கொணியும வெளி யுமெனமறைசொல னுறைமனத்தகன கவிதைகொடுகவிஞர் புகழ்வோ னே, துரிதநிகழியனுடைய பழவினைகடொடா பறுத்திதய கமலமலர்வரு சுடரெனக்கருணை பொழியு முகிலனையமுதலோனே.

இய

காணவாச மணககுமணங்கமண் மேனியேற வெடித்த புணிறநீர னு சிழுகி கிளைத்தகிரநகிகள சலமோடி, நாறவூவ புழுகுகண்ணெளிறதொரு கோ டியீயு மரிககவிரும்பிய நாரிமாரு நகைததுமிழுமபடி யதிருபம, ஈனமாகிய னத்தை மறந்துடல பாதியாயிர தப்புகையுண்டு வீரலோடு குடறகருக்கு கண வழன்முள, வேழுநாளு மெரிததுவிழுஞ்சல தாரைபாய விறைககுமு டம்பில்தேதுபாவி யிருக்குமருமபயனறியேனே, தேனினுலுநெருப்பிலிடு ன்சிறு மீனுமாக வயிரத்தவினுமபல சீடரோடுபுசிக்கவிரும்பியருந்நாதா, தீ பபாவு வசுத்தநிரம்பியபோகளவாழ வனுககிரகஞ்செயது சீவனாதி யெனச் சரீராதனை யருள்வோனே, யானேசேனைதுதிககவருமபிரபு ராசராசர்குலக கன்னி யஞ்சலியார்வமொடு வளர்ககவளாரதருள் சிறுபாலா, ஆதியாகிய னைத்துமிருத்தருள் சோதியாகி யிருக்குமருமபொருளான தேவ பரத்துவசு த்நர முதலோனே.

ருக

பாவவுல கத்தைநம்பி ஞானநெறி யைத்துறந்து பாசலினையிப்படிந்து கொழுதான, பாணநக வுக்கிரமணி தீயிலவியத்துணித்தபாதகனை நிககிரக ன்செய் தழியாதே, சீவனாடு வைத்திருங் க மெறிவ தற்கிரங்கு தேவவரு னைப்பொருந்தி நிலவாழ்க, தேடுவதை விட்டொழிந்து சோதனைகளைக்கடா து சேணுவக விச்சைகொண்டு பிழையேனே, சாவுலுவை நறவஞ்சேர்பா வுலுவெ னப்புரந்த தாபாவெ மககிரங்கு தையயாளா, தாயிலுமுருக்கமன் போடேயெழைமவளர்த்ததந்தை தானெனவிருக்குநறி யுடையோனே தா ப்மொடு நற்பசும்பொன் மீறையிலை வைத்துநின்று சோதிமுடிபெற்றிருந துமகராசர், சோபன முரைத்திறைஞ்சு பாதசாணதகிலங்கு தூபுவருளத்தி ருத்தமுதலோனே

௯௦

மைக்கணமோக மடமதையாகாம விச்சையான கொடுத்தழனாடு ஐச்சி
ரமான்வென் னெஞ்சுலீமீது மெழுநாகி, மட்டிலலாவரு மாதமெய்ஞ்ஞா
ன நித்தியவாமுனை யிழச்சுழியாத வச்சிரமாக விரும்பிராண னைகான,
துக்கவாதை யடைந்துபிரயாசம்பிரயாச முறைத்துகொரே தூர்ப்பசாசினி
மெபுடனேயு முதலேதான, சுததமாகநடந்தசரீர வறபவாழ்வை மறந
வோகள் சிட்டரானவா தநதுணையோடு மகிழ்வேனோ, திகழ்மேவு வசுநீ
தரைவாழ்வை விட்டபேர்களிடம்பலி பூசை செப்பமாக விரும்பியவாதிப்
நாதா, சிட்டர்போல விழுந்ததுரோகி விற்போது சினந்தொருவாய்மை
செப்பிடாது மனஞ்சலியாது தெளிவோனே, பூங்கையோடுவெறுந்தவிடே
னு மிட்டுனாதொர் தண்ணியலோயி புத்தியோடு நடந்திடுமாறு நெறியே
து, பொய்ச்சநாச வருந்தவவேட மறபசாச கொழுமபடியேவு புட்பபாதநி
ராதரான முதலோனே

சுக

உலகமாரு சிலுக்கை யலகையாம் புலியை யுடலமாக கலியைமனையா
ளாம், உரிமையாக தனையை மதலையாக கிளையை யுடைமையாக கடுவையு
றவாடி, அலகுலாகுகொடிய டவமெலாந தமிழனடையவாழ்ந்தரிபவுயிரவீ
யவழலெலாகுமுருநரகமாக குழியிலடிமைடரீகு டுறையமுறையாமோ, வ
லியனாக குருவினடிமையாமவனை வலதுபூஞ்செவியை யறவீசும், வயிரனா
நதகனை கிலமெலாமபரவவரிசையாநதலைமை யருளவோனே, யிலகுவான்
கதியிலருபாசார திசைகொடினிமைபடிக்கவிதைபலபாட, வினைமையாளுகி
றியமனிதனும் பிறவியிசையவாறு கருளகொண்முதலோனே

கஉ

வரியளி தூங்குமாலே செஞ்சுயி கூந்தன்மாதர் மதிமுக வாஞ்சையாரு
மடுவூடே, வலையிடை பாடநதமீனி லிடாபல தாங்கிநாளு மனமது தேம்பி
வாடி நிலமீதே, ஒரு உணைகாண இலாததமியனை யாயநத ஞானவறுதியின்
மேம்படாத வினையேனை, யுலகொரு மூன்றுனோரு நினைவோடு வேண்டி
பாத மருள்செய்து கருவ தெதுபோதோ, அரவுகடண்மொல விட
மொருதாம்பிரநாக மணிநிழ லாடுபொதி லறகீடும், அதிசய மாஞ்சுராய வுத
விசெய் தோங்குயூதர் குடிகிறை மீண்டதேவ சருவேசா, இரவிடைகாங்கி
வீசுபனிமதி தாங்குபாத விறைமகளீன்றபால தவசீலா, விளமணி காண்
சோதி முடிபுனை வேந்தர்பாட வினிமையை வேண்டுமீதி முதலேனோ.

மாமதிரு கத்தியர்க ளாண்பல சொற்பநில வாழ்வுகன துக்கம்விக்கி
தமான, வாஸிப்பவியர்த்தம்வரு தேகமும் னிததமியல் வானிகம வத்தவிரு
வெருகலம், நாமிவணிருப்பதுபொய் சாவுவரல சத்தியமென நாடொழுகி
னைத்துருக வறியாத, நாயடிய னுக்குனது சீர்பத துணைக்கமல நாண்மலா

விரிப்பினியெய்துநாளோ, காமருபி நசுசுரவு பூரமெவி யட்டைதெறுக கற
வனை பொக்கவெளரு கலைநீன, காலவதை வெட்டியினி நீபுகியெனப்பெ
ரிய காரணமுரைத்தருளு மசார, வாமமலை யப்பர்செவி யானதில்விளபபுக
ரும்வானவ வனைத்துலரு நிறைவோனே, வாருநி விலத்தையுர மூமிரு
னொத்தபவ மாயையையறுத்தருளு முதலோனே. சுசு

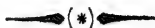
வடுவையொக்குங் கடுவையொக்குங் குவையொக்குங் கணையொபு
க்கும் மயிலையொக்கும் கயையொக்கும் விழிமாறா, மதியையொக்கும் வன
சுமொக்கும் முகமினுக்க மனுதினத்தென் மனதுருக்குந தழையொக்கு மத
னாலே, படுகொலைக்குவகொடுமிடக்குங் களவினுக்குங் கனபகைக்கும் பல
வகைக்கு மூடலெடுக்கும் பழிபாவி, பரதவிக்குந துயரினைக்கணடிதைவெ
றுக்கும் படியிரக்கம் பணியிகததுன் சரணபதமந தருவாயே, கழமலாத்த
ண் பொழிலிடித்தத் தையயிரக்கும் பொழுதொழுக்குங் கறைவெயாக
கொண்டெனைக்குந் துயரானா, கடுவினைக்கொண டிளிஞாவைக்கும் மு
டிபொறுத்தும் பசுநிற்ப்பைவகளைபிடித்தது மரசிருக்கும் பரியாசா, புடைபா
கருகு செழுமலர்க்குண டமுளுடுக்குங் கொழுகிட்டிண புரிசைசுற்றுமெய
ருசலைகண டெருவுடே, புலியனைத்துந் தழையவைக்குந் சிஞுவையைச
செந் துளிதுளிகும் புயநெளிக்கும் படிசுமக்கும் முதலோனே. சுரு

நாளுநாளைகசுவகில் வாழும்வாழ் வற்பெருநி நாளிதர மிததையொரு
பொருளாக, நாடிநாடிப்பெரிது கோடிதேடக்கருநி ஞானவாழவைக்களை
புமறிவீன, மூலமா யதகிமிர நீலபாவப்படல மூடவே தததுணர்வை யுன
நீது, மூடாய் விட்டதமியேனையாடற்குனது மோனஞானக கிருபைபுரி
வாயே, மேலவானத்தமிரு கர்திருப்பருவை மேயருபததினாடு நரரு
பா, வேலைஞா லத்தினுயர் யுதர்சாதிககிறைவ வேதசா ரததையருள ருந்
தேனா, காலகாலத்தமிழி யாதசோதிசசொருப காரண வெப்பொருளுமடி
பேனும், காவலா வுத்திமகுணகரா சுத்தமன காதலா தற்பாவெம முத
லோனே. சுசு

தாயத்தை யுகொண்ட தாரத்தையும்பகத மானத்தை யுஞ்செந்தம
தருநது, தாவுக்கு மிடுக்கென்றன் வாழவுக்கு முண்டென்று சாதித்தவுண்டிப
ற்ற வுபகாரி, காயத்தி லின்றொன்று சிவித்தொடுக்கெதய காலத்தி லெவு
கின்றது தெரியாத, தாயக்கமென்கின்ற மாயத்தை வென்றவருகாவத்தொ
யின்புக்கு பெறுவேனோ, பெயைக்கெயவ்கொண்டு லோகத்தை வெள்க
ண்டபெய்க்கித்தனுக்கெவ்கை தொழுவாதா, மீறற்பழங்கத்தை குழப்பொதி
ந்தண்டிப் பெண்ப்பிறந்தன்று மகநாகி, மாயத்தி ரவகொண்டபாவத்திறந்

ஞன்ற வானிற்பிரியங்கொண்டெகர்வேன், வாழச் சுரந்தன்பு பூவித்திரங்
கின்ப வாரத்தனக்கொண்ட முதலோனே. ௬௭

இருகண்ணருவி பொழிய வெளிய னிதைய முலையின் மெழுகாகி, யி
ராகி யினகி யுருகி யுருகி யினிமையடைய வொழியானின், நரிய தவசு புரிய
அலக மலகை சரீர பகைகேணின், அகலவிலகு பரமவழியை யறியு மறி
வை யருள்வாயே, சுருதி யியலபு பகருமுனிவா துளனியுதிர் வருபாகி,
தொகுதி பரவவறிஞா சபைகள் தொழுது தொழுது பணிமாற, மருவு கச
னா நகரி தழைய வளர்செய்சிறிய மகரூபா, மரியை யரிய குமாசருவ வர
முழுதவு முதலோனே. ௬௮

நனந்த மஞ்சரி.

காமமோகன மங்கையராசையின் மூழ்கிராடொறு கங்கைமேல்வெ
ருகாதல்கூர்வலி சிந்துகள் பாடிய வினையேனோர், நாமமாவினுமுன்புகழே
யுரையாத பாதகனங்கவனா டொலினான்லாதினியிங்குளராரொன மொழி
வேனோ, சோமஞரிய சுந்தரியாரணிஞானபூஷணியந்தரிசாகரி சோதிவான்
வர் தோண்டிசெய்தே தொழுபிரதாபி, ஏமரூபசவுந்தரினசுதாசனாச்சர்கள்
வம்மிசபாலகி யேசுநாதனையின்பொகி தந்திடுமிரிமாதே.

நித்தினாமயகமெனு மித்தனாயினிற்புயில்வை நிச்சயமெனத்தருது
மோர், பித்தனையறிக்கையிலியைத் திருவுளத்துறுதிபெற்றிட நினைத்தருள்
வையோ, அத்தனையருட்கிருபை நித்தனையென்க்கினியவப்பினியைச்சொ
ருபமா, உத்தமதவத்திடுகெடுபெற்றபரிசுத்தவருவொப்பனையுடைத்தறிமைய.

மலர் தலைநிலப்பலனை நிலையென நினைததவையை மனதினிலிருத்திய
தவே, தலையளிமயக்கமுறு கலிலையயறுததுன துசரணினைதரக்கடவை
போ, குலவனாமுகடடிலெழு மிளமதிமிதித்தடிபர் கொடுமையைசுற்றிந்
ரகத், தலகையையடைததுமுயர் பரகதிதிறக்கவருமலனையளித்தகனியே.

விரகமோகனமாதரளகபாரமு மாலவிழியமாதனபாரமும, கருதுபாத
கன்ஞானவறிவுபோய மடமாதர்கலையாகவுநீதியோ, குருதிபாயமலர்மே
னிபதறவே நெடிதானகுருசிலா ருயிரசோரவே, இருகைகாறனிலாணிய
வேவருநாதனினியதாயெனுமாதோ. ச

தொந்தவினைமைக்கணமடமங்கையா வருத்துகனதுன்பசுக்ஷிசைசு
ளிலே, இடதவயசுக்கு ளறமிஞ்சியசுருத்தை யினியெனது தெளியக்கடவ
னே, சுந்தரிசுலட்சணிசவுந்தரிசுடாககலை துவங்குமருணப்பிரபதிள், அந்
தரியுனக்கபயமென்றவாகளுக்கருதவுமமபுயபத்ததரிவையே. ரு

ஒருநாளு மன்பறறசமுசாரதுன்பத்தி லுழலாமெனறைக்குமே, பர
லோகசம்பத்துவெருவாழவினம்பிககை பதிவாகநம்பிகைசுதா, இருபோது
மன்புற்றவடியாபாள் சந்திக்குமியல்போவெநதிககவாழ், சாராரவந்தத்திபி
ரகாசவிமபத்தி தமியோர்கடம்பத்தியே. சா

அடையவருதுக்கசுக்ஷலகல மற்பமெனவறியுமறிவிக்கையறியேன்,
நெடியவலகைக்கழமை யழமையெனநித்தமெரிநிநாயமகிலுட்புகுதலோ,
படியிலரசர்க்கரசிசுலவயிருக்கிறைவிபரிதிபணிசடையுடையாய, விடவ
ரவினுக்கிரமமணிசிதறியுடையவுதைமிருதுபதபதமமரியே. எ

அரியபுத்தியுளமனிதர்சற்றுணமென்னளவுமற்புறியேன், மிருகமொ
த்தகுணவவிலக்கனைவிதறவிட்டிடுவையோ, சருவசத்தியுளபொருளை
பெயர்ப்பரிய தனிமுத்தப்பரையே, பிருதிவிகுளுளாமகவெனப்பெறவே
பெருமைபெற்றமரியே. அ

ஆவத்துவத்துதவுகேரத்தில வந்தவினையாருக்கோவந்ததெனவே, பா
வித்திருந்துபிரதாபத்தைபென்றுநினை பாவிக்குணந்தவிருமோ, சேவித்தி
றைஞ்சிமணிநாவிற்புகழ்ந்துருகு சேவைக்குகநதபெரியோ, ஆவிகுக்கத்
பெருவாழ்வுக்கிரங்கியருளாகப்பெரிந்தமரியே. க

ஊடுமுழுதுர்க்கத்தனைகிடுபொய்ப்பண்ட மூதியறிவுற்றந்தமே, யா
னவழித்தஞ்செய்யமாயவினை கிப்பந்தமராபடவிதிக்கின்றதோ, ஞானம்

றையாதினாதிசயவேதமறைசத்தங்கனூவி விரிந்ததிற்பமார், காரணமற்ற
ஒருண்டா பூசனைதனைக்கொண்டகாரணிககிராததன்கமே ௧௦

அன்பற்றமடமாதர் துன்பத்தில விழுபுதமஞ்சகம வினதேடியே,
என்புத்திதமொற நின்றெய்குமவமான மென்றைக்குமிதுவாழமோ, துன்
புதினரிடா சோபிரபஞ்சததை மருவாதொண்டாகு வழியானதோ,
அன்புறற்பொருளான வென்காததாதமதாயி வந்திககுமதிருபியே. ௧௧

பெலவறுதி அக்கவ கணரைதிராபிணிககொண்டு பிரகிருதிநிர்ப்பந்த
மோ, டலைவுறுமவிடக்கிந்த வுடலழிவதைக்கண்ட வவசியமெனக்குன்ப
தோ, சலந்தியுடைக்கின்ற பிரளபமெனததுன்று தனியருள பர்க்கின்ற
தோ, மலாவிழிமடக்கொம்பொனவடி வெடுக்கின்றழறி கடனிலைதருமப
மே ௧௨

வந்தனைமறந்து விரதங்களைமறந்து திருமந்திரமறந்து மறவா, உந்தனை
மறந்து பலநிறதையிலவிழுந்த வெனையங்குணமறிந்து விடுமோ, சிந்தையி
னினைந்தவாகள சந்ததமுமவந்து சிலதெண்டனிகின்றவர்களோ, டந்தம
றவொன்றியவா நெஞ்சுருடி கொண்டிலகும் பராவணங்குமரசே. ௧௩

உண்டபுதுயிலவது பொன்பணியணிசுவதுஞ் சலிலிசைவதுபோல,
எண்பதுமெழுபதும வந்தயினுனதடியென்கினி நினைஞுவதோ, அண்டரு
முனிவருமந்தமின மனிதருமன்புசெய்திடுபதமே, வண்டணிமலரென நின
நிடுபிரபலிமவகையா தமதரசே ௧௪

தூயபரனடிதேடி நாடுவதிலாஅலக சூதுகிரியாசெய்யுழுவ, காயரிது
நிருமலமாயமிது நெடிதுழிகாலமுதலுயிர் வாழமோ, மாயவினையனுகாத
ராசகனியெமையாளும் வானவாகடொழுதேவனா, தாயரெனவருபாவை
யே யமிாதமறைவேத சாரமெனுமடமாதரே. ௧௫

வாயாலுரைக்கரிது தியேனடக்கைகளை வாணுனபடைத்த வளவும்,
பேயோடதிதநரகாளாயுயிரகருறுதி பேணேனுயிரகருதவியா, காயாமதி
ப்பிரபையோயா தெற்குமிருகாலாயெவர்க்குமுரிய, தாயாயிரக்கமுளதே
னெபெனக்கினியசரதாரணத்தரிவையே. ௧௬

வேதனைகொணியிர் போமளவஞ்சிலமேதை புரிந்திடவே, வாதுசெ
யுஞ்சுடமேனினியாபுவி வாழ்வையுருமபுவதோ, வோதியமந்திரபூஷணிசம்
பிரமிழுவலையெனறியமா, வாதாருஞ்சுருப சகந்திரயாதிபர்வங்கிஷமே

பிறரைகைத்தவர் குரையையுடையது பெருமைநமக்கெனவே, முறுவலவிளைத்திடு விழலென்னக்கொரு முகமனுரைத்தவரார், தறையினுயிர் கருளபடியையுடையவா தமையும்வளாப்பவளே, யறிவுபொறைக்கொருகுருவைநிகர்த்திடுமரசர் குலக்கொடியே

கஅ

மனைவிமகவடிமைபரிசன முரியவயசரியவனையு மனையெனுமவைகளோர், கனவிலுறுபொருளையவீதனைநிலையெனமனது கருதுவதுசுகிதமுளதோ, தினகரனுமகியமொளிபளபொள்ளநிலவவணிகிழவருமழுகனிபுக. கனிபமுதமதுரமொழிமழைபழகியகுழவிகருணையெறிசலதியே

வெகுபாவசங்கமவரு வழிபாகவுநகியிடும வினையாகவென்றமொழியா, அகபாவதொநவீனசனனாகியநத மெனையகலாதநெநவகையோ, மகராசவமசுகுலபிரதாபிசநதமுகவாசைக்கொண்டமெமையாள, சுகசீலிசெம்பதுமபதசேவை நம்பினவாதுணையாகவநதமரியே

உ௦

அளவற்றதுர்க்கநத நரகத்தினிரப்பந்தமடைதற்குவிததென்றதோர், தளர்வுற பொய்ப்பெண்கள விரகத்தைவிட்டென்று தகுபறறியறறுகொலோ, நளினதையொககின்றவிதயத்திலுட்கொண்டநவையறற சுததநகளால, வழிமிககசொறகொண்டசரணத்திபொற்றங்கமகுடத்திகறபின்பமே.

வேதத்திலறிவாளாபோகித்தவனாமீதுவீணுற்றவழிதேடுவே, னாகிகமுதலானலோகத்துவெகுமான மாவிககுமனுக்கலமோ, சாதிக்குமுபகாரிமாசறறசெயசீலிசாகிதகியவகிருபமே, தீதறபரலோகவானததுமுடிக்குதேவறகுமொருதாயோ.

உ௨

ஆசாரமன்றிமடவாரமோகவஞ்சு மொழியார் கூடவுமபுகலவே, கூசாதுடம்பொருவாகேளாததன்றியிவை கூறென்னெஞ்சொலுளலோ, தேசாதிபநதமொரு கோலாலளநதொழுதுதேனோடுதொங்கலணியும், ராசாதிவம்சுகுலதாயே விரும்பியெமையையாளுகின்றமரியே.

உ௩

தெடியுனைத்தொருகோடிபுதைத்திடு தேசிகமிப்பளர்வை, முடிவழிகருமுன்றோடியொழித்திடு மோசமெனத்தேரேன், ஏடுமுறுககவிழ்கோகனகப்பூதராசகுலத்தேனே, பாடியுனைப்பணிவேரையளித்திடுபாசமனத்தாளே.

நிலையுழியுமாறுகார் மனதினிடைக்ககாது நினைவனதுபாம்போரெடுமே, னையையிணையேண்டாதமது வெறியனும்பேதைசருவுவது போன்றாகுமால்,

பலகலையுமாய்தோது மறிஞாகதையா ம பாடலபகரவொளிர்தேம் பாததோர், சலைமதியின்மேம்பாடுதரு சரணிவாராதோடுகருணைநதியாம்பார்வையே

உடலுக்கித்தனவுமுலகுகித்தனவு முருகப்பகட்டுமடவார, மடலுக்கித்தனவும வயிறுக்கித்தனவுமமனதுக்கித்தன ஷோலாம், முடலைகருவட்டுமனவயிரசச கட்டலகைமுதிரப்பமுததவிகடக, கடலைசகவறநியுலகுயிரைப்புரககுமொருகருணைத்திருக்கணமரியே. ௨௬

பலபலபுனசவிகலகலெனுமபடி பகாதலிலுன்பாத மலரைவிருமபிளாபுகலுமருஞ்செபவசனம் விளம்பேனோ, விலகுதருநதருகனியையருநதிடமிகைபுரியுநதரவின, இலகுசிரநதுகள் படவீருமமகராசியனுந்தாயே

வ்ணடாடுகுமுனமாதர்சிறகாரமொடுவால மககாதவதிரபமுன, வ்ணடாவிதடுமாறநினறோடியிமையாத கணபாவையொழியாததோ, வ்ணடானபொருளாயவுமன்போடிபணிமாறவொனனான சருவேசனா, கொண்டாடமுடிஞ்சுந்தாப மணுகாதகொம்பானமரிமாதரே ௨௮

நாட்டிவைத்தபொருள்கோடி தோற்றிரகவதிமோகமீட்டுபுத்திமடமாந்தரா, மூட்டிவிட்டவறிவின் கோட்டிவிட்டி வரமேவுமோட்சித்தவழிதேடவாள, நாட்டமுறதயவொடு தோதகிரிககு மறிஞோகணுகினிறகு பகாரியே, தேட்டமுறதபரலோகபாககியத்தை யருணஞானசேட்டனுக்குமொருதாயரே ௨௯

எனக்குநிகரிலையொருததரென மதமிருகருமனதுடையே, னுனக்குவழிபடுககை முதலியவொழுகக முறவெளிதோ, சினத்தகதழெரிமுகத்திலலகை கழுகைககவுயாகதியா, சனத்திலரசுசெய விரத்திவரமிகுதவத்தியெனுமரியே ௩௦

மனைவியொருபககத்தின் மதலையொருபககத்தின் முறுகமுறுகப்பெற்றதாய், தனதுகுரலுசகத்தில விதறியழமுற்றுற்றசமயமதி லொதகிகையா, அனவரதமொப்பற்ற பரமவுலகததுக்குள் மரர்சபையிசுககவே, பனிமதியமிக்குறறநிருவடி நிலைசகததபத சரணவற்பத்தியே ௩௧

வேறு.

ஊருணநிறவுண்டன்னை பிதாவுண்டென் டெனவே யுலகிலோரு, பேருண்டொழியவவராலே பேறுண்டெனவும பெறலாமோ, சாருண்டிருநதவுயிருடலைததானே பிரிந்துசாகுகாலம், ஆருண்டெனக்கு நினைவிடவமமேயெனையாண்டருளவாயே. ௩௨

முத்தபங்கு
முத்துப்பெற்றது.

(வண்ணம்)

3) ராகம் புனனாகவராளி நாளம் :

தானதனத்தனனா தன தானதததனனா தன தானதததன தானததத-
ன தானதததன தானதததன தானதனததனனா தன தானதததனனா தன
தானதததன தானதததன தானதததன தானதானன—தனததனததத
தனதததன தனததனா

ஈரமாதநீன்பே|தழலாபெரித்திடுதியி|ரானதற்பமி|ராமர,தநிணையே
யதெபபடி|யாபெரித்திடு, மீதையறிநதுணாவி னொனவோதுமுனசுதனார்
முக ஸீதிஷங்குமி நீர்க்களினகன்ற வோவையுமபடுஞ்சோரியானதை, யோ
துகிலக்கொடுபாந முக மேதுடைததநினாலதி ஸுபமபபடி யேபதிததசு
ஸுபமததைவி ரோணி கைக்கிடையோவியமென்றதிலே யவா சாயலகன
டதினா லதை யோத்கநதனிலேமுகநதனி லேபணிநதுகொண டோதுவா
ளின, யினாவருத்தியதான்முகம வேறுபட்டதுவோ மகனேயெனச்சொ
லியாருலத்துடனேருமபொழு தேதடத்திடை, யேயுதிரங்களுழா வொ
முகா நனைந்தடியா னதிதேதுவென்றனை கூறவுங்கருணாகரனசொலுஞ்சே
சுநாதனா - நடத்திடப்பொற பதமலரின் குறிப்பிதே. (ஹ)

ஏதீவதெப்படியோ வவா போதலெதெருவோ மகனேயினத்தனை,
யோதவித்தனை யோவெனத்துய ராயரற்றலொ, டேதினியென்புரிவே
னென தாடியம்பரனே யும் தேகந்கத னுறென்மைந்தனை யின்கொண
டுசென் நேகவோயவர், மேனிவடுப்படுமே தழல்வேலயிற்சடுமே பல வேந்
னைககொடு-தோளிடைககன மேதடத்திடை யேசுமத்திட, வேனின்மிஞ்

நடுமே திருமேனிவெம்பிடுமேதிரு மேனிவெம்பிவி டாயமிருந்த னாலவி
முதுநொந் தாவிசோருமே, யீனரிழுததிடவே நில மீதுறைப்புறுமே யெ
ளியாளவயிறினி லேயுதித்தவெ னேயபுத்திர னொயிப்படி, யோதுயரங்க
னொடே மகனே நடந்தனையோ விடி யோபிரமபடி யோபிடங்கிடி யோ
விஷயகொடுஞ் சூதரானவர் - பிடித்திழுககத் திருவுடலம் பொறுக்கு
மோ - - - - - (வ)

சோரங்கொலைக்களமானது தூரமெத்தனையோ துலை தூரமெத்தனை
பாபொனத்தைய ரோடுநகரு னாகரத்தவ, தூயவனும்கனிமாமரியாந்நடன
சொலுவா னதி தூரமிங்கிலை யேயடாநதது ரோகாவனகொடுஞ் சூதாசே
வக, றோகதிருச்சுதன னாயி தோநடத்துகிறாரிதிதோ முழுககமிதோமனுக
களி தோவினாச்சலிதோ கொலைக்கள, மேகிடந்திமிலீ ரிவைதாமத் செ
லுமோ வெனவேநடந்தன ளாதிமைநதனையேதொடாநதிடுநாயாகாண
வெ, சோகிதிருச்சுதனாகருஞ்சோடுபுறவெ யவச் சோபமுற்றவ ராய்வி
னைககொலை யூதாக்கைப்படை யாலிடுக்கவே, தூயசுதனறையே தழு வாவ
னைதனளா யுடி யூதாவனபொடு மேயிகழுகக பாஸமென்றன் றேறி
யேயவா - கொலைக்களத்திற் சிலுவையையங் கிறக்கிஞர் - (வஹு)

சூத கொலைக்களமே விய நாதருற்றிதோ, கம தோயகைப்பிரசானபி
ச்சதை யேகுடித்திடவேகொடுத்தவா, தோலுரியுண்டதிலேசுத னாதங்க
மெலா மிஞ் சோரிபினகசை யேநனைக்துட னேயுலாநதிந் தேகமூறுறு,
வாணமதைப்புகிதா கவெ யாடுரித்தனபோலுரி வோடுகாததா கை காறுளை
க்கமு வாணிதைத்திரு சோரருங்கிடை, யூனிநரநதமீ துடலேசுலுங்கிட
வே யுயா வாணிநெநதையொடனாவெம்பிழை மாறவென்றிரநதோதவே
வெரு, தூறுமிக்கசொலியே கொலை யூதமொச்சியமாகவே தூஷணித்திட
வேயிடத்தறு சோரனெத்திட வேவலத்தறு, -சோரன்வனககிடவே யுய
ராவாணிநதமொடே துலையாதன்கதி சோவையெனறனத் யூதர்வஞ்சினீன்
றாகடாயமி - வலப்புறத்திற் றுயமொடுகின் றறறுவாள். - (உ)

சோராகளுக்கிடையே சுதனானகர்த்தனையே மிஞ்ஞாவுணத்தொடுகா
ல்கரத்திடையேயிருப்பமுளாணிதைத்தமெய, சோரிசொரிந்திடவேயுடலா
விதொய்ந்திடவே துயாவார்களமபுகள் சேரகந்தனிலுமிழைந்துநொநதே
சுதரதையோ, டேதமவினைத்திவிவார் பிழைப்பொறுத்திடுவீனானவேகநத்
சுதனாதமைப்பலி யாவளிததுமுளுகெதிதுவி, லேகபரன்சுதனையிழி
யூதர் தங்களை நீர் விலையினவெஞ்சிறை மீளவுகிருபை நீர்செய்நன்றிகொன்
றாகளாநி, 'தோர்சிலுணைத்தருமே லுமைபீனரவைததனரோ சுதனான

நபரனெயனததுயரோடுவாச்சிய தாயாநிறகவே, சோதிபரன்சுதனூக்குரு
சோடிருந்தெழுவா சகமேபுகன்றுய ராவிதுஞ்சினாதியவஞ்சருங காண்வே
யவா - மரித்திடத்திற சிலநவமவந ததெதால - - (உஹு)

சோபமுறச்சுதனா பீண மென்மரித்திடவேதுயா சாகரத்தினிரூயா
நிறகவுலோகமொககவி யாகுலததொடு, சூரியனுங்களைசேரொளிபோயிரு
ண்டதுமா சுறுபுதரஞ்சினாபாநிறத்தகபாலமெனகலும் போழதலாயுறவா
திமுதநபரனாகிரு வாலயத்தினாதானதுவேகிழிந்திரு கூடுறனப்பட வாரு
லததொடு தாயாறறுவ, ளாவிபிரந்ததுவோ மகனேயிறந்தனையோ யுனையா
னிழந்தமெ னுவினொருமுயவேனெ வென்றுகின்றவிசோரவே, சோதி
சுடத்துவிலா வினினேரிசுததனா லொருமுடனிடெர மோடுகுத்தவெசோ
ரிபொககநன னீரகுதித்தன சேபமுடனகனிமாமத லெனவுங்கருகரதூ
யனுத்துயா மூழ்குவுங்கதிர்மேனமறைநதனன கோடிமாழகிட - நிருச்சுடத
தைச சிலுவையினின நிறககவே (வநு)

ஆரணசிஷ்டாகளா மிரு சேநாககணமே திரு வானிகைசுததையேவி
திததுமெய கீழிறககவி யாகுலததொடு, தாயமரியங்கையிலேகொடு தாவி
மைந்தனையே மடி யாசனநதனி லேயமைநதுற வேயனைநதுநொநதேசொ
லவாளிது, வேதவிதிபபடியோ முனிவொருமுததுகொலோ மிக வேழை
புத்திரானகவிபபடி மீதுதிததுயிரதானிழக்கவே, பூமிசைமுநகினராமதமே
வையின்பிழையோ வெனவேயிருந்தி ரளாயமுங்கனி ரரலவடிநதுறுரு
சோரிமேனியி, லாடைவிதித்தினா லபி வேகமுற்றினளா யுயா வானநற
கமழ் வாசவர்க்கமெ பூசுநறறுகி லானமறைத்தவா, பூதரநகலிலா மறை
மீதமைந்திடவே செய லானபினசெரு சேலெயமபதி போயடைந்தபின்
சேசுநாயகர்-பிரிககருக்குப் பரகதியங்கனிக்கவே. (வநு)

ஆதனாயுட்புதைவா கியபாலத்தினிலே யபிராமடிகருது வோபிதி
க்களை வாணுககதி யேறுவிததுமெ, யானசுடந்தனிலே யுயிரகடிவநதறை
வாய் திற வாவெழுத்துவினேறியெநதைபி தாவலஞ்சிற தாரிவாசமாய
மேகினி முறறிநொள் புவி மீதினிறகதொசோ மதி வீறுதெதிர னீளகடற்றி
ணாபூகியத்தொடுசேர்மனுக்குல, தேகமெரிந்திடவே வட வாயெனுநதழலா
மணு மீனவந்தவ ராவிபங்கமொடேயெழுநததும பாரிலேயுற, வாகிதிருச
சுதனா முகில வாகனத்தினிலே யவர் மேவவகண மேவலத்திடமாககிற
பாகயேர்துர்ச்சனர், பாவநிகழ்ந்திடவே வரு வாரினங்கடைநா ளவாபாத
செந்தனி நீர்சித்தம்புரி பேறுதந்திடுரு சேசுநாயகர் - பொதுக்கணக்குத்திரு
நடுவங் கியற்றுவார். (க.)

அன்னையின் பிரலாப வண்ணம் முறநிற்று.

வலதுகரத்திலிடியேந்தி மறஞ்ஞாக்கரத்தின் மறையேந்தி	-	*
இலகுஞ்சினமலையதனி செமககுநிருபமவகுத்தனனோ	-	*
உலகிற்பரத்திற்பராபரத்தி லொடுங்காதடங்கா தளவிலலான	-	*
அலகிறகடவுளோகனனி யகடழிலொடுகி யடங்கினனோ	-	*
அருவாயளவிற பரஞ்சோதி யனுகிசுதனா ய்கண்டிரான்	-	*
உருவாயொருதாய மகவாகி யுலகினமனுவா யுதித்தனனோ	-	* 3
காநதுங்கதிரோ னுமெதியுங் ககனமபுவனமனைத்தினையும்	-	*
ஏநதுங்கரத்தானொருமடநதை யேநதுங்குழந்தையாயினனோ	-	* 4
விண்ணிலங்குவசேனை வியப்புறறிறைஞ்சக கொலுவிருப்போன்	-	*
மணனிலெளிய மனுககுலத்தா வசைவுறறிறைஞ்சவசைநனனோ	-	* 5
அண்டகட்கு முடைநதுசல மனறுபெருகி மனுககுலத்தா	-	*
கொண்டகொடிய பவரதுறப்போன கோபப்பெருக்க மறநனனோ	-	* 6
ஆயவுகத்தின்கடைநாளி லகிலநடுகநடுவுபாப்போன்	-	*
தியநடுவுக்குடனாகத் தேவாநடுகசெயலெனனோ	-	* 7
அண்டமபுவனம்பாதாள மனைத்தோர்விரலா லசைத்திடுவோன்	-	*
கொண்டசிலுவைவசமைசமக்கக கூனித்தளர்ந்து குறுகினனோ.	-	* 8
இன்றுகபாலமலைககோட்டி லிருகாலகர முமோமரத்திள்	-	*
ஒன்றப்பிணித்துக்கூரிருமபே யுருவவறைய வுநநனனோ	-	* 9
மலையீதுயாநதசிலுவையினமேல வனசபதமுபிருகரமு	-	*
நிலையாயறைநதமுனையுருவ நிறைசெம்புனலும்பெருகிடவே.	-	* 10
கோபப்பெருக்கமறநதவனோ கொலைப்பட்டியர்ந்தமலைமுகட்டில்	-	*
கோபப்பெருக்கமுறநதனது சோரிவெள்ளஞ்சொரிநனனோ	-	* 11
தலையாநதிருக்கவிடமுளதோ தரிததமுள்ளின்முடிவருநத	-	*
உலகாயமனுவாயனுபவத்தி லுருகுமுருகுநிடுவுளமே	-	* 12
தோயுமிரத்தக்கறையுடலுந துரியவுமிழரீக்கறைமுகமும்	-	*
வாயினகசப்பையருந்தியிதோ வருநதுமவருந்தும்பரஞ்சுடரோ	-	* 13
ருவியுமலாககணணீர்பெருகுநகொடியோமொழியுந் தூஷணததால	-	*
செவியுமவருநதுமாறுதலாயத தேறுமிடமொன்றிலையனனோ	-	* 14
என்றும்பரத்திற்பிதாவலத்தி லிருநதெவ்வயிர்க்கு முயிரளிப்போன்	-	*
குன்றிறுகிரங் குருசேநிக கொலைஞாநடுவிலிறநனனோ.	-	* 15
மேகசிகுக்காசனத்திருந்து விமலர்குழநடுவுகாகும்	-	*
தூகனெளியேங் குறறமொழித் திணையின்முத்தியளிப்பவனே.	-	* 16

INTRODUCTION

The remarks contained in the introduction to the guide book for Excursion B3 are equally applicable to the section at Credit Forks. In fact the sections at Hamilton and at the Forks of the Credit are both essential to an understanding of the formations exposed along the face of the Niagara cuesta. For the correlation of these sections and for the necessary general information the reader is referred to the guide book for Excursion B3.

ANNOTATED GUIDE

IROQUOIS BEACH

Miles and
Kilometres

	Toronto	On leaving the city, the
0 m	Alt 254 ft	railway traverses a flat area
0 km	77.2 m	covered with post-glacial
	wind action	sands showing evidence of
		At Lambton, the shore of the
		post-glacial Lake Iroquois is
6.7 m	Lambton	visible to the north, where
10.7 km	Alt 399 ft	excavations have been made
	121.3 m	in the characteristic gravel
		bars of the ancient beach.
		On crossing the Humber river, good expo-
		sures of the Lorraine shales may be seen in
		the scarped banks of the stream. The
		Humbervale quarry near here has yielded
		many excellent examples of the large trilobite,
		<i>Isotelus maximus</i> , Locke. Further expo-
		sures of the Lorraine shales occur in the valley
		of Mimico river a short distance beyond the
		Humber.
		At this point the railway
14.4 m	Cooksville	approaches so close to the
23 km.	Alt 391 ft	Iroquois beach that expo-
	118.8 m	sures of the gravel bars may
		be seen from the train. Just
		beyond Cooksville, the beach is ascended and
		a more rolling aspect is presented by the
		surface of the country owing to less modifica-
		tion of the glacial accumulations by post-
		glacial agencies.

LORRAINE AND RICHMOND FORMATIONS AT STREETSVILLE

Miles and
Kilometres

20 8 m
33 3 km

Streetsville

Alt 500 ft
152 m

In the valley of the Credit river at Streetsville, Lorraine shales are overlain by fossiliferous strata of the Richmond formation. To the west of Streetsville this marine type of Richmond, in its turn, is covered by the red unfossiliferous shales of the Queenston member of

Niagara cuesta at the Forks of the Credit

the Richmond. While this member is entirely without organic remains in the southern part of the province, it reveals a distinct Richmond fauna at points farther north. Beyond Streetsville the ascent is gradual but continuous. Little of interest is to be observed until

Miles and
Kilometres

the vicinity of Cheltenham is reached when the Niagara cuesta comes into view

41 3 m
66 km

Inglewood

Alt 896 ft
272 4 m

At Inglewood the red Richmond shales are exposed in undulating hills which are surmounted by the sharp escarpment of the Niagara cuesta, topped by the heavy beds of the Lockport dolomite

45 5 m
72 8 km

Forks of Credit

Alt 1,076 ft
328 m

On crossing the high bridge over the Belfountain or west branch of the Credit river, a fine view may be obtained of the face of the cuesta and of the valley of the west branch

48 2 m
77 1 km

Cataract

Alt 1,313 ft
399 m

The sections at Cataract and at Credit Forks are indicated below

	Cataract		Credit Forks	
	Feet	Metres	Feet	Metres
Lockport dolomite	30-35	9-10	100	30
Talus (covered)			20-30	6-9
Cataract shales with green band at top	65-70	20-22	35-45	11-14
Cataract limestones	25	7 6	23	7
Cataract sandstones	16 5	5	18	5 5
5 Red Queenston shales	30+	9+	175	53 2

CATARACT SECTION

1 A short distance south of Cataract Junction and a few feet above the line of railway to Elora there may be seen an excellent example of post-glacial conglomerate marking the position of a lake beach or river bank. Near this point also Lockport dolomite may be seen resting upon the upper green shale of the Cataract; in this locality only has the actual contact between the two formations been observed in the Credit region

2 Cataract shales are well exposed on the embankment between the main line of the railway and the branch

The "Cataract" falls over Cataract limestone and sandstone near Cataract Junction Ontario

Miles and
Kilometres

the vicinity of Cheltenham is reached when the Niagara cuesta comes into view

41 3 m
66 km

Inglewood

Alt 896 ft
272 4 m

At Inglewood the red Richmond shales are exposed in undulating hills which are surmounted by the sharp escarpment of the Niagara cuesta, topped by the heavy beds of the Lockport dolomite

45 5 m
72 8 km

Forks of Credit

Alt 1,076 ft
328 m

On crossing the high bridge over the Belfountain or west branch of the Credit river, a fine view may be obtained of the face of the cuesta and of the valley of the west branch

48 2 m
77 1 km

Cataract

Alt 1,313 ft
399 m

The sections at Cataract and at Credit Forks are indicated below

	Cataract		Credit Forks	
	Feet	Metres	Feet	Metres
1 Lockport dolomite	30-35	9-10	100	30
Talus (covered)			20-30	6-9
2 Cataract shales with green band at top	65-70	20-22	35-45	11-14
3. Cataract limestones	25	7 6	23	7
4 Cataract sandstones	16 5	5	18	5 5
5 Red Queenston shales	30+	9+	175	53 2

CATARACT SECTION

1 A short distance south of Cataract Junction and a few feet above the line of railway to Elora there may be seen an excellent example of post-glacial conglomerate marking the position of a lake beach or river bank. Near this point also Lockport dolomite may be seen resting upon the upper green shale of the Cataract; in this locality only has the actual contact between the two formations been observed in the Credit region

2. Cataract shales are well exposed on the embankment between the main line of the railway and the branch

The 'Cataract' falls over Cataract limestone and sandstone near Cataract Junction, Ontario